

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

RADEČE

DELA JE DOVOLJ

V ponedeljek zvečer se je v Radečah sestala delegatsko izvoljena krajevna konferenca SZDL. 1043 radeških volilcev je izvolilo 60 delegatov in 7 namestnikov. Med delegati je 16 žena in 16 mlajših članov od 27 let. Delegatsko sestavljena konferenca je izvolila izvršni odbor krajevne konference v sestavi: Zdenko Rainer, Milan Jesenšek, Ludvik Sotlar, Marta Laznik, Zivko Stojanović, Joško Sumrak, Milena Vodenav in Radka Podlesnik.

Cepnav je bila nova organiziranost SZDL v ospredju konference, pa je za radeške občane najpomembnejša delovna, programska usmeritev SZDL. Radečani bodo vsako leto sprejeli letne delovne načrte. Do aprila 1976 nameravajo na sejah konference oceniti razvoj samoupravnih socialističnih odnosov v krajevni skupnosti, se dogovoriti o organizacijski krepitvi SZDL in o boljšem delu podružnic, oceniti delo kulturnih in telesnovzgojnih društev, razvojne možnosti zdravstva in šolstva na radeškem območju, gospodarskega gibanja v Radečah in druga vprašanja.

Krajevna organizacija SZDL se bo tudi vključila v razpravo o srednjeročnem razvojnem načrtu KS Radeče, obravnavala bo urbanistični načrt Radeč, organizirala seminar za delegate in opravila še druge naloge.

Posebno zanimiva oblika dela SZDL v Radečah je tribuna občanov. Na njih bodo občani govorili o statutu KS, o problemih komunale, o družbeni samozasčiti in SLO v KS ter o večini vprašanj, ki jih bo obravnavala krajevna konferenca SZDL. Dela jim ne bo manjkalo. Z dosedanje aktivnostjo in enotnostjo pa so že pokazali, da so sposobni uspešno uresničiti vse sprejete dogovore in naloge.

SLOVENSKE KONJICE

NAŠA BESEDA

Mladinske organizacije v konjiški občini vnašajo v programe svojega dela vse več kulturno prosvetnega udejstvovanja. Posebno aktivni so letos, ko praznujemo 30-letnico osvoboditve. Temu namenu je bila posvečena »Naša beseda 75«.

V kulturnem domu v Zrečah so se predstavili kar trije mladinski aktivi. Recital »Pohorski bataljoni«, ki so ga zelo lepo in doživeto podali mladinci iz Stranice, nam je poklical v spomin vso prehojeno pot, borbe, junaštvo in poslednji boj tega legendarnega bataljona. V recital so mladinci vložili veliko truda, zato z njim dosegajo lepe uspehe kjerkoli nastopajo.

Tudi mladinci iz Loč so izbrali snov iz NOB. V recitalu »Še pomnite tovariši« so povedali, da mladi nenehno goje tradicije NOB. Mladinski aktiv tovarne Comet iz Zreč pa je v recitalu »Pri nas je mrake povezal temne dni naše zgodovine in borbe za boljši jutrišnji dan. Ta recital bo zastopal mlade iz konjiške občine na izbirni prireditvi v Celju.

Vsem trem aktivom čestitamo, ker so se potrudili podati recitale v pravilni izgovorjavi, čustveno in melodično. In še to: to je bila prva »Naša beseda« v konjiški občini, ki bo v bodoče zanesljivo pritegnila k sodelovanju še več mladit.

KONRAD SODIN

EMO: 25 NOVIH STANOVANJ

Pred kratkim je novi 25-stanovanjski blok na Dolgem polju, ki ga je gradil kolektiv tovarne EMO, dobil svoje prve stanovalce. Zdaj gradijo že nov blok, da bi tako postopoma rešili stanovanjsko vprašanje za tiste svoje člane, ki še nimajo stanovanja.

Sicer pa se skrb kolektiva za najboljše življenjske in delovne pogoje zaposlenih kaže tudi v prizadevanjih za zgraditev novega obrata družbene prehrane.

MEDVED V OKOLICI SLIVNICE

V torek dopoldne ob zaključku redakcije je po telefonu klical iz Slivnice pri Celju ravnatelj osnovne šole Ivan JAGER Draga MEDVEDA, da se je v okolici Slivnice pojavil medved, da ga že več dni videvajo otroci in kmetje. Prišel naj bi iz smeri, kjer je vas Prevorje. O tem so že obvestili »Jagrec« in občinsko skupščino Šentjur. V prihodnjih dneh bomo šli na obisk v družbi »Jagrov« gledat slivniškega medveda, ki ga bo po vsej verjetnosti »ustrelil« s teleobjektivom tudi naš Medved.

CELJE

VIŠJA PРАВNA ŠOLA?

Na pobudo celjske občinske skupščine so se v Celju začeli dogovarjati o možnostih ustanovitve višje pravne šole. Posebna delovna skupina bo do konca aprila pregledala, kakšne so finančne, kadrovske in prostorske možnosti, da bi oddelek višje pravne šole začel z delom še v šolskem letu 1975/76. Za oddelek je precejšnje zanimanje, poleg tega pa je kadrovski deficit v tej stroki že dalj časa prisoten. Skodá bi bilo, če do uresničitve zamisli v oddelku višje pravne šole ne bi prišlo že v tem letu. Tudi zato, ker ideja ni od danes in ker bo višje šolstvo na celjskem območju po uveljavitvi oddelkov višje ekonomske-komercialne šole in pedagoške akademije pa s predvidenim oddelkom višje tehniške šole strojne smeri dobilo že zaokroženo podobo.

Z UREDNIKOVE MIZE

V torek zvečer smo v redakciji NT in RC poklepetali z našimi honorarnimi sodelavci — radijskimi napovedovalci. Pregledali smo radijske uspehe in neuspehe. Opozorili na pomanjkljivosti. Ugotovili pa smo, da bomo morali radijski program obogatiti in ga s posebnimi oddajami še bolj povezati s poslušalci. Nam boste pomagali s predlogi, kako?

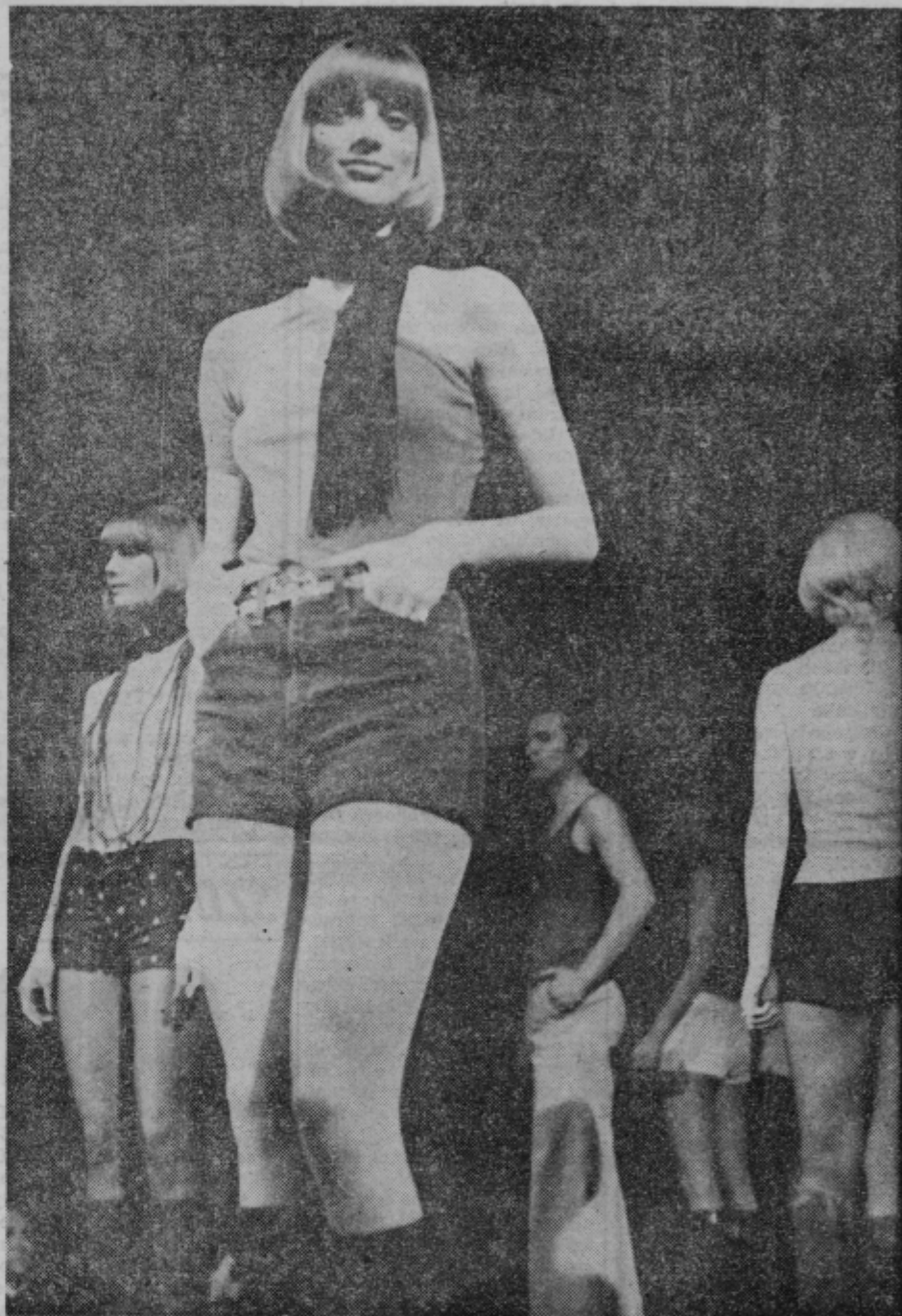
V torek je začel z rednim delom v redakciji NT in RC Janez Vedenik, ki bo pisal z žalskega območja namesto Branka Stamejčiča. Kakor veste, je kolega Branko oblekel vojaško suknjo!

Kritizirali ste nas, ker trikrat nismo objavili TV programa. Ne po naši krivdi. Nameravali smo že pustiti prazen časopisni prostor tam, kjer smo navadno imeli TV program — kajti TV je bila nekaj časa gluha za naše prošnje. Sedaj pa, kot kaže, bo vse v redu. TV program bo.

Naš nagradni razpis »Kako sem doživel osvoboditev« že žanje odmeve. Prvi prispevek, o osvoboditvi Celja, danes objavljamo. Pišite nam na to temo, saj je snovi dovolj. Radi bomo natisnili.

Se to — ne pozabite! Praznični NT že 24. aprila!

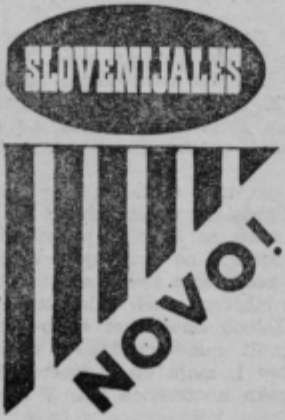
Vaš urednik

MODEFEST 75 TUDI V CELJU

MODEFEST 75, ki je prejšnji četrtek gostoval tudi v Celju, nam je ob naj-novejši modni liniji, ki je v koraku s svetovno modo, pokazal tudi tisto preprosto, mladostno in svežo modo, s katero bomo lahko hodili tudi po naših ulicah.

Foto: D. MEDVED

DOM POHIŠTVA CELJE ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

Če kupujete kuhinjo, povprašajte po kuhinji **VEGA**, kajti kuhinja **VEGA** je moderna, funkcionalna, kvalitetna.

CELJE

KOLIKO SMO ZASLUŽILI?

Ze v naprej pojasnilo, da ne govorimo o nepotrebnih razmisli. Podatki, ki smo jih dobili na celjski davčni upravi o tem, kolikšni so najvišji osebni dohodki v občini, so začasni, kajti davčna služba še ni uspela urediti vseh prijav. Teh pa ni bilo malo, saj imamo v občini vsega skupaj okoli 24.000 davčnih zavezanцев, od tega za osebni dohodek od 6.000 do 8.000, glede na cenzus, potem okoli 750 obrtnikov in drugih.

Navzlic tej ugotovitvi, smo le dobili kolikor toliko realno sliko oziroma odgovor na vprašanje — koliko za-

služimo in kateri so tisti poklici, ki prinašajo največji osebni dohodek.

In še to — te podatke nismo iskali zaradi tega, da bi vzbudili govorčenje, sumničenje ali morda celo senzacionalnost. Odpiramo jih zaradi načela javnosti, ki na sploh velja v naši družbi. Kot niso osebni dohodki nobena skrivnost v delovnih organizacijah, tako niso tudi v naših objavah ali drugačnih zapisih. Sicer pa, gre za pošteno delo in pošteno plačilo.

V tej zvezi pa kaže opozoriti na še eno dejstvo, ki je prav tako razvidno iz podatkov (začasni) celjske davčne uprave. Na skupnem seznamu obrtnikov je namreč kar 195 takih, ki niso dosegli osebnega dohodka kot ga za tisto stroko predvideva samoupravni sporazum. In vendar, to niso samo starejši obrtniki. Zato se nehoti pojavlja vprašanje, kako živijo ti obrtniki, če imajo osebnega dohodka na leto nekaj sto starih tisočakov, da se milijonu niti ne približajo in podobno. Po podatkih, seveda suhih, gre v teh primerih za velike socialne probleme. Mar res v vseh primerih?

Če bi strnili v lestvico tiste poklice, ki so po prijavi davka na osebni dohodek prinesli lani največje osebne dohodke, bi dobili takšen vrstni red: 1. zdravnik 173.724 din, 2. upokojenec, ki se je znova zaposlil 150.782, 3. pravnik 148.150, 4. zdravnik 146.398, 5. profesor 145.963, 6. docent 144.629, 7. inženir arhitekture 142.995, 8. zdravnik 136.351, 9. upokojenec, znova zaposlen 136.267 din, 10. zdravnik 133.267 din, 11. direktor 132.298 din, 12. projektant 131.827 din, 13. zdravnik 124.113, 14. ekonomist 123.661 in 15. arhitekt 112.840 novih dinarjev.

Obrtnike zasebne smo po prijavah razporedili po dveh kriterijih, po skupnem in po čistem dohodku. Po skupnem dohodku bi bil vrstni red »najmočnejših« naslednji: 1. mesar 5.103.734, 2. ključavničar 2.328.061, 3. ključavničar 1.861.995, 4. ključavničar 1.853.603, 5. instalater 1.620.200, 6. plastika 1.591.439, 7. plastika 1.442.069, 8. ključavničar 1.425.502, 9. izdelovanje spominkov 1.359.800, 10. plastika 1.152.433, 11. plastika 1.086.076 in 12. drobni kovinski predmeti 1.070.150 novih dinarjev.

Če pa bi iste obrtnike razporedili po čistem dohodku, bi dobili drugačen vrstni red: 1. plastika 942.133, 2. izdelovanje spominkov 614.400, 3. plastika 528.362, 4. ključavničar 477.338, 5. ključavničar 472.092, 6. plastika 403.686, 7. ključavničar 323.683, 8. drobni kovinski predmeti 311.572, 9. ključavničar 323.947, 10. mesar 223.319, 11. plastika 199.957, 12. instalater 98.778 novih dinarjev.

Slednja lestvica pa zlasti v zadnjem delu ni povsem realna, saj so podatki pokazali, da je še nekaj zasebnih dejavnosti, ki so dosegle višji čisti dohodek, čeprav skupni ni sodil med prvih dvanajst. Tako bi se realna lestvica po čistem dohodku od desetega mesta dalje glasila takole: 10. kovinski predmeti 274.895, 11. kovino-plastika 265.448, 12. razmnoževanje 237.295 in 13. kovino-plastika 224.055 novih dinarjev.

MB

CELJE V KORAK S ČASOM

Če sodimo po vtisih, ki so jih dobili člani posebne delegacije Zveze sindikatov Jugoslavije, ki so se med svojim obiskom v Sloveniji za en dan ustavili tudi v Celju in tu poleg občinskega sindikalnega sveta obiskali še dve osnovni organizaciji, bo delo sindikata v Ingradu ter v Celjski podružnici Ljubljanske banke dobilo tudi v zveznih dokumentih pomembno mesto. Kot je namreč znano, bo plenarna seja Zveze sindikatov Jugoslavije, v počastitev dneva samoupravljalca, 27. junija, posvečena delu osnovnih organizacij sindikata. Zato je tudi srečanje članov zvezne sindikalne skupine veljalo podrobni oceni dela dveh osnovnih sindikalnih organizacij, zelo različnih glede na sredini, v katerih delujeta.

Razgovor v obeh kolektivih s člani sindikalnih aktivov je pokazal, da so dala sindikalni organizaciji, tako v Ingradu kot v celjski podružnici Ljubljanske banke, med tiste, ki jih lahko postavimo za zgled aktivnosti. Ne zaradi obsega dela, marveč zaradi vsebine. V obeh so došli utrip sedanjega časa, zahtevo po uveljavitvi delegatskega sistema, ki je zlasti v Ingradu dobil veliko priznanje. V obeh sredinah so se lahko sindikalni delavci postavili, da so došli vlogo sindi-

kata pri kreptvi samoupravljanja. Zato ni naključje, če je sindikat aktivni tvorec slehernega pomembnega sklepa, ki ga sprejemajo samoupravni organi. In dalje. Posebno priznanje je bila deležna skrb za rekreacijo — to v obeh kolektivih — zatem skrb za čim boljše delovne in življenjske pogoje zaposlenih, za izobraževanje in še in še.

Posebno mesto ima zlasti sindikalna organizacija v celjski podružnici Ljubljanske banke, saj je tu delo samoupravnih organov v mnogočem odvisno od odločitev upravljalcev banke. Sicer pa je tudi ta razgovor opozoril na vidno mesto tega bančnega kolektiva, ki je v naši državi sprožil plaz nakazovanja osebnih dohodkov preko banke in tako opozoril na novo obliko denarnega varčevanja, ki prinaša koristi tako varčevalcem kot delovnim organizacijam.

Tudi tretji razgovor, s predstavniki vodstva občinske sindikalne organizacije v Celju, je pokazal, da so v mnogih organizacijah v občini napravili kvaliteten skok naprej v uveljavljanju sindikata in v njegovem deležu pri kreptvi samoupravnih in delegatskih odnosov. Posnetek je z obiska v Ingradu.

MB

PONATIS PARTIZANSKIH PUBLIKACIJ

Med številna praznovanja, proslave in prireditve v počastitev 30. obletnice osvoboditve sodi tudi dogovor o ponatisu nekaterih ilegalnih in partizanskih publikacij.

Ljudska pravica bo ponatisnila 20.000 izvodov »Pesmi« iz leta 1943, Delo pa v 5.000 izvodih »Mapo letakov in grafik« iz Ljubljane. Brezplačno distribucijo bo prevzela založba »Borec«, sredstva od prodaje pa bodo namenili obnovi ilegalnih tiskarn. Knjigarnam bodo priporočili, da prodajajo obe publikaciji brez običajnih marž, medtem ko so se v papirnici Vevče že odločili, da bodo papir za ponatis podarili.

Bančne ustanove so prevzele ponatis kompleta bopov in denarja iz NOB, založba »Obzorja« pa je prevzela ponatis partizanske bibliografske izdaje Prešernove »Zdravljice«.

— ms

V JURKLOŠTRU BO TRGOVINA

Jurklošterčani nimajo sreče s trgovino. Kmalu bi bili ostali brez nje, ko jih je »Merx« zapustil, a se je zavzela Kmetijska zadruga in poskrbela, da niso ostali brez trgovskega lokala. Letos marca je stavba zgorela. Povsem uničeno je bilo stanovanje poslovalce, trgovina pa tudi tako poškodovana, da ni več uporabna. Kmetijska zadruga je skupaj z zainteresiranimi ubrala vsa pota, da bo, če bo šlo do drugega leta, nov trgovinski lokal nared, zaenkrat pa seveda najnujnejše prodajajo v zasilnem prostoru. Pri investiciji bo poleg zadruge sodelovala tudi banka in združena organizacija kmetijstva, trgovine in gostinstva.

LAŠKO: TRMASTI VIVODOV HLEV

IVAN SKORJA, delegat zbora združenega dela iz Laškega, je postavil vprašanje, kdaj bo odstranjena razvalina Vivodovega hleva na začetku Valentinčeve ulice? V odgovoru, ki ga je pripravil izvršni svet, ni nakazana dokončna rešitev. Inšpekcijska služba je dosegla, kar je bilo v njeni moči in pristojnosti, da so bile odstranjene tiste ruševine, ki so nevarne za ljudi. Po zadnjem načrtu naj bi v prihodnosti kdaj bila na tem mestu samopostrežna trgovina, do takrat pa so mogoči le neposredni pogovori in dogovori med lastnicima in krajevno skupnostjo. Lastnici baje del kleti še uporabljata in seveda pridno kljubujeta sosesčini.

OD VSEPOVSOD

MOZIRJE: PREMALO V BAZI

S podpisi dogovorov in spora z umov o letošnji skupni porabi je tudi zaključena razprava o financiranju samoupravnih interesnih skupnosti. Na vprašanje, kako so to aktivnost ocenili v moziški občini, je predsednik izvršnega sveta Hubert Herček dejal: »Ob podpisu občinskega dogovora, 24. marca, smo ugotovili, da moramo zlasti zdaj temeljito oceniti potek javne razprave o letošnji skupni porabi. Ugotovili smo namreč, da je bila razprava o tem v bazi, torej tam, kjer se sredstva ustvarjajo, preveč skromna, nezadostna in da se je vse preveč in predolgo vodila na republiškem in celjskem občinskem nivoju. Seveda pa to ne pomeni, da bi delegacije temeljnih organizacij združene ga dela in v krajevnih skupnostih o tem ne govorile. So, toda po našem mnenju premalo. Zato moramo ugotoviti, zakaj in se bolj pripraviti na prihodnje delo.«

Sicer pa moram ugotoviti še to, da je bil republiški poseg glede solidarnostnega prelivanja sredstev edino primeren v tem času, saj bi sicer imeli še večje težave glede solidarnostnega prelivanja sredstev.

CELJE: NOVI ODNOSI

Ob podpisu občinskega dogovora o delitvi dohodka za osebni in skupni porabo, je predsednik izvršnega sveta celjske občinske skupnosti Marjan Ašič med drugim ugotovil:

»Rad bi opozoril zlasti na dve značilnosti, ki sta spremljali to dogovarjanje. Razveseljuje je ugotovitev, da je bila razprava o skupni porabi izredno široka in da je v njej sodelovalo veliko delovnih ljudi. In še več, v tej razpravi so delovni in finančni načrti samoupravnih interesnih skupnosti dobili vso podporo. To je prav gotovo razveseljivo dejstvo, ki govori o kvalitetnem premiku na področju samoupravnih odnosov.«

Kritična beseda pa me spremlja ob misli, da smo imeli v občini pri tem dogovarjanju premalo samostojnosti in da smo se tu in tam srečevali z nekaterimi nesamoupravnimi odnosi v vertikalnem smislu.

ŠENTJUR: OCENA V JUNIJU

»Čprav je v tem času še težko podajati ocene o splošni skupni porabi, je moč reči, da je to družbeno dogovarjanje precej pestilo kratak čas in številne spremembe, ki so si kar sledile. Na vsak način pa bo velika pridobitev, če bo krog splošne porabe sklenjen do meseca decembra.«

Težave okrog organizacijskih priprav so sodepadale še s finančnimi pripravi.

Kakšni pa so dejanski rezultati? Bomo lahko ugotovili šele ob polletju, ko bomo naredili polletno poročilo za skupščino in za vse samoupravne interesne skupnosti. Šele v mesecu juniju bo točen videti rezultat naših prizadevanj in če najmanjši napredek bo v tako novo in še neutrueno stvar uspel.

In še nekaj — v vseh programih je močno prisotna stabilizacija, tako da imajo vse skupnosti težave, med njimi verjetno največje kulturna skupnost.

Do natančne ocene in pregleda nas torej ločita še približno dva meseca, pravi predsednik izvršnega sveta občine Šentjur pri Celju, inž. Jože Bučer.

M. P.

KONJICE: TABORNIKI NA DELU

V Slovenskih Konjicah je letos pričela z delom taborniška organizacija. V odred »Hera« Bračica se je vključilo veliko mladih, ki jih veseli življenje v naravi. Na začetku so se najprej lotili vzgoje vodnikov. Tako so pripravili nekaj predavanj, katerih so vodnike seznanili s delom v vodih, s potekom taborniških tekmovanj in drugimi. Med predavatelji so bili Jože Krebs iz Celja, Jože Lipnik iz Tatjana But iz Rogaske Slatice. Tako so začeli. In zdaj jih čakajo še konkretne naloge. Tako bo v soboto, 19. t. m. proslava ob dnevu tabornikov. Imeli bodo ob tabornem ognju.

JOZICA KOKOT

SZDL CELJE

OCENA PORABE

Občinska konferenca SZDL v Celju je pred dnevi na redni seji sprejela pravila SZDL Celje, kakor jih zahtevata nova vloga in statut te najbolj demokratične zveze vseh delovnih ljudi in občanov, in sklep o delegatskem oblikovanju občinske konference SZDL. V uvodnem referatu na konferenci je Janko Zevart naglasil široko zasnovano demokratičnost in frontnost SZDL. Če pa bi ocenili dosedanje delo SZDL, je rekel, bi nam ta ocena pokazala slabo povezanost članstva, njegovo odlojenost od dela SZDL. Nova organiziranost z razvejano

mrežo delovnih oblik povezovala članov bo dala več možnosti za dejavnost, ne več anonimno nastopanje članov v SZDL. Na konferenci so se zaustavili ob določilih, ki v delo krajevnih organizacij uvaja poverjenike kot zvezo med članstvom in vodstvom krajevnih organizacij SZDL. Po mnenju razpravljalcev bi se morali poverjeniki uveljaviti predvsem v podružnicah, v stanovanjskih blokih, v vseh organizacijah SZDL, vse povsod tam torej, kjer se je moč neposredno povezovati in delovati med občani.

Nova občinska konferenca SZDL v Celju bo štela 87 čla-

nov-delegatov, ki jih bodo delegirale krajevne konference SZDL, vodstva političnih in družbenih organizacij ter drugi.

Oceno o letošnjem družbenem dogovarjanju in samoupravnem sporazumevanju o splošni in skupni porabi v Celju je podal Bojan Volk.

Opozoril je na zamude v dogovarjanju, na boljše priprave gradiv, ki morajo delavcem pokazati vse stopnje in obremenitve, zahteval je kakovosten prikaz sprememb v delovanju na posameznih področjih in podprl akcijo varčevanja, zniževanja poslovnih stroškov v vseh dejavnostih.

V razpravi so sodelovali Igor Ponikvar, Mirko Povalec in Slavko Verdev. Opozorili so, da se nekatere samoupravne interesne skupnosti niso dovolj odgovorno vključile v družbeno dogovarjanje in da bi morale tudi delegacije aktivneje nastopati v javni razpravi.

Občinska konferenca SZDL Celje je nato na predlog izvršnega odbora razrešila Janka Zevarta kot predsednika, ker kandidira za predsednika medobčinskega sveta SZDL Celje. Več govornikov se je Janku Zevartu zahvalilo za dolgoletno odgovorno in izredno uspešno delo v celjski SZDL ter mu obenem zaželelo na novem odgovornem mestu še večje rezultate. Za novega predsednika občinske konference SZDL v Celju pa so izvolili Jožeta Volfanda, dosedanjega glavnega urednika Novega tednika in Radia Celje.

SVEČANO V CELJU IN ŽALCU

Letošnja praznovanja ob dnevu Osvobodilne fronte in prazniku dela bodo povsod na celjskem območju še posebej svečana, saj bodo hkrati slavili tudi 30-letnico osvoboditve.

Tako se bodo praznovanja pričela v velenjski občini že 21. aprila in bodo trajala vse tja do drugega maja. V Velenju bodo hkrati slavili tudi obletnico osvoboditve Šaleške doline. Osrednja proslava bo 30. aprila, ko bo v kulturnem domu svečana seja Občinskega sindikalnega sveta, na kateri bodo podelili tudi srebrne značke Zveze sindikatov Slovenije.

Podobna podelitev značk bo tudi v Žalcu, kjer poleg tega pripravljajo še osrednjo proslavo v Ljubljani, ki bo 26. aprila. Seveda ne smemo pozabiti na številna praznovanja po šolah, v delovnih organizacijah in ne nazadnje v krajevnih skupnostih. Pri Občinski konferenci Zveze socialistične mladine v Žalcu pa bodo v prazničnih dneh izdali tudi posebno številko Informatorja Zeleno zlato, kjer bodo s prispevki-literarnimi deli sodelovali mladinci žalske občine. Svečana akademija v počastitev 1. maja bo v dvorani KK Zalec, pripravila pa jo občinska konferenca ZK. V številnih osnovnih organizacijah Zveze komunistov v žalski občini pa bodo v organizacijo, na posebnih slavnostnih sejah sprejeli nove člane.

LUDVIK VIDMAR O NT IN RC

OSNOVA JE DOBRA

Nedavno tega se je sestal novoizbrani izdajateljski svet Novega tednika in radia Celje, ki ga sestavljajo delegati vseh občin soustanoviteljic. Novi predsednik izdajateljskega sveta, sodnik okrožnega sodišča v Celju LUDVIK VIDMAR je nekaj dni po prvi seji izdajateljskega sveta odgovarjal na naša vprašanja. Raje bi, če bi počakal še kakšno leto, da bi bil bolj »vpeljan«, vendar bi bil to slab vzgled vsem, na katere se novinarji obračamo, pa je na intervju privolil.

NOVI TEDNIK: Kot predsednik novoizbranega izdajateljskega sveta ste gotovo s člani sveta že razpravljali o poglavitnih nalogah in vlogi tega družbenega organa upravljanja?

LUDVIK VIDMAR: Vlogo obeh, Novega tednika in radia ter izdajateljskega sveta s tem v zvezi, je treba gledati skozi njuno dosedanje vlogo, po drugi pa skozi prizmo nalog, ki jih nalaga

naš samoupravni razvoj. To nadaljevanje iz sedanjih temeljev in pogojev je edino realno izhodišče, ki je konkretno dano.

NOVI TEDNIK: Na seji izdajateljskega sveta ste gotovo ocenili uspešnost obeh medijev, predvsem pa z zornega kota sprejetega vsebinskega programa pred letoma. Kako ste »redovali« uspeh?

LUDVIK VIDMAR: Doseganje delo Novega tednika in radia Celje je bilo po oceni članov sveta dobro. Ugotovili smo, da sta oba medija izredno uspešna posrednika informacij, tako v horizontalni na ravni regiji, kot tudi v vertikalni. Oba komunikacijska sredstva sta bogat zbirnik informacij o družbenem, političnem in tudi gospodarskem življenju regije.

NOVI TEDNIK: Vidite v teh, sicer še nepolnih razvojnih značilnostih pri tedniku in radiu podlago za bodoče naloge?

LUDVIK VIDMAR: Ravno to. Ravno v množici informacij in stališč občanov, delegatov, javnih delavcev v najbolj elementarnih sredstvih, kot so krajevne skupnosti in TOZD, ki jih vidim in radio posreduje, vidi izdajateljski svet izredno uspešno pot povratnega toka informacij iz baze v samoupravna telesa na ravni ob-

čin, sveta osmih občin, občinskih, regijskih in tudi republiških političnih vodstev ter mest odločanja.

NOVI TEDNIK: In regionalni značaj tednika in radia? Je dovolj izkoriščena možnost učinkovanja na tej ravni?

LUDVIK VIDMAR: Lahko nadaljujem tam, kjer sem nehal ob prejšnjem odgovoru. Ta vertikalni pretok informacij pomeni prenos izkušenj, mnenj, stališč idej — pa tudi slabosti, napak, ponesrečenih prijemov na ves regionalni prostor in sicer v smislu dobrega vzorca ali pa v izogib ponovitve slabih in manj dobrih primerov. Mislim, da bi morali ljudje, ki so odgovorni za karkoli, bolj prebrati pisma bralcev, mnenja delegatov, sklepe temeljnih samoupravnih organov itd. To velja tudi za okrogle mize, ankete, letne uredništva — skratka tehnik in radio ponujata že zdaj obliko oblik široke javne tribune občanov vseh občin celjskega območja.

NOVI TEDNIK: Izdajateljski svet bo moral prevzeti tudi del skrbi zastran materialne plati obeh medijev. Kaj menite o tej nevhvaležni nalogi?

LUDVIK VIDMAR: Materialna osnova je pogoj, ki se ga ne da odmisлити. Vprašanje financiranja tednika in

Ludvik Vidmar

radia ni osamljeno, je aktualno za vsa slovenska informativna sredstva. O tem se bo treba čimprej družbeno dogovoriti, ker je družbeni interes izkazan že s tem, da daje informacijam poseben pomen. In za družbeni organ upravljanja je neizogibna tudi skrb za vzpostavitev takih možnosti, ki bodo takemu družbenemu pomenu tudi ustrezale. Kolektiv tednika in radia sam z uspešnimi začetki ponuja vzorec — ustanovitve interesne skupnosti za izdajanje in financiranje informativne dejavnosti. Samoupravljanja na ravni, kakršno želimo doseči čimprej, brez izredno razvitega informativnega omrežja na vseh ravneh, ne more biti. Če ga hočemo imeti, moramo vedeti, da ni zastoj.

J. KRAŠOVEC

HUDINJA

VANDALIZEM BREZ PRIMERE

Da je človekova objestnost marsikdaj brez meja, smo že slišali ali brali.

To, kar pa se je pred približno dvema tednoma zgodilo na hudinjski trim stezi, pa je pravi, klasični vandalizem, vreden vse obsodbe!

Ko sem prišel na stezo, sem našel ob gozdičku Toneta Zagarja, predstavnika Zveze za šport in rekreacijo celjske občine, ki je dejal: »V petek so nas obvestili, da je nekdo uničil lep del trim steze, ki smo jo odprli lani za dan republike. Dolga je 400 metrov, veljala pa nas je okoli dva stara milijona dinarjev. Skrb zanjo sta prevzeli Krajevna skupnost Hudinja in osnovna šola Hudinja. Šele po štirinajstih dneh so nas obvestili, da je skupina (en sam verjetno ne bi mogel storiti tega, kar je prizorišče nudilo očesu) močno poškodovala trim stezo. Načrtno so poškodovani vsi objekti, razbitih je 19 napisnih tabel, celi sta ostali samo dve, uvodna tabla iz hrastovih desk pa leži popolnoma razbita v neki jami. Ukradli so dvojce uteži, razbili lopo, pod katero so uteži bile spravljene. Sedem objektov je popolnoma uničenih, ostali le delno. Zlikovcem ni bilo dovolj uničevanja objektov. S lektro so porušili tudi dva bora.«

In res — v prijetnem gozdičku vlada prizor, kot

Tone Zagar

da je šla skozi križarska vojska. Vandalstvo počet je in uničevanje družbene imovine v takšni obliki zasluži najstrožjo kazen. In v bodoče bi bilo potrebno prej obvestiti o škodi, ki v tem primeru znaša okoli sedemsto starih tisočakov (za ta denar bi zgradili domala pol nove steze), saj ima trim steza dva »varuha« — krajevno skupnost in šolo. Boljši nadzor bi tudi olajšal iskanje krivcev, ki so pokazali s svojim početjem odnos do družbenih sredstev. To pa ni več problem samo posameznika in odgovornih, ampak širše družbene skupnosti.

D. M.

KAJ PRAVIJO CELJANI O CELJU

Želeli smo izvedeti, kaj mislijo Celjani o mestu, v katerem živijo. No, prav gotovo ste uganili, da gre za Celje, ki je nekaterim bolj, drugim manj pri srcu, vsi pa, ki smo z njimi kramljali, so zagotavljali, da ne bi radi odšli nikamor drugam, samo če ... Če?

»Ja, o našem Celju pa bi se dalo veliko povedati«, je za uvod dejal naš prvi sogovornik Emil Ozbič. Nato pa je natresel cel kup stvari, ki jih moramo beležiti pod rubriko »kritično«.

»V mestu me motijo »skrbine«, ki so natresene okrog mestnega jedra«, je nadaljeval naš Celjan. »S tem mislim na prostore, kjer so stale nekdanje hiše, ki so jih porušili, za silo pospravili, naprej pa ... kdo ve? Edino korist od njih imajo vozniki motornih vozil, ker smejo tam varno parkirati, ne da bi našli za brisalci stekel kakšen opomin. Za oko pa te

»skrbine« nikakor niso prijetne. V Celju je sicer moč kupiti marsikaj ali skoraj vse, le da včasih skoraj ne moreš do vhoda trgovine ali izložbe, ker se hočejo nekateri ljudje pripeljati z avtom čisto do prodajnega pulta. In še nekaj Celju ni v prid: to so poteptane in uničene zelnice, zanemarjena dvorišča, čeprav so skrita za plotovi in s papirji nastlane ulice. Pred vsem mladina bi morala bolj paziti na svoje okolje.«

Dragan Pavlica in Irena Naglav sta dijaka ESC in povabili na klepet o našem mestu sta se rada odzvala, čeprav nam je čas odmerjal

šolski zvonec.

Dragan pravi, da ima Celje rad, čeprav velikokrat ni mladim najbolj naklonjen. Manjka mu pravega življenja, prireditve, zabav povezanih s kulturnim programom in podobno. Razumljivo je, da je mesto premajhno, da bi moglo utripati tako kot nekatera večja in velika mesta, pa vendar ...

»Odkar smo mladi dobili lep in dovolj prostoren mladinski klub, je za nas veliko bolje. V klubu lahko organiziramo tudi ples in priredimo številna poučna predavanja. Menim, da še vse pre malo mladih zahaja v klub, če-

prav je odprt in na voljo vsem mladim.«

Irena pravi, da ne bi šla rada iz Celja, kljub temu, da je mesto včasih pusto in dolgočasno in da še posebej mlademu človeku včasih kaj malo nudi. Velikokrat je tudi precej onesnaženo in za lepše ter bolj urejeno okolje bi se morali bolj zanimati in tudi kaj narediti. Res je prava pridobitev za mlade mladinski klub, saj smo ga že dolgo pogrešali. Na žalost v Celju ni nobenega lokala ali restavracije, ki bi bila namenjena ne samo dijakom, ampak tudi dijaškemu žepu.

»O, Celje je danes mnogo

lepše kot je bilo pred leti in tudi mnogo bolj je urejeno, se je nad Celjem navdušil naš 80-letni sogovornik Jože Bauer. Nekdaj je bilo mesto bolj sivo in pusto. Danes ga poživljajo moderne stavbe, urejeno, a žal včasih pre malo očuvano okolje. Mladino bi morali bolj vzgajati na vseh področjih, tako pa je velikokrat prepuščena sama sebi in nevednosti se pojavijo kot bi trenili. Nas, starejše predvsem moti umazan zrak, ki nam ob slabem vremenu teži pljuča. Savinja je bila pred mnogimi leti bistrija in lepa reka. Pa jo pogledajte danes! Saj je pravi kanal! No, kako naj rečem? Rad imam naše mesto.«

M. P.

ŠMARJE: SKUPNOST INFORMIRANJA

Včeraj dopoldne so se v Šmarju zbrali na redni skupščini člani združenja pokrajinskih časnikov in lokalnih radijskih postaj Slovenije. Glavni in odgovorni uredniki lokalnih informativnih medijev so ocenili enoletno delo združenja in razpravljali o težah za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za področje informiranja. Gostitelj, Radio Šmarje, je udeležence letne skupščine povabil tudi na ogled steklarne Boris Kidrič v Rogaški Slatini in osnovne šole v Podčetrniku.

NAŠA BESEDA 75

Danes se je v Celju začela že tradicionalna prireditev Naša beseda, srečanje pionirskih in mladinskih amaterskih gledaliških skupin, ki bo trajala do sobote. Prireditve je vključena v praznovanje ob trideseti obletnici osvoboditve.

V srečanju bo sodelovalo več kot deset skupin, ki bodo predstavile različne tekste, predstavljale pa bo tudi celotno celjsko območje. Vse predstave bodo v Slovenskem ljudskem gledališču.

Istočasno z revijo bodo odprli tudi drugo likovno razstavo mladih likovnih ustvarjalcev celjskega območja.

Prav bi bilo, da bi se predstav v gledališču udeležilo čimveč obiskovalcev in tako dalo priznanje kulturni ustvarjalnosti mladih ali z drugimi besedami: mladim Celjanom iz dijaških domov, skupini Hrast, Ekonomskemu šolskemu centru, Mladinskemu klubu Celje, ter Tehniški šoli Celje, Šmarčanom in Velenjčanom, Laščanom, trnoveljski Zarji in drugim.

mst

Emil Ozbič

Dragan Pavlica

Irena Naglav

Jože Bauer

FERRALIT ŽALEC

ŠE BOMO LIVARNA

Večanje proizvodnje in izvoza — Edini proizvajalci steklarske litine — Uvajanje »kontinuirane« litine

Delovni kolektiv žalskega Ferralita pričakuje letošnji praznik 22. april — v spomin na dan registracije podjetja leta 1947, čeprav je Ferralit po dejavnosti star že 95 let — z vrsto dobrih delovnih uspehov.

V tovarni sta osnovni livarna sive litine in steklarske litine ter livarna barynih kovin. Tu sta še modelarna in strojni obrat. Podarek je torej na livarstvu, katerega pa spremljajo v Jugoslaviji težki problemi stalnega pomanjkanja surovin — predvsem sivga surovega železa — jeklenih odpadkov, v veliki meri pa tudi pomanjkanje delavcev v tem težkem in zahtevnem poklicu.

Ugodni rezultati dela so posledica tudi obsežne investicije v modernizacijo podjetja, ki jih je lani veljala 15 milijonov dinarjev. Lani so glede na leto 1973 povečali proizvodnjo sive litine za 31 odstotkov in za 29 odstotkov barvnih kovin, v prvih treh mesecih tega leta pa že za 23 odstotkov oziroma 26 odstotkov. Vse to kaže na izredno hitro rast v zadnjem obdobju. Temu primerno se bo večal tudi celotni dohodek, lani je bil 60 milijonov, letos pa so ga planirali v višini 80 milijonov. Največji del tega odpade na porast fizičnega obsega proizvodnje, delno pa je temu vzrok tudi v porastu cen.

Tudi izvoz dobiva v Ferralitu čedalje pomembnejše mesto. Pred dvema letoma so izvozili steklarske litine in kontinuirane litine v Avstrijo, ZR Nemčijo in Italijo

za nekaj več kot milijon dinarjev, lani tri milijone, prvi letošnji rezultati pa kažejo na ponovno visoko realizacijo. Trenutno vodijo razgovore o izvozu tudi z bolgarskimi kupci.

Vzporedno z večanjem proizvodnje so v Ferralitu dvigali tudi osebne dohodke, čeprav so ti še vedno nizki. 2.800 dinarjev je povprečen OD, kar pa za izredno težko delo v livarnah ne predstavlja visoke številke.

Pomembno je tudi to, da so letos prvič po štirih letih pričeli razmišljati o reševanju stanovanjskih problemov, kupujejo namreč štiri stanovanja, medtem ko so lani 700.000 dinarjev investirali v samski dom. V delovni organizaciji je deset odstotkov zaposlenih iz drugih republik, zato je bil urejen samski dom še toliko bolj potreben. Dom so prijetno uredili in tako vsaj delno pripravili pogoje, da bi se delavci iz drugih krajev čimbolje vključili v delovno sredino Ferralita in tudi Zalcia.

Ferralit že tretje leto zapored daje prispevek na zaposlenega krajevni skupnosti, kjer delavec stanuje. Tako odteka denar v 16 skupnosti in sicer po 250 dinarjev letno na zaposlenega. Letno to predstavlja za Ferralit 82.000 dinarjev, največ zaposlenih pa je iz Zalcia, Griž, Gotovelj itd.

In še beseda o bodočnosti Ferralita.

Poleg tega, da je član SOZD ITC Celje, se Ferralit povezuje tudi z Litostrojem (pogodba o proizvodnji črpalke), Creino Kranj (obrat za kmetijsko mehanizacijo),

Varnostjo Zagorje itd. Ferralit je trenutno edini proizvajalec steklarske litine v Jugoslaviji in tako oskrbuje vse steklarne. Uspešen je tudi v proizvodnji »kontinuirane«, ki jo proizvaja za vse jugoslovanske tržišče in pravzaprav opravlja pionirsko delo uvajanja tega proizvoda. Uporaba litine se veča v vsem svetu, zato je usmeritev Ferralita, da bodo ostali livarna za individualno in malo serijsko proizvodnjo pravilna in pomeni ob močni modelarni in velikem skladišču modelov še večje delovne uspehe.

MILAN SENICAR

10 LET FORMATORJA

Ceprav poslovno združenje za obrt, gostinstvo, komunalno in malo industrijo ni bilo ustanovljeno zato, da bi prevzelo naloge ukinjene okrajne gospodarske zbornice, je ob izvajanju svoje osnovne naloge, to je poslovnega povezovanja med članicami, nudenja pomoči pri izvajanju skupnih služb itd. še vsaj na začetku ohranilo nekatere značilnosti iz dejavnosti gospodarske zbornice. Navzlic temu pa ni nikoli odstopilo od principa, da poleg vsega zastopa tudi interese na relaciji delovna organizacija—družbena skupnost.

Proslava desete obletnice dela Formatorja je pokazala, da je združenje v celoti upravičilo svoj obstoj. Od šestnajstih ustanovnih članov jih ima danes že 93, med njimi 63 obrtnih, 17 gostinskih, 5 iz male industrije, 2 zdraviliški in 6 drugih. Sicer pa sega dejavnost združenja na območje 26 občin. Svojo aktivnost je vselej usklajevalo z zahtevami časa in potrebami svojih članic. Zato si je utrdilo ugled. V pisani bilanci še zlasti izstopajo naloge kot preskrba z reprodukcijskim materialom domače in tuje izdelave, pripra-

va osnutkov samoupravnih in drugih aktov, strokovno izpopolnjevanje, skupni nastopi na gospodarskih sejnih doma in na tujem, organizacija prodajne službe in ne nazadnje organizacija sejmov obrti, ki bodo letos zabeležili že sedmo ponovitev. Na pragu je torej osmi obrtniški sejem, ki postaja vse bolj ne samo slovenska obrtniška manifestacija, marveč tudi pomembna mednarodna prireditel.

Formator je navezal tesne stike z občinskimi skupščinami in aktivno sodeloval pri razpravah in sprejemanju vseh ukrepov za razvoj obrti, gostinstva in komunale itd. In končno je aktivno sodeloval pri uresničevanju ustanovnih določil ter se zato vključeval v vsa samoupravna dogovarjanja in sporazumevanja.

Slavnostni zbor pogodbenic Formatorja so izkoristili še za to, da so podelili približno šestdesetim kolektivom, ki so se priključili združenju v prejem letu obstoja, diplome. Enaka priznanja so dobili tudi tisti člani biroja združenja, ki so v njem že polnih deset let.

MB

RAZPLET V GORENJU

Ponedeljkovo sejo tovarniškega aktiva zveze komunistov v Gorenju lahko vsaj v nekaterih pogledih ocenimo za pozitivno in bistven korak naprej v razreševanju odnosov, ki so se zaostriili in bili javno prisotni od začetka letošnjega leta dalje. Sedaj so v fazi medsebojnega direktnega in odkritega dogovarjanja ob prisotnosti vseh, ne pa samo med posamezniki, ki v tem pod krinko »skupnih interesov« iščejo počasi, toda vztrajno predvsem svoj osebni ali ozko skupinski interes.

Kaj to pomeni? Po sprejetju nove ustave in vseh ostalih dokumentov smo se znašli v situaciji, ki jo povsod niso obvladali ali so jo

podcenjevali ali jemali z levo roko, ker smo pač bili na začetku poti in ker smo se premalo poglobili v to, kaj nam »novo« novega prinaša. Še preveč smo bili stisnjeni v prejšnje okvirje in zdaj se je pojavil čas, ko smo se znašli v neprijetni zagatili!

Konkreten svež primer je v TGO Gorenje, TOZD Elektronika. Zaostriilo se je, ko naj bi tudi skupne službe TOZD Elektronika (68 oseb) prešle, kot to velja za ostale TOZD in je zapisano v samoupravnem sporazumu, v okviru skupnih služb Gorenja kot celote. Temu pa so na čelu z vodjem TOZD Elektronika, ing. Borutom Jenkom nasprotovali in zago-

varjali dosedanje prakso, da so skupne službe v istem okvirju, kot prej. Vse to še ne bi bilo nič hudega, če bi izbrali pravo pot dogovarjanja (pametnega in tovariškega!), ne pa drugo, tisto nesprejemljivo. Pojavili so se ostrji nastopi, grožnje (če gremo mi, bo vse hudič vzel itd.), pisanje raznih pism in skoraj pamfletov ter podobno. To je zaostriilo situacijo do takšne meje, da je bilo treba stopiti v akcijo in narediti red. Nihče ni oporekal strokovnjakom njihovega strokovnega deleža pri razvoju takšne službe, kot je elektronika, vsak pa je bil proti drugačnemu nastopu, ki ni bil v interesu našega celotnega

razvoja in naših skupnih prizadevanj.

Ponedeljkova seja tovarniškega aktiva zveze komunistov je po večurni razpravi pozno v noč prinesla enega najbistvenejših premikov v neprijetni situaciji: Torej do začetka razpleta v Gorenju je prišlo, treba pa bo še veliko ur skupnega konkretnega dela, da bomo uspeli zaznati in sprejeti vse tisto, kar nam dajejo novi dokumenti. Če bomo to spoznali in po tem začeli delati, potem do takšnih konfliktnih situacij ne more več priti. To pa je tudi edino dobro za nadaljnji tako gospodarski, kot osebni razvoj v TGO Gorenje.

TONE VRABL

JOŽE FIDERŠEK

ZA STABILIZACIJO

Organizacija združenega dela Pekarna »Rogla« v Slovenskih Konjicah se že vrsto let ubada z vprašanjem, kako uskladiti cene svojih izdelkov s stroški proizvodnje, zato tudi stabilizacijski ukrepi te organizacije niso novi. Nekaj več o tem pa nam je povedal direktor te organizacije združenega dela Jože Fideršek.

NT: Kakšne stabilizacijske ukrepe ste sprejeli v vaši OZD?

J. Fideršek: Stabilizacijski ukrepi za našo stroko in kolektiv niso novi. Pri našem poslovanju moramo povsod varčevati, če hočemo doseči zadovoljive rezultate. No, z utemeljenimi investicijami v preteklih letih smo naše delo organizirali tako, da smo delo treh izmen v pekarni združili v eno. Tako smo odpravili nočno delo in s tem zmanjšali režijske in proizvodne stroške, povečali pa smo učinek dela. Poleg naložb smo in še posvečamo skrb strokovni izobrazbi zaposlenih. Ustrezna zasledba delovnih mest je pogoj za dobro zaposlovanje in proizvodnjo, za kakovost izdelkov in vse ostalo, kar v končni fazi ohranja stabiliz-

Jože Fideršek

zacija neke delovne organizacije.

NT: Ali ste že kaj storili za to, da bi zmanjšali materialne stroške?

J. Fideršek: »V zadnjem času smo veliko razpravljali o smotni uporabi materiala, o organizaciji dela in na splošno o smotni čimboljši uporabi osnovnih sredstev, pa tudi o čuvanju inventarja. Zavedamo se namreč, da bomo lahko s štednjo in čuvanjem inventarja veliko prihranili. Domenili smo se tu-

di, da bomo bolj pazljivo nakupovali moko in jajca, torej naše osnovne surovine, kajti dobra kvaliteta surovine je gotovo tudi pogoj za uspeh. Pazili bomo tudi na cene nabavljenih surovin, pa seveda tudi na reprezentančne in reklamne stroške, ki jih bomo skrbili na minimum.«

NT: Kakšni so vaši gospodarski načrti?

J. Fideršek: »V bodoče bomo poskušali doseči še večje poslovne rezultate s tem, da bomo po naših zmogljivostih vlagali v strojno opremo pekarnice in slaščičarne. Kupili bomo nov mešalni stroj, ki bo isto količino testa zmešal v 7 minutah, za kar je sedaj potreboval 20 minut. Tudi to bo naš prispevek k stabilizaciji. Naši načrti pa segajo tudi v povezovanje z ustreznimi partnerji, ob katerih bi lahko proizvodnjo še bolj specializirali ali pa povečali. Računamo, da bomo te načrte lahko uresničili v naši občini, če pa ne bomo mogli uresničiti teh načrtov v konjski občini, pa bomo poskušali to težnjo uresničiti v okviru regije.«

DAMJANA STAMEJOČ

LJUBEČNA: NOVA TOVARNA ZA KLINKER OPEKO

V opekarnah na Ljubecni teče graditev nove tovarne za proizvodnjo klinker opeke po predvidenem načrtu. Nova hala je že zdavnaj pod streho, zdaj so v teku notranja dela, montaža in podobno. Po vsem tem računajo, da bodo začeli s poskusno proizvodnjo že v poletnih mesecih, torej po letu dni, odkar so zasadili lopate v temelje. V prvi fazi bodo v tej tovarni proizvedli 700.000 kv. metrov klinker opeke. Ob proizvodnji hali pa bodo tudi novi prostori za sanitarnje, garderobe in družbeno prehrano.

(Foto: M. B.)

VRBJE

DELOVNA MLADINA

O tem, kako delovni so bili vrbenski mladinci v letih obnove je na našem nedavnem ustnem časopisu v Vrbju govoril Dane Debič. Da mladi Vrbjani ne bodo dopustili, da tradicija izgine, pa smo se lahko prepričali na vsakem koraku med našim letetnim uredništvom. Ne le, da so nas mladinci spremljali povsod. V vsaki hiši, ki smo jo obiskali, so vedeli povedati, kako delovni da so zadnje čase vrbenski mladinci.

Mladinski aktiv v Vrbju šteje okoli osemdeset mladih, ki so se še pred leti iskali in se izgubljali. Niso mogli najti skupnih interesov, ki bi jih povezovali z interesi kraja. Lanj pa so si domislili, kje je lahko njihovo delo najučinkovitejše in najbolj vzgledno.

Očistili so zanemarjeni potok Lavo, ki je bil njega dni vzor dobre, čiste vode, pred časom pa le še žalostno pokopališče človeške umazanije in nekulture. S to akcijo so se mladi res odrezali in pokazali vsem starejšim, da

besede o čistem okolju ne zaležejo, če tudi sam ne poskrbiš zato, da bo okolje bolj zdravo in lepše.

Mlade Vrbjane velja pohvaliti tudi za njihovo tesno sodelovanje z gasilskim društvom v kraju. Medtem ko je to pred leti že močno pestilo pomanjkanje mlajšega kadra, je danes v društvu mladinska desetina. In ker so se mladi pokazali za prizadevne so jim brž priskočili na pomoč tudi vaščani, predvsem gasilci, ki jim se da odstopajo prostore v gasilskem domu za njihove prireditve, zbornice in sestanke.

Tudi mladinci v Vrbju si prizadevajo, da bi dobili v upravljanje Zadrugi dom vaščani sami. Kajti tudi oni bi v tem primeru našli v tem domu ustrezne prostore za svojo dejavnost. In dejavnosti ne bo mogoče širiti brez ustreznih pogojev — prostora. Kljub temu ne, da so mladi prizadevni in želi jo delati.

B. STAMEJCIC

Vrbenski mladinci so na lastno pobudo očistili potok Lavo, ki teče skozi Vrbje. Tako Lavo spet spominja na potok in ne na smetišče. (Foto: B. S.)

SVEČANO V ŠMARJU IN LAŠKEM

Osrednja proslava v šmarški občini bo v Sentvidu, ko bodo odprli novo šolo. Ta proslava bo imela medrepubliški in tudi medobčinski značaj. Proslave se bodo udeležili najvidnejši občinski in republiški funkcionarji ter predstavniki iz socialističnih republik Hrvatske in Bosne in Hercegovine, saj vemo, da so šole podarili prebivalcem Sentvida prav ljudje iz banjaške občine. Pričakujejo, da se bo otvoritve nove šole udeležilo več kot tri tisoč ljudi. Če bo šlo vse po sreči pa lahko že v začetku maja pričakujemo tudi otvoritev nove šole v Pristavi.

V laški občini bodo imeli 27. aprila proslave v občinskih središčih in to v Laškem, Radečah in Rimskih Toplicah. Seveda pa bodo praznovanja potekala tudi v manjših krajevnih skupnostih. 30. aprila pa pripravljajo v Laškem tudi revijo pevskih zborov društev upokojencev iz celjske in zasavske regije.

In kako bo v Celju? Ob prvem maju bo osrednja svečana seja OK SZDL, ki se je bodo udeležili predstavniki družbeno-političnih organizacij, delavci, delegati in vsi dosežani nosilci priznanj OF. Na tem srečanju bodo podelili tudi številna državna priznanja in priznanja OF. Mnoga praznovanja bodo po šolah, krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah.

Skratka — svečano bo povsod. Da pa bodo vsa ta slavlja še bolj prišla do izraza, bodo povsod, kot je že običaj, poskrbeli mogočni kresovi.

JANEZ VEDENIK

TURIZEM

KAJ PRAVIJO V EMO

Kako bodo člani največjega celjskega kolektiva preživeli letošnji dopust? Kje? Vprašanja, ki se ob tem času porajajo sama od sebe. Morda še toliko prej, če gre za organizirane akcije, za prizadevanja, da bi omogočili čim večjemu številu zaposlenih in članom njihovih družin, da vsaj nekaj dni v letu preživijo ob morju, v planinah, zdraviliščih ali kje drugje.

»Člani našega kolektiva imajo velike možnosti, da preživijo del svojega dopusta ob morju,« je povedal šef splošne službe v EMO, Bogo Krušič, in nadaljeval: »Ne gre samo za zmogljivosti, ki jih imamo v lastnem domu v Crikvenici, marveč tudi za možnosti, ki jih imamo v domovih združenega podjetja Iskra. To pa sta doma v Poreču in Trenti ter camp na Dugem otoku. V celoti je v teh krajih na voljo nekaj nad 2000 ležišč. Kot vse kaže bomo letos v Crikvenici odprli še osemnajst ležišč v avtomobilskih prikolicah.«

»Skratka,« je nadaljeval referent v tej službi Ivan Čater, »kapacitet je veliko, žal pa v glavni sezoni še vedno premalo. Še vedno je namreč največje povpraševanje za julij in avgust, za ostale mesece pa dosti manj. To je škoda in zaradi tega prihajamo včasih v silne težave, ker vsem ni moč ustreči.«

Počitniški dom EMO v Crikvenici bo letos pričakal svoje goste preurejen. Prav tako razširjajo možnosti za razvedrilo. Morda bodo dobili celo nekaj čolnov.

Dom je odprt od 20. junija do 8. septembra. Lahko bi bil še dlje, če bi bili tudi zainteresirani za pred in posezono.

Cena je zmerna, saj je treba za dnevni penzion odšteti le 75 dinarjev. Ta cena velja za člane kolektiva; za njihove svojce in morebitne druge goste je nekoliko višja.

Crikvenica bo torej tudi letos samo v dom sprejela 400 dopustnikov. Če pa bodo uspeli urediti ležišča še v prikolicah, bo to število večje.

Beseda pa je nanesla tudi na Izletnikovo akcijo za poceni počitnice.

»Na vsak način je zanimiva,« je ugotovil Bogo Krušič, »vendar za nas ni v celoti sprejemljiva. Ne moremo se namreč vezati, da bi vzeli določeno število ležišč za vseh sto dni. Tolikšnega zanimanja za Rovinj navzlic vsemu ni. Na vsak način pa je to istrsko mesto za nas zanimivo v času glavne sezone. Če se bomo v tej zvezi lahko pogodili z Izletnikom, bomo seve sodelovali v tej akciji, sicer pa ne.«

»Kako pa je z Goltni?«

»Tudi tam imamo svoje kapacitete, ki pa jih v celoti upravlja kolektiv hotela na Golteh. Med našimi člani je za ta objekt malo zanimanja. V glavnem hodijo na Mozirsko planino več ali manj isti ljudje. Večjega zanimanja pa ni.«

M. B.

Ivan Čater (na levi) in Bogo Krušič iz EMO, sicer pa posnetek iz Rovinja pred hotelom Eden.

Delovni uspehi ribiške družine Celje rasejo iz leta v leto in so rezultat smotrnega gospodarjenja, velike ljubezni pa tudi visoke strokovne usposobljenosti. O vsem tem je beseda tekla tudi na nedavnem občnem zboru ribiške družine.

Lani so člani ribiške družine Celje vložili v tekoče vode in v Smartinsko jezero za 40 milijonov starih dinarjev raznih rib. Dohodek od letnih in enodnevnih ribolovnic pa je znašal 31 milijonov starih dinarjev. Tako je ribiška družina vložila za 9 milijonov več kot pa je sprejela na račun ribolovnic. To si je lahko privoščila zaradi uspešne gospodarske dejavnosti, zlasti po zaslugi vzgojnih ribnikov v Blagovni.

Gospodarska komisija, ki jo sestavlja 25 najbolj izkušenih ribičev, je opravila nešteto napornih delovnih ur, da so zrasli krepki krapci, linji, somi, smuči, amurji itd. Sicer pa je izvršni odbor že na prvi seji odobril nabavo loncev za vzrejo ščukinih iker ter morskih ciplov, ki se zlahka privadijo na sladko vodo. Le drstijo se umetno, z injekcijami. V poskusnem ribniku Prešnik pa bodo opravljal preizkuse drsti ploščica, ogriče ter drugih rib, ki jih v naših živih vodah, zlasti v Savinji, ni več.

Na občnem zboru so ugotovili, da so ribiči celjske družine ulovili lani kar 33.220 komadov rib v teži 19.010 kg, torej kar 19 ton rib. In če dodamo k temu še okoli 20 odst. nevpisanih rib, je vsega skupaj 23 ton ribjega mesa. Torej, odličan prispevek k pestrosti prehrane, da o rekreaciji sploh ne govorimo.

23 TON RIB

Pri ulovu je na prvem mestu krap s 12.415 komadi in 10 tonami, nato podust s 12.232 komadi in 6 tonami.

Naj še zapišemo, da je število članov družine od 153 v 1971. letu naraslo na 586, da je med njimi 57 odstotkov neposrednih delavcev, 26 odst. uslužbencev, 4 odst. upokojencev itd. Lani so izdali 826 letnih ribolovnic ter 7.549 turističnih. Tudi to je dokaz, da si delovni človek želi mir in sprostitev v naravi. V ribolovu.

Na občnem zboru je zlasti neumorni predsednik Justin Vanovšek opozoril na koordinacijo dela med posameznimi ribiškimi družinami, predvsem na enem porečju, na enoten režim pri upravljanju z vodami, na enotne kriterije za zdrav ribji zarod, na urejeno in čisto okolje itd.

Na zboru so imenovali tudi častne člane: Božo Šimunac (Kranj), Avgust Grčar (Vevče) in Karlo Sagadin, dolgoletni predsednik Zveze ribiških družin Celje. Vrh tega so imenovali conski odbor ribiških družin Barje, Vevče, Vrhnika in Dolomiti za bratske družine v dokaz uspešnega sodelovanja. Končno so podelili še dvanajstim svojim članom priznanja četrte stopnje, petim članom priznanja tretje stopnje, medtem ko je eden prejel srebrno, dva pa zlato odličje.

Pred uspešnim zaključkom so izvolili 52 delegatov v zbor kot najvišji organ ribiške družine. V zboru so tudi delegati krajevnih skupnosti. Izvolili pa so tudi člane vseh drugih organov družine.

Na prvi seji izvršnega odbora so predsedniško mesto vnovič zaupali Justinu Vanovšku, za podpredsednika pa so izbrali Franca Vitana.

KARL SCHMAUTZ

IVO TOMAN

Ivo Toman iz Debra pri Laškem je ugledal luč tega sveta pred sedemdesetimi leti kot četrti otrok žebijarske družine iz Kamne Gorice pri Kroplu. Petdeset let dela v vrstah »Svobode« in ko bo letos v Celju velika proslava — 40. obletnica zleta Svoboda — bo prišel tudi Ivo Toman, čeprav pred štiridesetimi leti ni bil v Celju, ker je bil v službi v Kovinu pri Smederevu. A pojdi

mo po vrsti. Tudi Ivo Toman je prejel letos v Ljubljani odličje »Svoboda« s srebrnim listom. Za dolgoletno delo v kulturno prosvetnih vrstah. Se kot vajenec v radovljiški državni pletilski šoli je pričel s petjem in dramsko igro. Takrat je igral »Revčka Andrejčka«. 1925. leta je prišel na Jesenice in se vključil v »Svobodo«, pred tem pa je bil v Društvu rokodelskih pomočnikov. V železarni je delal pri plavžu in bil kot »svobodaš« vedno najslabše plačan, pa pri najtežjem delu. Tako je bilo z vsemi, ki so bili »svobodaši«. Pri »Svobodni« je delal s Tonetom Čufarjem, Jožetom Gregorčičem in drugimi, spoznaval je marksistično literaturo. Z dela je bil dvakrat odpuščen, čeprav jih je takrat močno ščitil Savez metal-skih radnika. 1931. leta je odraščal v Kovin, v bolnici, kjer je delal kot nadbolničar, ker teh večšin se je naučil v vojski, ki

jo je prej odslužil. 1931. leta se je vrnil na Jesenice, kjer so ga tovariši sprejeli z odprtimi rokami. Tam je ostal do 1947. leta ko je prišel v Debro, kjer je še danes.

Ves ta čas je delal za družbo, zase nič. Nekaj diplom, knjig v spomin s podpisom in društvenim pečatom in red za zasluge za narod s srebrno zvezdo, zlata Gallusova značka in srebrno odličje »Svoboda«, to je vse njegovo »bogastvo« za petdeset let dela. Petja, režiranja na delavskih odrih. Tudi dedek Mrzaj je bil, če je bilo treba, pa govornik, sedem let blagajnik na občinskem sindikalnem svetu, eno leto sekretar. Spominja se vlog v Razvalini življenja, pa Pohujšanja v dolini Sentflorjanski, Kraja na Betajnovi, prva igra, ki so jo igrali na Jesenicah po svobodi pa so bili Borovi Raztrganci. Živa je ostala v spominu tudi opeveta Platinška roža in še kaj.

Veliko let je vmes. Spomin včasih zataji.

»Takrat smo delali vse zastoj. Z velikim optimizmom in idealizmom. Danes tega ni več. Vse je plačano, sami referenti, pa pogledjmo danes kulturno življenje v Laškem. Pevci in godba smo še aktivni, drugo pa je vse bolj tako... Najraje prepevam v moškem zboru upokojencev. Pojemo zastoj, če pa dobimo kje kakšen dinar, gremo enkrat letno na izlet.«

Potem pokaže skozi okno na sosedov vrt, kjer je nek možakar vrt »štihale«. Ivo Toman pravi: »Poglejte ga, starega korenjaka, kmalu jih bo imel osemdeset, pa skupaj pojemo in je najbolj korajžen. Se mi zdi, da ga samo dobra volja drži skupaj!« Toda tudi Ivo Tomanu je ne manjka, kljub letom, ki jih ne kaže, še vedno vder in deloven — pravi lik starega, izkušnega »svobodaša«.

DRAGO MEDVED

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

PONIKVA PRI GROBELNEM

ŠOLA ZA PRAZNIK!

Občini Šentjur in Šmarje pri Jelšah je lanskega junija močno prizadel potres, ki je povzročil veliko škode na stanovanjskih in gospodarskih objektih in na šolah. V letu 1974 je bila glavna skrb namenjena izgradnji šol. Končana je bila nižjerazredna osnovna šola v Loki pri Žusmu, začela pa so se dela tudi na osnovni šoli v Ponikvi pri Grobelnem.

Kako tečejo dela na tej šoli v letošnjem letu, je bilo eno izmed vprašanj, na katero je odgovoril predsednik izvršnega sveta občine Šentjur, Jože Bučer.

Po sedanjih ocenah poteka gradnja na osnovni šoli v Ponikvi izredno dobro, saj je pri gradbenih delih kar pet tednov prednosti. Pred nekaj dnevi so bila oddana tudi obrtniška dela in računamo, da se bodo v kratkem pričela tudi instalacijska dela in da bo objekt kmalu pod streho. Postavljeni pa so tudi temelji za vzgojnovarstveno ustanovo. Računamo, da bo meseca avgusta, oziroma za občinski praznik, šola že nared in bodo tako šolarji začeli novo šolsko leto v svetlih in lepih prostorih osnovne šole, ki nosi naziv »Solidarnost 74«. Šola v Ponikvi je polna osemletka, imela bo 12 oddelkov, obiskovalo pa jo bo okrog 300 učencev. Ponikva sodi med tista naselja, ki se hitro večajo in zato je še posebej pomembno, da je šola projektirana tako, da se bo v naslednji fazi, ko bo potrebno uvesti celodnevno šolo, lahko še razširila. Zaenkrat zaradi omejenih finančnih sredstev na to ne moremo misliti.

Kdo je investitor del in kdo izvaja gradbena dela?

Solo gradi splošno gradbeno podjetje Obnova iz Ljubljane, investitor pa

so ljubljanske občine. Dela tečejo po projektu, ki je bil izdelan za osnovno šolo Sostro pri Ljubljani. Predračunska vrednost šole znaša 14.000.000 din in to brez komunalnih naprav, zemljišča in ureditve okolice.

Kako pa tečejo sanacije objektov poškodovanih ob potresu?

Delo pri odpravljanju posledic potresa je v letošnjem letu v polnem teku. Trenutno je pripravljenih za novogradnjo 41 objektov v klasičnem smislu, 25 montažnih objektov, sami lastniki pa bodo v letošnjem letu sanirali 64 objektov v IV. kategoriji in 97 objektov iz tretje kategorije. To naj bi bile sanacije iz prvega popisa. Med njimi je

NAGRADE

Celjska komisija za podelitev priznanj samoupraviteljcem je sklenila, da bo letos podelila 10 nagrad najgrizadevnejšim delavcem na raznih področjih samoupravljanja. To odločitev so sprejeli zaradi letošnjih pomembnih jubilejev — 25 let samoupravljanja, 30 let osvoboditve in drugih. Poleg plaketa bodo nagrajenci prejeli tudi denarno nagrado v vrednosti 2000 din.

Jože Bučer

le nekaj socialnih in težjih primerov iz drugega popisa.

Ali so ekipe gradbene operative že prišle na teren?

Ekipe gradbene operative je prispela zaenkrat samo v Dobje, po drugih krajevnih skupnostih pa še sklepajo pogodbe za delo.

Je za ta dela na razpolago dovolj finančnih sredstev?

Na vsak način bo treba umno gospodariti z njimi. Sredstva za začetna dela pa so že na razpolago, ostala bomo dobili po vsej verjetnosti v mesecu juliju. Letos bodo

pritekala sredstva iz treh virov, in sicer iz enodnevnega zasluzka, iz davka iz dohodka temeljnih organizacij iz tedna solidarnosti, poleg tega pa naj bi stanovanjske skupnosti združile na vsakega zaposlenega po deset starih tisočakov kreditnih sredstev, ki jih bo treba seveda vračati. Tako naj bi se zbralo za šentjursko občino tri do štiri milijarde dinarjev, s katerimi bomo lahko letos razpolagali, kar pa seveda ne bo dovolj za vsa popravila, ki bi jih radi letos začeli. Pri takem stanju sredstev pa je še posebej pomemben prioriteten red del, pri čemer je republiški koordinacijski odbor tisti, ki je odločil, da letos saniramo tiste objekte, ki jih je moč sanirati v tretji kategoriji, da pravilno delo v četrti kategoriji in da ne izostanejo socialni primeri iz drugega popisa. V celoti ostane odprt ves preostali del drugega popisa, ki pa bo moral počakati do naknadnega dotoka sredstev. V teh sredstvih je zajeta tudi družbena gradnja, saj bo skoraj v vsaki krajevni skupnosti zgrajenih tudi nekaj družbenih stanovanj.

M. P.

ŠENTJUR

ANKETA MED DELEGATI

Nedavno tega je v občini Šentjur pri Celju potekal zanimiv seminar za delegate skupščine občine, interesnih skupnosti in članov svetov krajevnih skupnosti. Ti seminarji so bili organizirani v vseh krajevnih skupnostih.

Poleg podajanja tem s področja delovanja delegatskega sistema, so med delegati za občinsko skupščino izvedli tudi zelo zanimivo anketo, s katero so želeli ugotoviti, v kolikšni meri se delegatski odnosi uresničujejo tudi v praksi. Večina odgovorov si je bilo zelo podobnih.

Četrtna delegatov je na vprašanje ali pravočasno dobivajo material za seje delegacije oziroma skupščine, odgovorila negativno. Iz kasnejših razgovorov z delegati je bilo moč ugotoviti, da se v zadnjem času stanje izboljšuje in da so ti problemi še vedno prisotni v krajih z neredno dostavo pošte.

Velika večina delegatov je odgovorila pritrdilno na vprašanje ali predsednik delegacije pravočasno skliče seje delegacije. Zanimivi so tudi odgovori na vprašanje, kako se delegati seznanjajo z materiali za seje. Več kot 3/4 delegatov je odgovorilo, da se z materiali seznanjajo šele na seji delegacije, čeprav dobi vsak delegat gradi-

vo na dom. Uresničitev zahteve, da se mora delegacija povezovati z organi krajevnih skupnosti ter družbeno-političnimi organizacijami v krajevnih skupnostih je razvidna iz odgovorov na eno izmed vprašanj, saj je velika večina delegatov, da se delegacije redno povezujejo s svetom krajevnih skupnosti in drugimi, v nekaterih krajevnih skupnostih praviloma sklicujejo skupne seje delegacije in sveta krajevnih skupnosti. So pa tudi krajevnih skupnosti, kjer povezave med svetom krajevnih skupnosti in delegacije skoraj ni.

Prav tako so značilni odgovori na vprašanje, kako delegacija obvešča občane o delu skupščine ter o sklepih, sprejetih na njej. Na vprašanje, kako so delegati seznanjeni z bistvom delegatskega sistema, je pretežni del delegatov odgovorilo, da so delno seznanjeni, nekaj odgovorov pa je bilo tudi pritrdilnih.

Delegatski sistem pa so delegati ocenili kot najboljšo možnost za vključevanje širšega kroga ljudi in kot učinkovitega. Dali pa so še nekaj pripomb in predlogov za zagotovitev lažjega dela delegacij in njihove večje učinkovitosti.

M. P.

KAJ KAŽE ANALIZA GOSPODARSKEGA KRIMINALA

PIŠE:
LUDVIK
VIDMAR

1

Gospodarski kriminal in njegova obravnava sta podrejena splošnim zakonitostim gibanja kriminalitete. Poleg teh splošnih zakonitosti pa prihajajo ravno tako do izraza posebni vplivi, tako zunanji, objektivni kot osebni, subjektivni.

Družba je še posebej zainteresirana za specifično obravnavo te vrste kriminalitete. Reakcija družbe na to kriminaliteto se odraža na različne načine, ravno tako lahko ta kriminaliteta izzove različne reakcije družbe. Gre za medsebojno interakcijsko delovanje dveh pojavov. Vse to zahteva vsebinsko in formalno določen prijem in pristop in seveda tudi določeno specializacijo. Takšne zahteve veljajo tako za pravosodne organe, kot za organe odkrivanja in pregona. Jasno je, da vse to pogojuje boj proti tovrstni kriminaliteti tudi v tistem smislu, ki ga uporabljajo širši družbeni krogi, ko govorijo o uspešnosti boja proti kriminalu.

Obstojajo še posebni momenti, ko trenutna družbena situacija zaostri tudi to področje odnosov in se to odraža tudi v boju proti tej vrsti kriminala. V takih trenutkih prihaja tudi ostro do izraza kadrovski problem, ki je do takrat imel latentno obeležje. Ta kadrovski problem je pogojen tudi z osebnim odnosom do kriminalnega dogodka, saj tovrstni kriminal zahteva večjo aktivnost in zavzetost pri delu. Končno — prisoten je lahko tudi problem zakonodaje, ki je lahko po eni strani zastarela, po drugi strani pa se kaže njena zastarelost v tem, da ne ustreza več novim razmeram oblikam gospodarskega kriminala, ki kot takšne še niso našle odraza v zakonodaji.

Torej po teh načelnih razmišljanjih ne moremo mimo najnovejših ugotovitev zadnje raziskave na tem področju in katere rezultate obdeluje prof. dr. Peter Kobe in ki so objavljeni v 4. številki revije za kriminalistiko in kriminologijo v Ljubljani leta 1974. Podatki zajemajo obdobje od leta 1966—1972 oziroma od leta 1968 do 1973 in glavni povzetek teh ugotovitev bi bil v naslednjem:

1. Slovenija je na področju gospodarskega kriminala precej nad jugoslovanskim povprečjem po številčnosti;

2. gospodarski kriminal pomeni tako v Jugoslaviji kot v Sloveniji razmeroma majhen del celotnega in pred sodišči obravnavanega kriminala — približno 6 %;

3. v tej časovni seriji sta tako gibanje vseh obsojencev kot oseb obsojenih zaradi gospodarskega kriminala, prikazani grafično, v padanju;

4. v Sloveniji je padec obsojencev iz gospodarskega kriminala še bolj poudarjen, čeprav je celotni kriminal rahlo v porastu.

ANALIZA ZA PODROČJE OKROŽNEGA SODIŠČA V CELJU

Okrožno sodišče v Celju in področna občinska sodišča v Celju, Slovenskih Konjicah, Šmarju pri Jelšah, Šoštanju in Začcu so gibanje zadev gospodarskega kriminala spremljala po posebnih vprašalnikih. Za potrebe pričujoče analize pa je bil sestavljen nov zbirnik in po njem zbrani podatki.

Ta zbirnik je zajemal obdobja od leta 1972—1974 in v tem obdobju končane zadeve gospodarskega kriminala. To obdobje pade v časovno obdobje znanih političnih dogodkov in znanega odnosa družbe do tovrstne kriminalitete, ki je sledila politični akciji.

Analiza obravnava torej vse končane zadeve v tem času in upošteva pravomočno obsojene osebe. Pravomočna obsodba pomeni edini in končni trdni kriterij, da je storjeno kaznivo dejanje in je torej pravomočno obsojena oseba lahko element za razglabljanje o gospodarskem kriminalu.

Upoštevali pa smo samo kazniva dejanja, in sicer člene 213, 226, 234, 235, 314, 314a, 317, 318a, 319, 322, 323, 325 in 326. Že v opisani slovenski analizi so bila upoštevana ta dejanja ravno zaradi njihove aktualnosti in pogostosti, kajti ostala kazniva dejanja pomenijo

le neznaten del gospodarskega kriminala in jih lahko zanemarimo.

ANALIZA PODATKOV

Podatke o gospodarski kriminaliteti smo primerjali z gibanjem vseh zadev, ki so bile obravnavane. Te zadeve kažejo svoj višek v letu 1972 in torej niso bile podvržene tistim posebnim vplivom kot gospodarski kriminal.

Preglednica št. 1

	1972		1973		1974	
	Ok. s. Ob. s.	Sk. Ok. s.	Ob. s.	Sk. Ok. s.	Ob. s.	Sk.
Ki — zadeve	240	369	600	278	322	600
K — zadeve	148	2093	2241	141	1941	2082
Pravomoč.	87	1297	1384	172	1253	1425
obs. os.					192	1072

Po posameznih sodiščih je torej Okrožno sodišče v Celju končalo največ preiskav ravno v letu 1973, dočim je bilo največ zadev končanih v letu 1974 in tudi pravomočno obsojenih oseb.

Pri Občinskem sodišču v Šoštanju je bilo leta 1972 končanih največ zadev, enako v Šmarju, Slovenskih Konjicah in Celju, v Začcu pa leta 1973. Vseh obsojenih oseb je bilo v tem obdobju pred občinskimi sodišči obsojenih najmanj leta 1974, in sicer jih je bilo najmanj v Šmarju, 73 po številu in v Slov. Konjicah (76 oseb). Največ pravomočno obsojenih oseb v tem obdobju pa je bilo v letu 1972, od tega v Celju 589 oseb.

Ta pregled gibanja vseh zadev je pomemben zaradi prikaza deleža gospodarskega kriminala v teh zadevah.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

ŠMARSKI IZVRŠNI SVET

KRIMINAL RASTE

Pred nekaj dnevi je bila v Smarju pri Jelšah prva seja novega izvršnega sveta, ki jo je prvič vodil Franc Mlakar. Ze v začetku je odločil, da lahko seje trajajo največ tri ure. Vsekakor določen napredek.

Člani izvršnega sveta so obravnavali predvsem kopico nalog, ki jih je premleval že njihov predhodnik, omeniti pa velja zlasti osnutek predloga o družbenem razvoju občine Smarje pri Jelšah od 1967—1980. Ker je ta osnutek še močno nedodelan in torej potreben korenitih sprememb, so soglasno sklenili, da ga je treba dopolniti. Vsekakor se bo vodstvo občine moralo odločiti, kako z nadaljnjo usmeritvijo: ali povečanje delovnih mest za vsako ceno ali takšne obrate, ki sicer ne bodo zaposlili veliko občanov, bodo pa visoko rentabilni.

Zanimiv je bil tudi predlog, da mora izvršni svet nujno vključiti v svoje

delo še varstvo okolja. Novoporajajoča industrija bo morala svoje zahteve in potrebe uskladiti z zakoni o varstvu narave.

Svoje poročilo je podal tudi komandir postaje milice v Smarju, ki je bilo sicer zelo obsežno in dokaj pregledno, vendar bo mo podali le nekaj osnovnih podatkov. Splošna ugotovitev postaje milice, da je kriminal v me- jah zmernosti, da niti ne raste, niti ne pada, da pa je čedalje slabša si- tuacija v Rogaski Slatini,

kjer bo nujno treba nekaj storiti. Pozornost vzbuja dejstvo, da je v porastu mladinski kriminal in pa seveda prometni prekrški, kar je malo manj čudno, a opozarja na čedalje slabše cestnoprometne razmere.

Člani izvršnega sveta so obravnavali še nekaj manj pomembnih odlokov, kot odlok o urbanizmu, predlog o razgrnitvi urbanističnih in zazidalnih načrtov za Rogatec in Kozje ter drugo.

MILENKO STRASEK

SINDIKAT: SEMINAR ZA PREDAVATELJE

V Celju so imeli v ponedeljek seminar za predavatelje, ki bodo predavali na seminarjih za usposabljanje sindikalnih poverjenikov in članov izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata. Izobraževalni seminar, ki je obravnaval pet izobraževalnih tem, je pripravil center za družbeno izobraževanje pri zvezi sindikatov Slovenije. Iz celjske regije je bilo na seminar vabljenih 81 predavateljev, ki so delali po skupinah, vsaka pa je štela od 15 do 20 članov. Na seminarju so obravnavali predvsem osnovni A program, katerega bodo ob koncu meseca in v začetku meseca maja posredovali 3000 sindikalnim poverjenikom.

Seminar sindikalnih predavateljev, ki se je v Celju uspešno končal, je uvod v eno najpomembnejših sindikalnih akcij v letošnjem letu. Z. S.

MOZIRJE

STANOVANJA ...

Rezolucija o družbeno ekonomski politiki in razvoju mozirске občine letos predvideva precej moč- no aktivnost tudi v stano- vanjskem in komunalnem gospodarstvu. Po tej za- snovi naj bi v Gornji Sa- vinjski dolini dobili le- tos 110 novih stanovanj, od tega 58 zasebnih, osta- le pa v družbeni lastnini. Za vse to bodo namenili nekaj nad 32 milijonov di- narjev, od tega za gradnjo zasebnih stanovanj 19,5 milijona dinarjev. Seveda pa je zlasti družbena stano- vanjska graditev delno pogojena z urbanistično do- kumentacijo. Pa tudi si- cer čaka to območje pre- cej dela in nalog pri ure- janju urbanističnih do- kumentov. To ne velja sa- mo za Logarsko dolino z njenim zaledjem, torej tu- di Solčavo, marveč tudi za druge kraje ob gor- njem toku Savinje in ob Dreti. Tako za Luče, Ljub- no, Nazarje, Mozirje in Gornji grad.

Sklad za komunalno urejanje stavbnih zemljišč bo letos odkupil zemljišča v Gornjem gradu, Nazar- jih, Mozirju in Rečici ter jih, seveda, če bodo pri tem sodelovali še drugi odgovorni činstelji, komu- nalno opremil.

Medtem ko bodo letos končali z gradnjo vodovo- da Letošč-Nazarje do Na- zarij, bodo zastavili vse moči, da bi dela nadalje- vali tudi do Mozirja in ta- ko rešili problem, ki je za ta predel občine več kot boleč.

Za letos je planiran za- ključek asfaltiranja repu- bliške ceste od Solčave do Logarske doline in prav tako modernizacija repu- bliške ceste skozi Radmir- je. Nekaj modernizacij je predvidenih še na lokal- nih cestah, čeprav je očit- no, da tudi na tem pod- ročju ne bo večje aktiv- nosti.

Vodno gospodarstvo na- poveduje dokončanje regu-

lacije Savinje ob industrij- ski coni na Ljubnem ter napravo nekaterih vodno gospodarskih objektov. V Logarski dolini bodo na- daljevali z regulacijskimi deli Savinje, nekaj sred- stev pa je zagotovljenih tudi za vzdrževanje hudo- urniških naprav. Med po- membne objekte družbe- nega standarda sodi tudi graditev kombiniranega stanovanjsko — poslovne- ga objekta v Lučah, v ka- terem bodo poleg stano- vanj še prostori za zdrav- stveno ambulanto, za po- što in krajevni urad. V Mozirju pa gradijo po- slovno zgradbo za enoto celjske podružnice Ljub- ljanske banke, lekarno in za družbeno politične or- ganizacije. MB

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

SEMINAR KOMUNISTOV KONJIŠKE OBČINE

VEČ OSEBNE SVOBODE

Dvodnevni seminar, ki ga je za sekretarje osno- vni organizacij in akti- vov Zveze komunistov ter za sekretarje svetov, čla- ne komiteja, za predsed- nike komisij in člane MS ZK pripravil na Franko- lovem komite občinske konference ZK Slovenske Konjice v preteklem ted- nu, je po mnenju vseh udeležencev izredno us- pel. Tudi udeležba na se- minarju je bila zadovolj- va (98 %). Na predava- njih, ki so potekala do- poldan in popoldan, je bilo vsak dan okoli 70 udeležencev. Na seminar- ju so predavali člani ob- činskega komiteja Zveze komunistov in prof. Emil Rojč, predsednik komisije za idejna vprašanja pri CK ZKS. Na dnevnem re- du dvodnevnega seminar- ja komunistov konjiške občine so obravnavali sta- lišča o izvajanju kadrov- ske politike v občini, na- kazali pa so tudi smerni- ce kadrovanja za organe SZDL, pa tudi konkretne predloge za delovanje SZDL v posameznih ob- močjih občine.

Na seminarju so spre- govorili še o integracij- skih procesih v občini ter sprejeli nekaj aktualnih

nalog na področju samo- upravnih interesnih sku- pnosti, pa tudi delegatske- ga sistema.

Ob zaključku seminarja smo za nekaj ocen in sta- lišč povprašali udeležence seminarja v Frankolo- vem.

MAKS BREČKO, na- mestnik sekretarja občin- skega komiteja ZK: »Se- minar je uspel, ker smo pošteno analizirali doseda- nje delo v naši občini. Lahko rečem, da smo se na problematiko dobro pripravili. Kritično pa smo ocenili prizadevanja članov ZK pri vključeva- nju v različne organizacije. Predsedniki interesnih skupnosti in izvršnih od- borov so nam podali ce- lotno problematiko intere- snih skupnosti in posre- dovali programe dela. Imenovali smo tudi dve komisiji, ki bosta pripra- vili konkretna stališča in obvezovali člane ZK pri nadaljnjem delu.«

BREDA KOVSE, člani- ca občinskega komiteja in član komisije za skle- pe: »Ugotovili smo, da ima večina osnovnih or- ganizacij ZK izdelane ak- cijske programe, po ka- terih se že izvajajo posa- mezne naloge, vendar pa

smo morali opozoriti vod- stva osnovnih organizacij, da je potrebno v program vnesti lastno samoinicia- tivo, aktualnost in oseb- no odgovornost. Na pod- ročju kadrovske politike smo zavzeli stališče, da bomo na vodilna mesta kadrovali tiste delavce, ki imajo poleg strokovnih zahtev tudi ustrezne mo- ralne kvalitete. Zato bo- mo uveljavili stalno prak- so, da bomo izdelali oce- ne vodilnih delavcev o moralno-politični odgovor- nosti vsaj enkrat letno v vsej občini, kot to že de- lajo v OZD Konus in TKI Vitanje.«

ANTON LEBAN, sekre- tar osnovne organizacije ZK v TKI Vitanje: »Reor- ganizacija ZK je pri nas stekla po dogovorjenih sklepih formalno, zdaj pa ji moramo dati vsebino. Steči mora delo v samo- upravnih interesnih skup- nostih, v krajevnih skup- nostih in uveljaviti mora- mo integracijo. Dislocira- ni obrati v občini, ki ima- jo po oceni pogoje za te- meljne organizacije, se morajo takoj konstituirati. Komunisti pa smo za to osebno odgovorni.«

FRANC KRAJNC, sekre- tar aktiva komunistov ne-

posrednih proizvajalcev v Konusu: »Jaz se bom ome- jil na konkretna stališča, ki smo jih na seminarju sprejeli. To se pravi: iz- gradnja stanovanj, uvelja- vitev delavske kontrole, ker še ni začela, in in- formiranje delavca. Ta je še vedno o vsem prema- lo seznanjen. Zavzemati se moramo za nove člane ZK, obenem pa zaostri- ti kriterije za sprejem v ZK. To nalogo pa naj sprejme in nosi vsak komunist.«

MARJAN GROSMAN, sekretar osnovne organi- zacije ZK Comet Zreče: »Ugotovili smo, da so ko- munisti znotraj organiza- cije SZDL premalo aktiv- ni in ne poznajo bistve- ne strukture v SZDL. Go- vorili smo še o podaljša- nem referendumu v obči- ni, pa tudi zvišali ga bo- mo od 1 % na 2 %, kot ga imajo že v KS Zreče. Zrečani pa se menijo, da bi šli celo na 3 %. Refe- rendum bomo podaljševali zato, ker so objekti splo- šne potrošnje dotrajani ali pa jih celo ni. Tudi prehod na celodnevno šo- lo v občini bo že vklju- čen v program podaljša- nega in povišanega refe- renduma.«

Z. S.

MOZIRJE

MALI UČENJAKI

V osnovnih šolah mlade glavice že z veliko žlico zajemajo znanje in moja radovednost je šele sedaj pokukala skozi šolska vrata osnovnih šol v mozirski občini in ugotovila naslednje, morda nekoliko suhoparne, pa vendar za nas vse še kako pomembne številke.

V letošnjem šolskem letu obiskuje v mozirski občini 1986 učencev, ki so razporejeni v 78 oddelkov. Prejšnji teden pa se je skupaj premaknilo za stopnico višje in na najnižjo, to je v malo šolo vstopila nova generacija, kar znaša v občini Mozirje 209 bodočih prvošolcev. V mozirsko šolo je prikorakalo 39, v rečiško 20, nazarsko 25, ljubensko 46, gornjegrajsko 50 in lučko z Raduho 29 malčkov.

LIZA PODPECAN

Marjan Grosman

Anton Leban

Maks Brečko

Franc Kranjc

Slavje zbora „Prešeren“

V vrsti obletnic kulturnih skupin je jubilej mešanega pevskega zbora »France Prešeren« zaradi svoje častitljive številke gotovo ena najpomembnejših. Pa ne le zaradi 80 letnice obstoja, ampak zaradi svojega kulturnega poslanstva v dobi narodnega prebujanja, med obema vojnama kot tudi po osvoboditvi raste njegova vrednost. Jubilejni koncert v petek, 11. aprila v Narodnem domu je bil torej kulturni praznik za zbor in za celjsko kulturno sredino, ki je do dobra napolnila lepo dekorirano dvorano. Zaradi dekoracije in zaradi svetlobnih efektov je bilo razpoloženje praznično, seveda je k vzdušju bistveno prispeval dobro sestavljen in nastudiran program.

Uvodoma je zapel Pregljevo »Pesem zmage« z zanosom, precizno in presenetljivo enotno. Sodobne, dokaj zahtevne kompozicije kot »Bele gazi« Ukmarja ali Gobčeva »Bile so vojne« po preciznosti niso bile vseskozi ne.

oporečne, so pa bile dobro izvajane ter so potrjevale kvaliteto zmogljivost zbora. V »Vojnah« se je lepo uveljavil solistični duet zlasti v prvem delu, drugi del je v intenzivnosti žal popustil (solisti so zaslužili, da jih program omeni!). Kot novost se je predstavil moški zbor z dvema skladbama. Zvočno kar dobro ubran, glasovno še nekoliko oster, glasovno še ne dovolj izpolnjen in enoten, vendar — moški zbor, tudi če ni vrhunski — je najboljša baza za dober zvok mešanega zbora. Zato ga je treba pozdraviti in skrbno negovati.

Ženski zbor je v »Prešernu« že od nekdaj dominiral po številčnosti in kvaliteti. Tudi na jubilejnim koncertu se je simpatično predstavil z Matetič-Ronjgovimi »Otroci« v naši zgodovini. Zelo primeren je bil začetni pianostaccatto in pravzaprav celotna dinamika. Manj je uspel podvojni otroški duet, otroci glasovno niso bili dovolj pripravljeni in smo pogrešali

žlahtnost tona, kot si jo predstavlja skladatelj.

Drugi del sporeda je zajemal pesmi raznih narodov v ne prezahtevnih priredbah, dobro pripravljenih dinamično, v pogledu interpretacije z dobrim okusom. Odlično se je posrečil Mokranjčev »Kozar«, ki ga je uvodoma odlično recitala članica celjskega gledališča Marija Goršičeva, s čimer je publiki skladbo močno približala, ne glede na to, da je bila tudi izvedba zelo dobra. Koncertni spored je zaključila slovenska narodna »Pobi sem star komaj osemnajst let«, zopet s predhodno živo recitacijo Goršičeve. Solist neimenovanega tenorja se je dobro ujel z decentno spremljavo zbora. Koncerta pa še ni bilo konec. Številne čestitke in množica cvetja sta stopnjevala razpoloženje, zborovodja je dodal še 4 pesmi po močnih aplavzih.

Zborovodja Edi Goršič, ki vodi zbor že vrsto let, ga je privedel do lavorik v slovenskem merilu v Mariboru, kot

tudi v mednarodnem tekmovanju v Gorici. Z ne pretiranimi, dobro odmerjenimi kretnjami je zboru zanesljiv vodnik. Tako so bili vstopi točni, fraze dobro izpeljane vse do zaključnih akordov, ki jim končnic ni manjkalo. Dikeja je na zadovoljivi stopnji, v dinamiki prevladuje negovan piano kot izhodišče za naraščajoče melodične loke, ki ne prehajajo nikjer v kričavost. Glasovne skupine so solidne, dokaj izenačene, kar je treba še posebej poudarjati za tenorje, ker so bili doslej običajno pomanjkljivi. Ne bi škodilo pojačanje z nekaterimi izdatnimi basi, a tu, di tako je dobro. V celoti jubilejni koncert, s katerim se je mešani zbor »Prešeren« častno postavil. Če bi se dirigent potrudil in metodično delo z zborom še bolj natančno poglobil tako glasovno tehnično kot intonacijsko, ne dvomim, da bi se zbor uvrstil med prvovrstne slovenske zборе. Na tej naporni poti mu želimo vse najboljše!

Egon KUNEJ

EMIL KOLENIK, Tehniška srednja šola Celje, pri zboru eno leto: »S petjem sem pričel v prvi generaciji gimnazijskega zbora pri profesorju Kuneju. Na ta leta me vežejo najlepši spomini. V Prešernovem zboru najdem sprostitve, užitek pa tudi razvedrilo. Všeč mi je tudi to, da smo iz različnih poklicev, struktur, a kot eden.«

ANI VOLAVSEK, Gradis Celje, pri zboru peto leto: »Pela sem že prej v žalskem zboru, ko ga je še vodil Drago Predan. Zdaj pa najdem v našem zboru predvsem zadovolženje in srečo, ki ga lahko daje edino takšno kolektivno delo kot je pevski zbor. Pa tudi vse nas družijo družabnost, ki je pri nas ne manjka. Res je lepo!«

FANIKA SLEMENSEK, Delavska univerza Celje: »V Prešernovem zboru pojem že devet let in moram reči, da je petje zame vse. Posebno uživam v zborovskem petju in to me je tudi najbolj veselilo. Dobro je to, da je naš repertoar vedno sodoben, da študiramo in vadimo vedno kaj novega. Ne vem, kaj bi brez petja?!«

VLADIMIR STISOVIČ, Jugobanka Celje: »V našem mešanem pevskem zboru pojem že šestnajst let in morda že tudi ta letnica pove, kaj mi pomeni petje, posebno v zboru. To je sprostitve, užitek, ki ga civilizacija iz dneva v dan manj daje. Vsi imamo skupen jezik in to nam vsem veliko pomeni. Tudi jubilej!«

D. M.

SREČANJE AMATERSKIH ODROV NA POLZELI

Področno združenje gledaliških amaterskih skupin srečanje iz Celja je letošnje srečanje zaupalo DPD Svobodi na Polzeli. V dneh od 5. do 30. aprila se bo na Polzeli predstavilo šest dramskih skupin iz Celja, Zalca, Smarja in Velenja.

Na Polzeli se za ta kulturni dogodek že vrsto let pripravljajo. Čeprav je dom Svobode, kjer bodo uprizoritve, obnovljen, pa čaka organizatorje v teh dneh še veliko dela. Na odru je treba napraviti še nekatere tehnične izboljšave, tako da bodo lahko uprizoritve potekale ne moteno.

Najboljša dramska skupina bo odšla na srečanje na Jesenice.

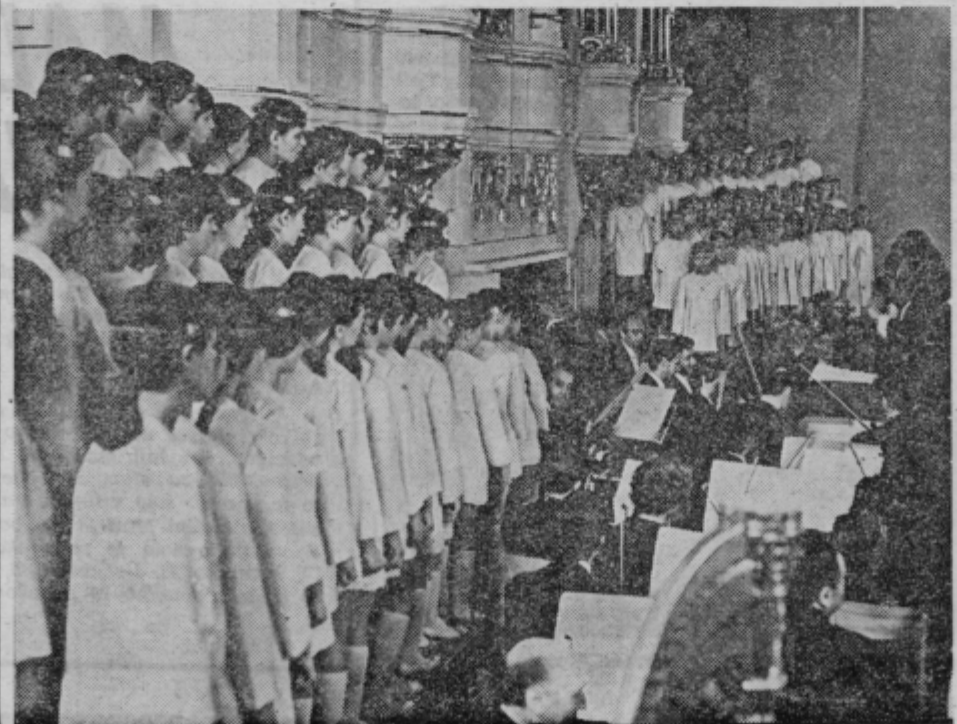
T. TAVČAR

MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL CELJE

Na Mladinskem pevskem festivalu, ki bo v Celju od 29. V. do 1. VI. 1975 bo tekmoval tudi dekliški zbor »LIEPAITES« iz Litve, ki je bil ustanovljen leta 1964. Vodita ga dirigenti Liucija Palinauskaitė in Petras Vailionis. Članice zbora so učenke raznih šol. Zbor sestoji iz treh skupin: zbora začetnic, osnovnega zbora in zbora starejših deklet. Vse te skupine združuje več kot 250 mladih pevk.

»LIEPAITES« je eden najbolj popularnih amaterskih zborov Litovske SSSR. Mnogo znanih litovskih umetnikov — opernih pevcev, organistov in članov orkestru sodeluje z zborom.

E. K.

GIMNAZIJSKI ZBOR

30. JUBILEJ

Jutri zvečer bo narodni dom v Celju znova gostitelj jubilarov. Prejšnji teden je v njem prav veličastno proslavil z jubilejnim koncertom svojo 80. letnico mešani zbor »France Prešeren«. Jutri pa je slavljenec Mladinski mešani zbor Gimnazije Celje.

Pred 30. leti so gimnazijci pričeli spoznavati lepoto in čar zborovske glasbe ter se pod vodstvom mladega, nadarjenega in ambicioznega profesorja glasbe Egona Kuneja, hitro vzpenjali na vrh jugoslovanske mladinske zborovske elite. Generacije so se menjavale. Do danes je bilo preko 1500 gimnazijcev, ki so s svojim glasom in trudom prispevali k taki kvaliteti in tradiciji zbora. Težko si predstavljamo vzgojno poslanstvo zbora. Kdo od pevcev, ki so peli v zboru nekaj let in preživeli z njim najlepše trenutke svoje mladosti, je lahko po končani gimnaziji ostal brez pesmi? Verjeme, zelo malo! To je torej to poslanstvo, to je drugi uspeh in pomen našega jubilarja. Vzgoja pevcev! Tu je skrit velik delež, ki je pripomogel pevski slavi mesta Celja. V kolikih zborih je prepevalo in še poje 1500 nekdanjih gimnazijcev? Znanec, ki je kot mladinec pel v tem zboru, mi je dejal: »Nisem in nisem vzdržal več brez pesmi. Dokler nisem postal član MPZ »France Prešeren«, je bilo v meni nekaj, kar me je vznemirjalo, me obdajalo z občutki, kot da mi nekaj manjka.«

Tako bo jutrišnji koncert, če lahko tako rečem veliko družinsko slavlje. Med odrom in dvorano bo tokrat vez, kakršne verjetno Narodni dom ni vajen. Mladinci in mladinke bodo pod vodstvom Cirila Verčnika s pesmijo še enkrat dokazali svojim veteranom, da so vredni njihovega nasledstva.

V torek 22. aprila, pa bo Mladinski mešani zbor gimnazije koncertiral za širše celjsko občinstvo. Po uspehih, ki so jih naši jubilarji dosegli lansko leto na Mladinskem pevskem festivalu v Celju in na mednarodnem tekmovanju v tujini, kjer so osvojili zlato plaketo, je pričakovanje publike še večje.

Našim jubilarom iskrene čestitke z željo, da ostanejo na isti poti.

V. R.

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

Vodnjak iz Polja ob Sotli

Vodnjaki

Kadar govorimo o naših spomenikih, mnogi med nami mislijo samo na tiste velike spomenike preteklosti, ki so se ohranili v naš čas: stare gradove, mogočne starodavne cerkve, stara naselja. Res, včasih se je spomeniška stroka ukvarjala samo s tako imenovanimi velikimi arhitekturami z bogato starinsko umetniško opremo. A vse to sodi v preteklost. Pojem spomenik obsega danes vso stvarno zapuščino preteklosti, ki priča o nekdanjem snovanju na naših tleh. Tako kot gradovi so to preproste kmečke domačije, tako kot razkošne cerkve ali dvorci, preprosti vaški kozolci, kašte, sušilnice in drugo. Vse to sodi med našo kulturno dediščino in hkrati daje našemu prostoru, naši pokrajini, poseben značaj. Kadar naletimo na star podeželski vodnjak, le malokdaj pomislimo, kako redki so že takšni vodnjaki ni kako potrebno je, da jih obvarujemo. Danes že skoraj ni več naselja, ki bi ne imelo vodovoda, prav to posodobljanje življenja pa kar nekako mimo naše zavesti briše iz površja vse, kar je nekdanj sodilo k bistvenim sestavinam vsakdana. In če ne bomo varovali teh na videz nepomembnih prič preteklosti, bodo naši otroci samo še iz šolskih slikaric lahko izvedeli, kakšni so bili nekdanj naši mlini, naše lesne žage, naše domačije z vsemi svojimi pritlikinami. In vendar se v njih razodeva zavestno hotenje našega človeka, da si tudi predmete vsakdanje rabe polepša. Vdihnil jim je duha svojega oblikovalskega hotenja in si tako obogatil svoj življenjski prostor.

I. S.

STOP

DOGODKI

LAŠKO: KONFERENCA INVALIDOV

Člani društva invalidov v Laškem se bodo zbrali na svojo redno letno konferenco, drugo po vrsti, v nedeljo, 20. aprila. V domu pušana Poženca bodo začeli z delovnim programom ob 14. uri, ob četrti uri popoldne pa bo v istih prostorih svečana proslava, na kateri bodo sodelovali: godba na pihala, posebna osnovna šola, invalidna mladina, Trio Jernejšek in mladinski aktiv iz Sedraža.

Z. S.

ROGAŠKA SLATINA: POHOD PO KOZJANSKEM

V počastitev spomina umrlega revolucionarja Veljka Vlahovića, bo taborniški klub odreda Zdravih vrelcev iz Rogaske Slatine organiziral prvega in drugega maja pohod po Kozjanskem. Udeležili se ga bodo taborniški odredi šmarske občine ter mladi iz teh krajev. Brigada, ki nosi ime Veljka Vlahovića, se bo tako oddolžila njegovemu velikemu prispevku v borbi naših narodov za svobodo in za izgradnjo samoupravne socialistične družbe.

MIRAN GAJŠEK

POLZELA: PREMIERA »MIMO NAČRTA«

Člani dramske skupine DPD Svobode na Polzeli bodo v nedeljo, 20. t. m., ob 19.30 uprizorili dramo Borisa Grabnarja »MIMO NAČRTA«. Dramo je režiral Jaka Jeršič, z njo pa bodo nastopili na medobčinskem srečanju amaterskih gledaliških skupin, ki bo od

25. do 30. aprila na Polzeli. Dramo je dramska skupina nastudirala v počastitev 30-letnice osvoboditve in 40-letnice zleta Svobode v Celju. Na sliki: Prizor iz drame Mimo načrta na eni izmed zadnjih vaj. Foto: T. TAVČAR

ŽALEC: KAJ VEMO O OZN

Občinska organizacija klubov OZN v Zalcu je pripravila minulo soboto tekmovanje »Kaj moramo vedeti o OZN?«. Tekmovanja se je udeležilo pet klubov OZN iz osnovnih šol: Petrovče, Polzela, Sempeter, Vransko in Zalec.

Komisija, ki so jo sestavljali Drago Zlender, Desa Jeršič in Marjan Lubej, je ugotovila, da so se tekmovalci dobro pripravili. Vsi so dobili lepe knjižne nagrade.

A. KRČMAR

GORENJE: NOVA STANOVANJA

V tovarni gospodinjstve opreme Gorenje v Velenju uspešno rešujejo stanovanjsko vprašanje. Zastavili so si načrt od 100 do 150 novih stanovanj vsako leto. Ta načrt uspešno izpolnjujejo. Tako se delavci Gorenja te dni selijo v novi blok na Celjski cesti v Velenju. Ima 60 stanovanjskih enot in šest nadstropij.

H. J.

ŽELEZNIČARJI PRAZNOVALI

V torek je bil dan železničarjev, ki ga vsako leto ti zaslužni delavci še posebej slovesno praznujejo. Prireditev je bilo več in so se v glavnem zvrstili že v dneh pred praznikom. Osrednja prireditev v Celju je bila v prostorih Doma JLA, kjer so nekaj sto uslužbencem podelili bronaste in srebrne značke za 10- in 20-letno neprekinjeno delo na železnici. Tisti, ki so letos dopolnili 30 let dela na železnici, pa so odšli na osrednjo proslavo v Ljubljano, kjer so dobili tudi zlate značke. Celjski program je bil izpopolnjen z nastopom kulturnih skupin, ki delujejo v okviru železničarskega kulturnega društva France Prešeren. Pri podelitvi značk najzaslužnejšim delavcem je bil navzoč tudi predsednik skupščine občine Celje Jože Marolt.

Dan pred njihovim praznikom (ponedeljek) so pripravili pri plošči na kolodvoru tudi komemoracijo ter se tako spomnili vseh istih železničarjev, ki so dali svoja življenja za današnjo svobodo.

tv

belinka

tovarna kemičnih izdelkov
61001 Ljubljana
poštni predal 5-I
telefon h. c. 061/314 177
telex 31 260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVAJTE PROSPEKTE IN NAVODILA ZA UPORABO

ec.

40 LET ZLETA SVOBOD V CELJU

SPOMINI SO OSTALI LEPI

Četudi tedaj v Svobodi še ni aktivno delala, so v njenih spominih le vstali nekateri dogodki, pomembni za tisti čas, še zlasti pa delo njenega očima, Jakoba Jerama, tedaj aktivnega člana Svobode.

»Veste, spomin na zlet Svobode je nepopoln, pač takšen, kot se je zapisal v tedaj še skoraj otroško glavo. V tistem letu sem jih imela trinajst. Zato pa se dobro spominjam dela mojega očima, Jakoba Jerama, ki mi je bil tako kot oče. Nikoli ga ne bom pozabila. Dal mi je vse. Ne samo ljubezen, marveč je tudi hotel, da sem hodila po njegovih stopnjah. Bil je socialist in aktiven delavec v Svobodi. Tako sem rasla v okolju, ki je bilo tesno povezano z borbo delavskega razreda za pravice. To gibanje sem doživljala, morda tedaj še več ali manj podzavestno, zato pa se je trdno vtisnilo v srce v poznejšem obdobju. Osnovo mi je dal oči. Zanj sem mu več kot hvaležna,« je pripovedovala Marjeta Zele iz Celja.

»Spomini na zlet Svobode v Celju so oddaljeni, skoraj medli. In vendar se spominjam veličastnosti dogodka. Oči mi je bil navdušen. In to svoje veselje je pokazal tudi doma. In potem, po razpustu Svobode, presenečenje, za-

Marjeta Zele

lost, jeza... Zdi se mi, da je bilo tako kot včeraj, ko sva hodila po tedanji Razlagovi ulici in mi je pri Delavski zbornici, kjer je bil sedež Svobode, pokazal: pogled, kako so zapečatili... To je bil strašen občutek. Nekaj morečega. To je bilo kratenje človekove svobode.

Spomini, ki jih imam iz tistega obdobja na oči-

ma pa so vezani tudi na druge dogodke. Vežejo se na praznovanje prvega maja, na ustanovitev skupine fanfaristov in podobno.

Ne spominjam se točno leta, vem pa, da smo za tisti prvi maj odšli v Sešče v Savinjsko dolino. To je bil organiziran izlet. In še danes vem, kako mi je bilo tesno pri srcu, ko so nas ves čas

spremljali orožniki. In tudi tam, v Seščah, ko smo uživali ob prvomajskem dnevu, so nas budno opazovali...

Se en spomin je več kot značilen za tisti čas. Bilo je za prvi maj 1937. leta. Takrat so se trije člani Vzajemnosti, moj oči, Jeršič in Berglez odpravili na Grmado in tamkaj zakurili kres. Ko so se že v nočni uri vračali in ko so ogenj povsem pogasili, so jih v dolini čakali orožniki. Odpeljali so jih, zasliševali in zaprli... Zato, ker so počastili delavski praznik. Kaznovali pa so jih, ker so zaradi ognja ogožali gozd.

Tako so se nizali dogodki, spomini...

»V dramski skupini Vzajemnosti sem delala od vsega začetka. Tedaj sem hodila še v meščansko šolo. Ni bilo lahko hoditi v šolo in igrati v delavskem društvu. Zaradi tega, ker sem bila aktivna članica Vzajemnosti, tudi pozneje, ko sem zapustila šolske klopi, nisem dobila dela. Vedno in povsod so med odslavili, da zame ni dela, ker sem članica Vzajemnosti. S temi besedami me je odpravil tudi tedanji lastnik tekstilne tovarne, sedanje Metke. In še marsikdo. Navzlic temu so spomini na tiste čase lepi...«

M. BOŽIČ

ŽALEC

KMETJE NA POUČNI IZLET

Ena od osnovnih nalog Društva absolventov kmetijske šole v Sentjurju je tudi prirejanje ekskurzij, ki pa so vselej povezovalje koristnega s prijetnim.

V soboto, 26. in 27. aprila pojdejo ponovno na izlet. Tokrat so si izbrali najprej Ptuj, kjer bodo obiskali živilno-rejsko-veterinarski zavod. Od tam bodo potovali v Svečino pri Mariboru, kjer bodo gostje stanovskega društva in kmetijske šole. Po dolini Drave bodo odražali v Muto na Koroškem, kjer ne bodo izpustili priložnosti in si ogledali tovarno poljedelskega orodja in strojev. In ker bodo že na Koroškem, se bodo oglasili tudi v Kotljah na domu pisatelja Voranca. Po večerji bodo imeli srečanje z absolventi Koroške. Kako dolgo bodo spali, bo odvisno od privlačnosti in dolžine družabnega večera.

V nedeljo bodo videli tovarno lvernih plošč v Otiškem vrhu, nato pa bodo obiskali še vasi v Mežiški dolini in si spoto ma ogledali kmetije, kjer se že dlje uspešno ukvarjajo s kmečkim turizmom. Na eni takih kmetij bodo tudi na kosilu.

Veliko koristnih ogledov, obilo zabave in srečno pot!

ec.

GASILCI DOBRO!

Minulo soboto zvečer je bila v klubu družbenopolitičnih organizacij v Zalcu letna konferenca občinske gasilske zveze Zalec. Zbora so se udeležili predstavniki 42 gasilskih društev, predstavnik republiške gasilske zveze Vili Spat ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij.

O delu občinske gasilske zveze sta udeležence zbora seznanila predsednik Franc Jelen ter poveljnik Anton Farčnik. OGZ Zalec šteje 1.445 članov, od tega pa je 66 žena, 132 mladincev, 285 pionirjev, ostali pa so člani. Po strokovni strani imajo zadovoljiv sestav, saj imajo 3 višje častnike, 15 častnikov I. stopnje, 19 častnikov, 67 podčastnikov I. stopnje, 100 podčastnikov in 89 strojnikov. Program dela operative, ki je bil sprejet na lanskem obnem zboru, je bil ob pomoči in sodelovanju vseh članov tako štaba odreda, po-

veljnikov in deseterjev društva in končno vseh članov, članic, mladincev, mladink, pionirjev in pionirk dosežen. Program občinskih tekmovanj se je odvijal po določenem razporedu.

Na republiškem tekmovanju v Velenju je ženska deseterina iz Prebolda zasedla I. mesto, deseterina TN Polzela pa II. mesto. Kar tri moške deseterine in dve ženski pa so tekmovali v Avstriji.

Poleg ugotovljenega stanja na preventivnem področju so imeli v preteklem letu 21 požarov s skupno materialno škodo 725.533 din. Največkrat pa je bil vzrok požara nepazljivost. V razpravi je sodeloval več razpravilalcev, ki so dali nekatere koristne napotke in smernice za letošnje leto.

Ob koncu zbora so sprejeli program dela za letošnje leto. Med najpomembnejše

pa se nedvomno uvršča: skrbeti za preventivno dejavnost preko posameznih gasilskih društev na terenu, aktivno sodelovati pri pripravah in izvedbi republiškega gasilskega tekmovanja pionirskih in mladinskih deseterin, ki bo 28. in 29. septembra v Zalcu, organizirati in opraviti tekmovanje v letošnjem letu za pionirje, mladince in članke ter stremeti, da bo gradnja novega gasilskega doma čimprej končana.

Za uspešno delo v minulemu letu pa so prejeli pismena priznanja naslednje PDG: Zabukovica, Gotovolje, Parižlje in Ojstriška vas. Posebno priznanje pa so podelili Vinku Jordanu, ki je bil več kot 25 let predsednik Občinske gasilske zveze, dopolnil pa je tudi 75. rojstni dan.

Tekst in foto:

T. TAVČAR

Del udeležencev zbora Občinske gasilske zveze v Zalcu.

pisma

V TRETJE

Iz Uniš pri Ponikvi nam je poslala pisemce Stefi Fajš in pravi, da je že kar malce jezna na nas, da nam je poslala že dve pismi, ki nista ugledali luči tiska. Sumi, da imamo poseben košek, kamor mečemo pisma, ki niso objavljena. V svojem pismu pravi, da prinaša ljudem iz trgovine, tudi iz Celja, vse, kar ji naročijo in da se včasih pod težo bremena že kar šibi. Na Ponikvi gradijo tudi novo šolo, nam je napisala Stefi in da jo poznajo vsi — mladi in stari. Pravi, da tudi za tole pismo ugiha, ali ga bo sploh kdo odprl in prebral.

Seveda, vse smo natančno prebrali in zato bo, upamo, vsaka jeza odveč. Le oglasite se še kaj, vsakega pisma smo veseli in tudi »koška« za pisma nimamo, le veliko pošte dobivamo, tako da moramo kakšno pismo tudi skrajšati in med prvimi objaviti seveda tista z najbolj aktualnimi dogodki.

TEŽAVE BLAGOVČANOV

Blagovna leži med Celjem in Senjurjem, tam, kjer je pred leti cinkarniški plin uničil vso sadno drevje in sedaj ni okoliča nič več lepa. Vse je golo in prazno. Toda kljub temu se tu naseljujejo mladi delavci, si zidajo hiše in hišice za svojo družino. V tej krajevni skupnosti nas je približno 800. Toda po vse stvari mora-

mo oditi v Celje ali v Sentjur, saj nimamo trgovine in tudi ne avtobusne zveze. Mladi v tej krajevni skupnosti so zelo aktivni. Za 8. marec so zelo lepo pogostili in razvedrili kmečke žene in matere. Škoda, da se morajo stiskati v osnovni šoli, ki ni niti najmanj primerna za kakšno prireditev. Potrebujemo bi tudi prostor, ki bi služil za zbiralnico mleka. V Blagovni bo torej res nujno misliti na novogradnjo, kjer bi lahko bili vsi prostori, ki jih ljudje tako nujno potrebujejo.

Zvesta naročnica

NAPAKA

Veseli me, da pri vašem tedniku razveseljujete ljudi ne samo z novicami, ampak tudi z različnimi nagradnimi igrami. Pred kratkim ste osrečili kar sto kmečkih žena, ki ste jih popeljali na morje. Med srečnimi izletniki v Varšavo sem bila tudi jaz in sedaj teče nagradna igra 10 x 1000. Res, vse to je pohvale vredno. Zame so srečni trenutki, ko prebiram vaš list, ki mi prinaša veliko veselja.

Zahvaljujem se vam za podeljeno 1. nagrado v 3. kolu nagradne igre 10 x 1000. Bila sem prijetno presenečena. Imam pa eno prošnjo. Prispevek z naslovom Drobiž iz drobiža, ki je bil na moje veliko veselje objavljen in nagrajen, je imel le eno napako, ki bi jo rada z vašo pomočjo popravila.

Napaka se je vrnila v 2. odstavku, kjer je bilo zapisano o tamburaškem zboru. Ta zbor je deloval pred vojno in vaški mojster je že pred vojno naredil že instrumente za zbor in ne sedaj, kot je bilo zapisano v časopisu. Zdaj nimamo nobenega takega mojstra, saj je bil ta ustreljen kot talec v drugi svetovni vojni. Če bi še živel, bi se verjetno marsikoga navdušil za to prijetno glasbilo. Žal, ga je vojna iztrgala izmed nas.

Morda sem jaz to preveč nečitljivo ali dvournno napisala in zato niste mogli prav prebrati. Hvala vam.

Zofka Blagotinšek
Dobrič 6
Polzela

STRAH PRED MLADIMI

Gre za mladince iz vzgojno poplajševalnega doma v Radečah. Mlade so v tem zavodu nekaj let strogo vzgajali. Stražili so jih miličniki, okoli doma so ves dan letali psi in le malokdo je lahko ušel. Danes so v domu samo vzgojitelji in mladi lahko pobegnejo in se oskrbijo v bližnjih gozdovih Radeč s pridelki iz njiv in sadovnjakov, pa tudi v hiše vlamljajo. Kot kakšni poklicni tatovi zavohajo, kje je kakšen dom brez stanovalcev, da lahko vlomijo vanj. Tako se je zgodilo tudi meni 24. marca letos. Pri belem dnevu je vlomil v naše stanovanje pobegli mladinec. Iskal je seveda denar, ker pa tega ni bilo, je pograbil hlače, da se je lahko preoblekel.

Po zaslugi varnostnih organov so nepridiprava ujeli že v Rimskih Toplicah. Razparane hlače smo sicer dobili nazaj, razbitega olta pa nam seveda ni nihče plačal.

Da ne bi kdo dejal, da sem malenkost, naj povem, da sta mi pred štirimi leti dva pobegla mladince ukradla moped, s katerim sta se pripeljala do Šoštanja, kjer pa so ju zalotili miličniki. Mladinca sta bila sicer kaznovana, povračila za prelučnjano zračnico pa seveda nisem dobil.

Prebivalci Radeč in še posebno iz okolice Radeč živimo v neprestanem strahu, da se nam bo kaj zgodilo, in bojimo se za svoje imetje.

V domu bi bilo potrebno strožje nadzorstvo ali pa bi ga bilo potrebno prestaviti na manj obljuden kraj.

Albin Simončič
Radeče 54

ČISTO OKOLJE

Motijo se tisti, ki mislijo, da tvori mesto skupina blokov in nebotičnikov. Naša Savinja, ki je vedno slovela kot čista in lepa reka, je postala zbirališče odpadkov. Skupnost za varstvo okolja je že dolgo tega to ugotovila, a je žal brez moči. Cesta na desnem bregu reke je postala prometna žila, park je pre-

cej zapuščen in služi le še za razne športne igre in prireditve. Seidlov vrelc je postal pralnica za avtomobile in stranišče za njihove lastnike. Zakaj to dopuščamo?

Kaj pa levi brez Savinje? Vrtnarsko podjetje je res že poskušalo urejati nasade, a zaman. Že po nekaj dneh je bilo vse spet poteptano in upostajeno. Na vsem nabrežju sta le dve posodi za odpadke. Travnata površina je posejana s papirji in drugimi odpadki. Sem prihajajo tudi vzgojitelji ce z otroki. Seveda, saj malčki nimajo primernih igrišč in tako jim je zeleno grmičevje pribežališče in skrivališče za opravljanje naravnih potreb, pa tudi odraslim služi v isti namen. Trava ob robu Savinje je pohojena, kolikor jo je še ostalo nepoteptane od »pasje raje«.

Tudi ceste v mestnem središču so postale smetišča in odlagališča odpadkov.

Sole, Skupnost za varstvo okolja in drugi bi morali začeti pri temeljni vzgoji občana. Celjska skupščina bi naj sprejela

ustrezne odloke in predpisala visoke kazni za kršilce in onesnaževalce okolja.

Branka Vizjak
Okopi 13
Celje

Odgovor: Kolikor vem, bodo v Celju skupnost za varstvo okolja šele ustanovili, sicer pa z vami soglašamo.

ZVEZA BO

»Ti imaš zveze pri Novem tedniku, ti jih opozorja, mi je dejal stanovski tovariš, ko sem mu dal brati članek z naslovom »Ni veze«, ki je bil objavljen v Novem tedniku z dne 3. aprila letos. Kajti med delovnimi organizacijami so tudi podjetja za promet in zveze, mednje sodijo PTT podjetja, ki skrbijo za prenos vesti. Skrbijo torej za zveze.

Telefonski imenik SR Slovenije vsebuje natančno navodila za vzpostavljane telefonskih zvez. Se pravi: dokler v VVZ Sentjur ne bodo napeljali prepotrebne telefona, bo zavod brez telefonske zveze, pa še potem, ko bo telefon napeljan, se

M. ALAŠEVIČ

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

27

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Za vse izseljence velja na splošno, da se je njihov položaj poslabšal z razvojem dogodkov, ki jih je prinesel čas. Povsod so nastajala frontna, bojna področja. Začelo je primanjkovati hrane, otroci in odrasli so spoznali glad. Najtežje je bilo za ostarele izseljence, ki niso mogli hoditi h kmetom na delo, v mestih pa ni bilo lahko najti zaposlitev. Težko je bilo tudi mladim družinam z majhnimi, neboljenimi otroci. Najlažje so se prebijali mlajši fantje in dekleta. Vsem skupaj, mladim in starim, je pa največ pomagala solidarnost. Pomagali so drug drugemu kolikor so le mogli. V skupnem pomanjkanju se vse, tudi glad, lažje prenese. Večina ne bo nikoli pozabila pomoči s strani preprostih, največkrat nepremožnih srbskih in hrvaških družin, ki so jim pomagale z živili in oskrbele zasilna bivališča. Nekateri izseljenci od časa do časa kljub svoji starosti obiščejo svoje dobrotnike v krajih, kjer so preživeli vojna leta. Tudi njihovi gostitelji kdaj kdaj pridejo v Slovenijo, posebno ob izmenjavi medsebojnih obiskov takoj. vlakov bratstva in enotnosti. Predvsem tistim, ki so bili med vojno usodno povezani, pomenijo zelo dobro obliko obujanja spominov na pretekli čas.

SODELOVANJE V ODPORNIŠKEM GIBANJU

Izseljeni Slovenci so se v velikem številu vključevali v odporniško gibanje kjerkoli so imeli začasen dom in pribežališče. Ni malo primerov, ki izpričujejo, da so postali izseljenci dobri borci in borke v raznih partizanskih enotah v Srbiji in na Hrvaškem, da celo v Makedoniji. Kjer je bila borba, tam so bile tudi žrtve. Tako imamo Slovenci grobove borcev in borke širom Jugoslavije. Bili so streljani kot talci v Kragujevcu, na Banjici pri Beogradu in dr. Padali so z orožjem v roki v raznih krajih — v naseljih, gozdovih in planinah. Veliko jih je padlo v poslednjih mesecih vojne 1945 na sremski fronti in bojih, ki so jih vodile naše partizanske enote pri osvobajanju nekaterih severnih področij naše domovine, v borbah za Trst in druga mesta. Nekateri so padli takorekoč na pragu svojih domačih krajev, ki so jih tako želeli spet

»Mi smo ubežniki, mi smo izgnanci, cesta nam sestra je, brat nam je glad...«
Slika prikazuje skupno kuhinjo slovenskih pregnantcev v Zajčaru 1941. leta

(foto: Anton Ingolič)
iz arhiva Muz. rev., Celje

videti in si ustvariti novo življenje, popraviti ali zgraditi dom, skratka živeti.

Veliko primerov je poznanih, ko so postali pregnanci aktivni organizatorji v odporniškem gibanju, večina pa je bila zvesta v sodelovanju s tamkajšnjo ilegalo. Mnogo teh pravtako ni dočakalo svobode. Doživljali so isto kot njihovi znanci, prijatelji in sorodniki v domačem kraju. Aretacije, zapori. Mnogi so končali v koncentracijskih taboriščih. Spomnimo se le primera družine Tratnik iz Gornjega grada, izseljene na Hrvaško. Sin Viktor je šel v partizane in v borbi padel. Oče in mati sta bila kot sodelavca osvobodilnega gibanja odkrita, aretirana, odvedena v zloglasno taborišče Jasenovac in bila tam zaklana od ustašev.

Da, mnogo hudega so doživeli naši izseljenci. V štirih letih izgnanstva, seveda za nekatere to ne velja — so ljudje, ki se povsod nekako znajdejo, običajno na

račun kože nekoga drugega — jih je strlo pomanjkanje in bolezen in so tudi predčasno umirali. Veliko družin je bilo močno oskrnjenih in tako so potem prišli z žalostjo domov pod rodni krov.

Pri vsej tej dolgi in težki poti naših izseljencev je značilno, da so se domala vsi vključili v odporniško delovanje proti Nemcem, Italijanom, ustašem in proti Nedičevi oblasti v Srbiji. Tako so prispevali vsak na svoj način in po svojih močeh delež v borbi za svobodo. Le redke so bile izjeme, ko so se posamezniki odtujili svoji okolici in se prodali tujcu. Ni jim bilo mar, kaj mislijo drugi o njih. S pomočjo predvojnih poznanstev z ljudmi, ki so vodili protiljudsko politiko — bilo ekstremno nacionalno ali klerikalno — so se prebili iz krajev, po oblasti odrejenih za njihovo prebivanje in se naselili v večjih mestih. Nekaterim se je posrečilo priti v tako imenovano Ljubljansko pokrajino. Poznajo je, da so se mnogi spametovali in pristopili k frontnemu gibanju. Drugim je bolj odgovarjala družina tistih, ki so verno poslušali nasvete jugoslovanske vlade v Londonu, češ, da še ni prišel čas za odpor, da je koristnejše tolerantno sodelovanje z okupatorjem vse do tedaj, ko bo vojska kralja Petra pod vodstvom Draže Mihajlovića, komandanta Petrove vojske v domovini, osvobodila naše kraje. Živeli so v veliki zmoti.

ODPADNIKOV NI BILO VELIKO, TODA BILI SO NEVARNI OSVOBODILNEMU GIBANJU

Po spremembi vojaških dogodkov — vzhodna fronta, Rdeča armada se je nagloma bližala srednji Evropi in našim mejam — so tudi pri nas nastajala področja frontalne borbe. Posebno, ko je naša armada osvobodila skupno z rdečearmejske Beograd, je to vplivalo na hitrejši razplet vojnih dogodkov na naših tleh. Po porazu nemških sil na sremski fronti so se pričeli Nemci in z njimi kvizlinški odredi nedičevske in ustaške vojske pomikati proti severu. Pot jim je nakazovala nastopajoča III. in IV. armada Jugoslovanske ljudske armade.

utegne zgoditi, da bo kdaj pa kdaj treba počakati na zveze, ker bo linija zasedena...

Veza v pomeni vezi (prijateljske), zveze (z zunanjim svetom), stika (z ljudmi), pa je v Slovenskem pravopisu na strani 941 označena z ničlo, kar pomeni, da beseda ali zveza za knjižno rabo ni dovoljena.

Upam, da gornji pouk ne bo nikogar vznemirjal in da se bodo naše vezi še naprej krepile v prijateljstvu in sodelovanju.

Gustav Grobelnik
Trubarjeva 13
Celje

Odgovor: Kaj hočemo, bili smo pozni in smo pristali na ugodni zvezi... upam, da se ne bo več zgodilo!

STARI MLIN

Tam, kjer sedaj stoji keramična tovarna Liboje, je bil nekoč mlin, ki je bil last Karla Gorška. Ta je prodal mlin tovarnarju Schutzu, ki je imel v Libojah svojo tovarno. Okoli leta 1875 je to tovarno preselil v Kasaze. Kupec in prodajalec sta leta 1878 naredila še eno pogodbo za gozd. V tem mlinu se je rodil leta 1856 tudi moj oče. Bil je prvorojenec in oče mu je napravil zibelko, ki jo je gugala voda. Temu koncu tovarne se še sedaj reče na mlinu. Pri pogodbi je Karl Goršek tudi navedel, da mora tovarna sprejeti na delo njegove potomce, če bi si kateri to želel.

Prvorojenec Janez Goršek je imel kasneje veliko družino z 12 otroki. Najstarejši Jozef je bil zaposlen v tej tovarni do leta 1905. Takrat so namreč stavkali zaradi slabih plač in je veliko ljudi izgubilo delo. Med njimi tudi Jozef Goršek, sin Janeza Gorška.

Kasneje sem v tej tovarni delal tudi jaz.

Franc Goršek
Gotovlje 102
Zalec

10x1000

SE OPRAVIČUJEMO? PRIDITE PO RAZLIKO

Ze večkrat je bilo povedano, da si trgovine same krojijo cene za določene artikole, morda upravičeno ali pa tudi ne.

Sam sem doživel nekaj takšnega, kar se nikakor ne bi smelo dogajati v naši družbeni ureditvi.

V februarju sem v trgovini SPORT v Celju kupil par telovadnih copat adidas št. 40 in plačal 68 din (paragonski blok št. 104510). Doma je hčerka videla zavitek, v katerem so bili copati. Enake copate si je hčerka pred nekaj dnevi kupila v trgovini T v Celju, in sicer za 51,80 din, torej je razlika 16,20 din. Zadeva je postala zanimiva, zato sem naslednjega dne najprej preveril pri trgovini T, če je res, da so pri njih copate toliko cenejše. Ugotovil sem, da je res in poleg tega še, da T nabavlja copate pri podjetju SPORT.

Menil sem, če ima trgovina, ki od podjetja SPORT nabavlja opremo nižjo ceno, potem je to vsekakor pomota. Ponovno sem šel v trgovino SPORT. Bil sem presenečen, ko mi je poslovođa povedal, milo rečeno, na nič kaj prijazen način, da se potrošniki nimamo kaj vmešavati, da dela po zakonitih določilih, če pa mi ni kaj prav, naj grem na tržno inšpekcijo.

To sem tudi storil. Tržni inšpektor mi je sprva zagotavljal, da so cene posledica določenega stanja, da v dveh trgovinah niso enake itd. Tržnemu inšpektorju sem povedal, da me ne bo prepiral. Ze zaradi tega ne, ker T nabavlja copate od SPORTA, pa ima nižjo ceno kakor SPORT. Inšpektor mi je končno ob-

ljubil, da bo zadevo uredil tako, da bo prav.

Cez nekaj dni pa sem dobil od trgovine SPORT dopis, s katerim se mi oprostajo, da so baje copate uvrstili v višjo grupo prometa davka kot je predpisana. Prav tako pa so mi tudi sporočili, da lahko sprejemem pri njih razliko 7,40 din. Pri SPORTU so po že odračunani razliki, copati še vedno dražji za 8,80 din kakor pri T.

Razliko bodo vrnilo samo enemu od mnogih kupcev. Kje je ostali denar, pridobljen na zgoraj opisan način?

Pa še to: Ali bo kdo odgovarjal za samovoljo?

Viktor Medved
Trubarjeva 44, Celje

NEVOŠČLJIVA SOSEDA

Hodila sem okoli domačije oblečena v črno. Obraz mi je bil spremenjen, saj sem doživela silne udarce za moje srce. Štiri dni je bilo po smrti dragega moža. Na postelji pa je ležala bolna mati, ki je prav tako čakala, da jo smrt zavije v svoj beli prt, danes je res že ni več.

Sončen dan je bil, ko se je pred hišo ustavil traktor. Med vrati je obstal možak, predsednik vodovodne skupnosti. Fric Kovačič. Obstal je, voščil dober dan in povedal, da je prišel sporočit, da bomo dobili skupno dvajset brigadirjev za kopanje vodovoda. Ne bi mi bilo treba skrbeti, niti za pijačo niti za jedačo. Preseščena sem bila nad ljudmi, ki me v teh trenutkih razumejo in hočejo pomagati, ker vedo, da sem jaz brez moči. Dogovorjeno je bilo in naslednji dan je prišla skupina radodarnih brigadirjev. Svetli žarek sreče je kljub temu posijal na mojo dušo, saj sem spoznala, da me ljudje že iz daljine okolice razumejo, sploh pa ni bilo sovraštva med sosedi. A žal neoporečevano je bilo.

Ljudje polni delovnega elana so pričeli z delom, a morali končati, ker jih je sosedja napodila. Ni pustila kopati po travnikih, zaradi škode, čeprav smo ji obljubili, da ji bomo posejali travo nazaj. Neverjetno je bilo. Vsa vas se je zgrajala nad tem dogodkom. Danes že imamo vodvod. Kopati smo morali sami, seveda z veliko pomočjo sosedov, po istem načrtu kot takrat, čeprav je tudi zdaj pokončana trava. Spoznala sem veliko nevoščljivost sosedov, ker ji je bilo žal, da bi ljudje storili nekaj zastonj družini, ki si sama res ne bi mogla nič pomagati. Zato hvala vsem, ki so se žrtvovali. Upam, da tudi naši sosedi ne bo vedno življenje posejano s cvetjem in se bo spomnila vsaj takrat na svoj greh.

Marija Ferlič,
Lesično Pilstanj 58

ČUVAJMO SPOMENIKE

Ker se bliža čas, ko se obnavljajo nasadi cvetja, za okras mesta in drugih spominskih obeležij, se glede tega oglašam, kar ste morda že sami opazili.

V neposredni bližini je v zidu pred Slandrovo kasarno vzdignjena spominska plošča v spomin na mučenje Tončke Čečeve in njenih sotrpino. Spodaj na pločniku sta dva cvetlična lončka, kjer vsako leto vrtnarji nasadijo cvetje. Po nekaj dneh so bile pelargonije izpuščene. Okrog devetih zvečer sem videla, kako je nek moški pulil cvetje s koreninami. Bile so namreč privezane, zato se je res trudil, da jih je nekaj izpulil, tako da jih je le malo ostalo in so tako vse leto samevale.

Pokažimo, da smo kulturni in da naj to, kar je namenjeno junakom, krasijo njih spomin vse leto, saj to mimo gre mnogo ljudi, ki obiskujejo muzej, med njimi tudi turistov.

Marija Medved,
Trg svobode 3, Celje

GOMILSKO

Zakaj tako, Partizan

V nedeljo dopoldne so se v združenem domu na Gomilskem po štirih letih zbrali člani društva TVD Partizan Gomilsko. Zbora se niso udeležili samo člani društva, ampak tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij kraja, TKS Zalec ter Ivo Robič, sekretar občinske konference socialistične zveze delovnega ljudstva Zalec.

Poročilo o delu je podal dosedanj predstnik Maks Košenina: »Povedati moram, da poteka današnji občni zbor v nekakšnem nenormalnem vzdušju, na pobudo od zunaj in prvič ne tako svečano v svojem domu, kakor je to bilo doslej. Zadnji občni zbor je bil v ožjem sestavu pred štirimi leti, na katerem smo govorili vsi zaskrbljeni in razočarani nad sklepom, da še obstajamo in po možnosti delamo še naprej na športnem področju ter da se borimo za naš telovadni dom. Na kratko bom opisal našo »nedelavnost«. 1948. leta smo zgradili dom Partizana v Šmatevžu. Ker je bil dom zgrajen z lesenimi stenski-

mi povezniki, je kazal po 20 letih temeljite obnove. Odločili smo se, da bi dom na Režani prodali (drugi dom Partizana), sredstva pa bi prenesli v navedeno adaptacijo. Uspeli smo, na privoljenje občinske in republiške zveze Partizan, s prodajo. Po očitvi doma je republiška zveza Partizan dom prodala stanovanjski skupnosti Zalec in se okoristila s prodano zgradbo. Kaj bi pred štirimi leti pomenil za nas kot neindustrijski kraj z velikim trudom pridobljeni denar, je razumljivo... V nadaljevanju svojega govora je Maks Košenina orisal delo Partizana za nekaj let nazaj in videti je bilo, da si takšnega ravnanja niso v tem kraju zasluzili.

V razpravi so obsojili ravnanje Partizana Slovenije nad prodajo doma Partizan na Gomilskem, denar pa so si obdržali.

Ob koncu zbora so izvolili novi upravni, nadzorni ter režijski odbor ter se dogovorili o nadaljnjem delu.

T. TAVČAR

KUPITE CIGANKO

ANTON NOVAČAN

SPOMINI NA MLADOST

5

Mikuž se me je držal za roko. Odleglo nam je, ko smo prikorakali v jetnišnico bivšega okrožnega sodišča. Porazdelili so nas po celicah, dva po dva, nevarnejše kakor Savinčana in Kneza, pa posamezno. Z Mikužem se nama je posrečilo, da sva ostala skupaj. Našla sva se v pravi ječi, v tesni celici v drugem nadstropju, in vrata so se zaprla za nama, točno. padla nama na pleča kakor velika svinčena plošča.

Mikuž je takoj preiskal celico. Merila je nekaj čez šest kvadratnih metrov in podolgovata je bila. Bila je visoka, okno je bilo pri stropu in seveda zamreženo, kakor je to v ječah navada. Mikuž je ugotovil, da bi ga dosegel le, če stopi meni na rame. Postavil sem se k zidu in bil Mikužu lestva. Zlezel je nazaj in obrnil madrace na tleh. Razstrgani niso bili, bolhe pa so skakale iz vsakega roba in tudi odeja je bila boljša. Za glavo je na sva položila vsak svojo gornjo suknjo. Mikuž je imel lončeno pipo, nekaj tobaka in vžigalic. Jaz pa sem imel svinčnik in majhen žepni notes, to je bilo vse.

Legla sva takoj in ždela v molku do mraka. Meni se je neprestano vsiljevalo vprašanje, kje in kdaj sem že videl to celico, to živo zidovje in kdaj sem imel enako razpoloženje kakor je vladalo zdaj z menoj. Bil sem truden in zdelan, kakor po težkem napornem delu. Zadrževal sem in zaspal. Toda v spanju nisem spal, le oči sem zatisnil in mučil sem se, da jih ne bi odprli. Slišal sem, nekje je tiktakala stenska ura. In nek šum je vršal, kakor bi curljala voda. Slišal sem korače, potem zategel klic, potem zopet tihe nagle besede. Nekdo je odpiral vrata in težko sope. Počasi, odmerjeno se je plazilo k meni. Odmaknil bi se bil rad, toda neusmiljena stena mi je bila na poti. Tedaj se nekdo dotakne mojih ram, mojega čela in mojih oči.

Pogledam in v strahu pridržujem dah. Glej, nad mano se sklanja stavec z dolgo belo brado in me gleda z dobrimi očmi. Kdo si ti, stavec? Kima z glavo, maje z glavo, usta pregiblje, toča njegovih besed ni

čuti. Sežem z roko, da se ga otresem, stavec pa se nasmeje krhko in izgine. Ni več sivega starca, na njegovem mestu raste zdaj visoka bela lilija, a iz njene glave lije težka temna gosta kri. Ta črna kri vre in brodi, kipi in se valovito meša, se strne v krvav oblak, ki visi nad pretečo. Oblak se trga, se razdeli na dvoje, odpira se kakor oreh in iz njega skoči deklacija, majhna, bela zlatolasa in modrih oči kakor vijolica. Objamejo me njene čarobne bele roke, njena usta se krožijo v poljub in vsa lepa in lahka pode meni na prsi.

In sedaj naenkrat zapoje zvonček z milim, drobnim lajajočim glasom. Planem po konci. Okoli mrak. Mikuž stoji pri vratih, ki so na pol odprti, in se z nekom razgovarja. Njegov glas je plah, šepetajoč.

— Kaj bo z nami, kako dolgo ostanemo tukaj?

— Kar je krivih, vas odpeljejo v Gradec. Tam vas bodo sodili. Civiliste obešajo, militer pa streljajo...

— Pa so že koga obesili, ustrelili?

— Čuje se marsikaj, ne ve se pa nič. Vojska ima svoje posebne postave.

Mikuž je pobesil glavo in se prijel za vrata. S hodnika je vpsela v celico medlo-svetla ploskev, kakor zamazana rjuha. Straža je bil mlad mož, infanterist, krepkih in v tesno uniformo zbitih udov. Igral se je z jermenom na puški in polukaval v celico.

A še eden je z Vami! — je dejal in me omeril s pogledom.

Ste rezervist? ga vprašam.

Ja, v dveh, treh dneh odidem na fronto.

Vas je kaj strah, se kaj bojite?

Ogledal se je oprezno. Mikuž mi je z roko na hrbtu dajal znamenja, da naj bi molčal. Stražar se je nagnil v celico in začel s prijetnim glasom:

Kaj bi se bal? Tri reči so: ali poginem, ali bom ranjen ali pa se zdrav povrnem domov. Te tri reči so... Vmes pa je še nekaj.

— Kaj, vpraša Mikuž, pobegli menda ne boste?

V tem začujemo nekje na hodniku korake. Vojak pritegne vrata in jih hitro zaklene.

Mikuž je sedel k meni in pokazal cigareto. Ko sem jaz spal, se mu je posrečilo, da je s trkanjem privabil stražo. Vojak je šel po ključ in mu odprl.

— Cigareto pa sem izprosil za Vas. Vem da vam je hudo brez cigarete. Jaz imam »jaffos«.

Ganila me je dobrotla Mikuževa in ponudil sem mu, da bi se pobratila.

— Jaz sem Tona, a ti?

— Jaz sem Albin. Ko sem bil mlad, so me klicali Belan.

— Torej Belan...

Prisrčno sva stisnila roke in jela premišljevat, kako bi prižgala in kadila. Na vratih celice je bilo okence, veliko kakor volovsko oko.

— Zdaj se bo menjala straža. Prejšnji bi že bil dovolil, novega pa ne poznamo. Skozi okence bi se videl soj in...

Mikuž je vrgel čez glavo odejo, jaz pa sem s klobukom zakril na vratih »volovsko oko«. Prijazna svetloba se je razila po celici, Mikuž je srečno prižgal svojo lulico. Kadila sva in z dlanjo tajila soj, on od pipe, jaz od cigarete.

So trenutki, ko spoznaš svojega bližnjega tako jasno, da ti niso več uganka njegove oči in da zreš v njegovo bit kakor na dno zelenega jezera. Kakor v notranjosti stroja vidiš vse nagibe njegovih misli, čustev in dejanj; jasni so ti njegovi grehi in stranpotja, mučilnica duše. In zato ni bilo res ko sva si z Mikužem rekla, da je lepo kaditi ob zaprtih vratih in z Damoklejevim mečem nad glavo. Res pa je, da se je Mikuž razgovoril in začel o svojem življenju. Vse po vrsti od rojstva do tistega večera je povedal. Sin Solčavskih planin je šel v svet, se učil za trgovca, se mučil pri nekem peku, imel svojo prvo ljubezen, bil vojak, se oženil in se umiril v Zalcu in postal občinski tajnik.

FOTOKRONIKA

ŽALEC: ZA KRAJEVNE SKUPNOSTI

V Žalcu so pred dnevi predstavniki temeljnih in drugih organizacij združenega dela in predstavniki devetnajstih krajevnih skupnosti podpisali družbeni dogovor o financiranju potreb in dejavnosti krajevnih skupnosti. S tem sporazumom so se zavezali, da bodo letos prispevali za krajevne skupnosti po 250 dinarjev na zaposlenega delavca.

Hkrati so podpisali tudi družbeni dogovor o financiranju požarnega varstva v občini.

B. STAMEJCIC

VELENJE: KAJ VEŠ O PROMETU

Tudi v Velenju so pripravili občinsko prvenstvo pionirjev na temo: »Kaj veš o prometu«. Udeležilo se ga je štirideset tekmovalcev iz štirih osnovnih šol. Med posamezniki sta zmagala Drago Borovnik (os. šola Anton Askerc) in Jože Janežič (os. šola Gustava Siliha, Velenje), med ekipami pa: prvo in drugo mesto osnovna šola Gustava Siliha, tretje pa osnovna šola Karla Destovnika-Kajuhja iz Sošanja.

JOZE MIKLAVC

CELJE: OBISK V PIONIRSKEM DOMU

Tale posnetek je nastal ob obisku pri otrocih v Pionirskem domu v Celju. Z magnetofonom in fotoaparatom smo jih zmotili sredi njihovega dela, toda otroci in učitelji so kljub temu radi poklepetali z nami. Še posebno zgovorni so bili oni iz nižje skupine, ki so nam zapeli in povedali cel kup pesmic in kar vsi po vrsti so zatrjevali, da radi prihajajo v Pionirski dom, da jim je tukaj lepo, da se veliko naučijo, da se igrajo in sodelujejo v različnih krožkih. Na sliki vidimo višjo skupino pri učenju. Snežana je prišla iz Makedonije in nam je že v slovenščini povedala, da rada prihaja v Pionirski dom.

MATEJA PODJED

PETROVČE: PROMETNO TEKMOVANJE

Komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu pri IS občine Zalec je pripravila v Petrovčah občinsko šolsko tekmovanje. Nastopilo je okrog 70 učencev iz osmih osnovnih šol občine Zalec.

Rezultati, 5.—6. razred: 1. Peter Rehar (OS Griže) 700 točk, 2. Darko Kolčnik (OS Braslovce) 694, 3. Niko Potočnik (OS Petrovče) 665 točk itd. Ekipno: 1. OS Braslovce 1953 točk, 2. OS Griže 1912, 3. OS Petrovče 1856 točk itd., 7.—8. razred: 1. Darko Son (OS Griže) 720, 2. Marjan Kumer (OS Braslovce) 717, 3. Dušan Punter (OS Zalec) 717 točk itd. Ekipno: 1. OS Petrovče 2060 točk, 2. OS Griže 2043, 3. OS Braslovce 2038 točk itd. Ob koncu tekmovanja so podelili diplome in nagrade, OS Petrovče pa je pripravila krajši kulturni program. Najboljši štirje iz vsake skupine pa bodo nastopili na nedeljskem tekmovanju v Laškem. Na sliki: Učenci med vožnjo po ulici.

T. TAVCAR

NAŠ KRAJ

● ŠENTJUR: ŠTUDENT NAJ BO

Družbeni dogovor o štipendiranju in štipendijski politiki je bil v SR Sloveniji podpisan 23. oktobra 1974 in obvezuje vse TOZD, samoupravne skupnosti in krajevne skupnosti, da odvajajo v sklad za štipendiranje 0,5 % od bruto osebnega dohodka zaposlenih.

Samoupravni sporazum oziroma družbeni dogovor o štipendiranju je bil sprejet tudi v občini Sentjur pri Celju. S podpisom družbenega dogovora v SRS je zajeto tudi solidarnostno zbiranje sredstev v razvitejših občinah in prelivanje le-teh v občine, ki imajo manj sredstev. Kljub že davno podpisanemu sporazumu o zbiranju teh sredstev pa mehanizem zbiranja in pretakanja solidarnostnih sredstev še ni zaživel. V ospredje se postavlja tudi vprašanje, kako realizirati obveznost takojmenovanih dotiranih občin, saj je prav na območju manj razvitih občin največ TOZD z blokiranimi žiro računi, kar onemogoča realizacijo obveznosti, ki izvirajo iz podpisanega samoupravnega sporazuma oz. družbenega dogovora. Skupščina občine Sentjur pri Celju pa je na skupni seji vseh treh zborov sprejela sklep, ki obvezuje vse TOZD in druge organizacije, da pri izplačilu osebnih dohodkov, odvajajo v sklad za štipendiranje 0,5 % bruto osebnega dohodka zaposlenih.

V občini Sentjur pri Celju pa so trenutno trije štipenditorji: TOZD, Izobraževalna skupnost in sklad za štipendiranje pri kadrovske in telesni skupnosti Sentjur.

Pri kadrovske in telesni skupnosti je do sedaj dobivalo štipendije 80 dijakov in študentov. Z uveljavitvijo družbenega dogovora o štipendiranju je bilo temu skladu s strani Izobraževalne skupnosti Slovenije, Skupnosti za zaposlovanje Celje in še nekaterih drugih, odstopljenih kar 107 prošelj. Vsem dosedanjim štipendistom podeljuje sklad štipendije po merilih, ki so veljala za leto 1972! Približno sto dijakov in študentov te občine pa je zaradi manjkajočih sredstev brez štipendije. Komisija za podeljevanje štipendij si prizadeva, da bi kar največ prošlcev usmerila na TOZD, ki bi jim naj dodelile kadrovske del štipendije, razliko do osnovne štipendije pa bi sklad zagotovil le v primeru, ko bo mehanizem prelivanja solidarnostnih sredstev v SRS resnično zaživel.

M. P.

● VOJNIK: MLADI SI ŽELIJO ZABAVE

V osmem b razredu osnovne šole Vojnik so pri slovenščini pisali spis na temo »Mladinci našega kraja«. Najboljše spise so zatem prebrali. Vsi člani razredne skupnosti so bili mnenja, da je sošolka Milena najbolj izrazila to, kar jih teži:

»Če bi me kdo vprašal, kakšen je Vojnik, bi mu odgovorila takole: Vojnik je lep kraj, saj ima še kolikor toliko čisto ozračje in gozdove, kamor radi zahajamo mladi in stari. Toda, to ni dovolj. Zdi se mi, da to še ni vse. Zlasti glede mladih.

Mladi si želimo zabave, a tu zanj ni možnosti. Na osnovni šoli deluje mladinska organizacija, ki pa skrbi za zadeve v okviru šole. Imamo zabave ob novem letu, za pusta. Toda, to je po navadi med tednom. Kaj pa ob sobotah in nedeljah? Kaj med počitnicami? Kam naj gremo takrat? Ljubitelji narave se že nekako zadovoljijo. A vsakdo ne more zbirati metuljev! Bilo bi jih premalo za vse! Vsak ne more nabirati cvetic! Opustošili bi naravo! Tudi, če si sam, ti ni prijetno. Zeliš si v družbo. Toda, kam? Mislim, da bi bil pri nas potreben klub, ustanovitev kakšnega telovadnega društva, na primer. Ali pa planinsko društvo. Marsikdo med nami bi želel v planine. Ne bi bilo slabo, če bi se ob nedeljah zbirali, se kam odpeljali na izlet. Vsi bi ostajali v Vojniku. Tako pa zahajamo v Celje. Toda, to ni všeč našim staršem. Prav tam naletiš na slabo družbo, kakor pravijo. Ali res nismo pomembni? Nikoli ne vidijo v nas drugega kot otroke. Tudi mi znamo biti odrasli. Mogoče bi prav mi lahko včasih našli kakšno pametno rešitev, a nas ne vprašajo za nasvet. Mi nimamo nikoli prav. Zakaj potem pravijo, da smo temelj za bodočnost? To pravijo, a dostikrat mislijo drugače. Sli-

šati je tudi, da je današnja mladina pokvarjena. Ali je res to pokvarjenost, če radi zahajamo v družbo fantov in deklet? Mogoče je pokvarjenost preklinjanje? Ali se nismo tega naučili od odraslih? Ali smo se rodili s kletvico na ustih? Ne!

Mi samo čakamo! Zgrajena je nova šola, nova telovadnica. Toda, ali ne bo samo za šolsko mladino (za osnovnošolce). Ali bo telovadnica kdaj odprta tudi nam, ki letos zapuščamo osnovno šolo? Kdo ve? Res je, da se lahko vključimo v razne organizacije, ki niso pod vodstvom mladih, toda nikjer ni zapisano, da smo za to zainteresirani.

Še enkrat poudarjam, da bi bilo nujno potrebno za mlade nekaj ukreniti. Saj razumemo, da denarja ni na pretek, da je bolj potreben nov zdravstveni dom. Samo, če ga bodo zgradili!

Počakajmo, da bodo kaj ukrenili, ker mi sami, brez vsega kot smo, ne moremo nič. Ne vemo pa, če bomo mi, ki bomo enkrat nadomestili starejše, res takratni mladini nudili vse, kar si želimo mi danes. Mogoče bomo pozabili, da smo bili nekoč na istem.

MILENA GALUF

● CELJE: ŽELEZNIČARJI RADI V GORE

Ste že kdaj opazili pred železniško postajo v Celju zbirati se ljudi, čisto hribovsko oblečene, s polnimi nahrbtniki?

To so planinci, včlanjeni v planinsko društvo »Železničarji Celje«, ki deluje v okviru vseh sekcij na celjski postaji. Skoraj ne mine nedelja, da se ne bi odpravili v planine. Obiskali so domala vse bližnje in daljne vrhove pa tudi na Triglav so jo že dvakrat mahnil. Ta dva izleta sta bila tudi najbolj množična, čeprav sta zahtevala od vsakega udeleženca precej moči in dobre volje.

Izleti so organizirani tako, da je poskrbljeno tudi za prenočišče v kočah. Sicer pa ob večerih radi zapojejo, zaplešejo, čeprav noge še tako bolijo. Takrat je vse pozabljeno.

»Gora ni nora, nor' je tist', ki gre gor«, pravijo planincem, ko jih vidijo, da se odpravljajo v gore. To pa ne drži. To vam bodo zatrili vsi, ki radi zahajajo v planine, tam pozablja jo na skrbi in se veseli vračajo domov, polni lepih vtisov in spominov.

ANIČA BREZNIKAR

● KOZJE: MLADI DELAJO

V Kozjem so štiri organizacije ZSM, in sicer v Brusilnici, v Metki, v Jelši in na terenu.

Vsi mladi so precej delavni, čeprav sami menijo, da nimajo pravih uspehov. Vzrok, pravijo, je v tem, da so preveč razdrobljeni, da nimajo enotnega programa in vodstva. Zato se bodo v kratkem sestali vsi mladinci in izvolili svet, ki bo povezal delo. Dopolnili bodo program, ki bo vseboval konkretne naloge, akcije, predavanja in pohode. Najprej bodo uredili in odprli mladinski klub, kar bo zahtevalo precej dela. S pomočjo Turističnega društva bodo očistili bregove Bistrice in Bistergrabna. Učenci osnovne šole bodo istočasno očistili trg Kozje in tako prispevali k varstvu okolja in lepem videzu kraja.

Predstavniki družbenopolitičnih organizacij so obljubili mladini moralno podporo in pomoč, saj so se prepirali, da so voljni delati. V okviru OO ZSM bo deloval tudi aktiv mladih zadružnikov, ki ima v programu razna tekmovanja in izpolnjevanja mladih. Njihov mentor pa bo Hmezd.

JOZICA KERSNIK

Kozje 127

VRBENSKI G

AVT

Alfonz Pšenič

Kot v večini manjših krajev tudi v Vrbi veljajo silci in gasilsko društvo nekak motor aktivnosti skupnega dela občanov. Ie, da si gasilci prizadevajo za varnost občanov ob žarih ali povodnih, tudi cer so s svojim delom in dom povsod prisotni, pa gre za prireditve, skupne akcije ali delo.

Vrbenski gasilci niso drugačni. Prej narobe. E njih si skorajda ni mog zamisliti življenja v tej s ptični vasiči blizu Zalca.

Med letočim uredništvu tako nismo mogli mimo silcev in njihovega društva. Obiskali smo Alfonza Pšeniča, ki je predsednik društva in Ota Krajca, ki je veljnik gasilcev že dolgih let. Alfonz Pšenič nam povedal, da je bilo društvo ustanovljeno že leta 1931, da danes šteje 80 članov med katerimi je 45 aktivnih gasilcev. S ponosom je vedal, da je v društvu volj mladih in da imajo di pionirsko desetino.

Društvo ima lep gasilski dom, opremljeni so z motorčrpalke, premorejo pa še svoj kombi, ki pa še majda zasluži ime avto. S je in dotrajan, zato so odločili, da bodo letos dobavili novega, s pomočjo članov samih in s pomočjo krajevnih skupnosti. Alfonz Pšenič je povedal še, da silcem v tako majhnem kraju ni lahko, saj se v društvu ubadajo s težavami. K sreči pa volje nikoli manjkalo in obstoj društva ni bil še nikoli problem. »Kot kaže, bomo l.

ŠTUDIJSKI

Glavotvornik B.: Demokratijski glasnik, Hrvatski glasnik, S. 35082.

Radijska, biološka in S. 35082.

Korsch K.: Marksizem in S. 35082.

Lukić S.: Estetska čitanje S. 35082.

Vahé F.: Ekološki faktorji S. 35120.

Optimizacija obdelovalnih S. 35120.

Peić M.: Hrvatski umjetnici S. 35120.

Kris E.: Psihoanalitička S. 35120.

Dobrenić M.: Osnove psihologije S. 35120.

Savić Lj.: Posledice glave S. 35120.

Pećjak V.: Ameriške raziskave S. 35120.

Sudar J.: Ekonomska politika S. 35120.

Frjess U.: Bulherin und deutsches Literatur des S. 35120.

VELENJSKI RIBIČI

BO! VLOŽILI TONO RIB

Med najštevilnejše in najdelavnejše ribiške družine na celjskem območju pa tudi v Sloveniji se nedvomno uvršča RD iz Velenja. Na zadnjem občnem zboru so ugotovili, da je trenutno v družini 220 članov in 21 mladincev, ki so lani na številnih tekmovalnih doma in v drugih krajih osvojili pomembne ribiške lovorike.

Stane Planinc je predsednik ribiške družine Velenje:

»Naše lansko delo lahko ocenimo za zelo ugodno. Zlasti so se izkazali mladinci, ki so zmagali na tekmovalju ob Smartinskem jezeru v bližini Celja. Tekmovali smo še v Šoštanju, Kostanjevici in Dravogradu ter seveda doma ob velenjskem jezeru. Lani je 25 naših članov opravilo izpit za športnega ribiča, s tem pa bomo nadaljevali tudi letos.«

Kako pa je z drugim delom?

»Lani smo vložili preko 1000 kg raznih vrst rib, tako 740 kg krapjih mladice, 20 kilogramov belega amurja in 200 kilogramov drugega ribjega zaroda, zdaj pa pričakujemo od celjske ribiške družine še večje količine smuča. Za vse lani vložene ribe smo porabili preko dva stari milijona din lastnih sred-

stev. Pa tudi drugače smo delavni, saj smo čistili ribnike, gradili pomole za lovljenje rib, skrbeli za okolico velenjskega jezera in pri tem opravili več kot 500 ur prostovoljnega dela. S slednjim bomo nadaljevali tudi letos, saj se je vsak član zavezal, da bo opravil najmanj pet ur prostovoljnega dela.«

Stane Planinc

Vaša družina letos praznuje pomemben jubilej?

»Res je. Našo družino oz. takrat sekcijo smo ustanovili že junija 1945, to pa pomeni, da letos poteka trideset let. Seveda bo vse naše delo usmerjeno v to, da pomembno obletnico čimbolj delavno proslavimo.«

LOJZE OJSTERSEK

VELENJE:
85 VOLIŠČ

V velenjski občini je vse pripravljeno za nedeljski referendum, kjer se naj bi občani izrekli za podaljšanje nadaljnje izgradnje tistih objektov, ki so nujno potrebni za še hitrejši razvoj Saške doline. Občani bodo glasovali na 85 voliščih v naslednjih krajih: Beke vode (1 volišče), Beveče (3), Cirkevce (1), Gaberke — Družmirje (3), Gorenje (3), Lokovica (2), Podkraj — Kavče (2), Plešivec (1), Paka pri Velenju (2), Ravne pri Šoštanju (4), Skorno — Florjan (1), Sentilj pri Velenju (1), Smartno ob Paki (6), Šoštanj (3), Skale pri Velenju (1), Topolšica (3), Zgodnje (1) ter osem krajevnih skupnosti pod mestom Velenje (47).

T. VRABL

MALA ANKETA

MED KRAJANI VRBJA

Ko smo pred dnevi z našim letočim uredništvom obiskali prebivalce Vrbja pri Zalcu, smo povprašali nekatere izmed njih, kaj v kraju pogošajo, kaj bi bilo potrebno za kraj še storiti, kaj je narobe v kraju . . . Zanimala nas je skratka krajevna problematika.

OLGA KRAJNC: »Moram povedati, da v Vrbju prebijem kar malo časa, ker poleg službe obiskujem tudi šolo. V kraju pa pogošam prostor, kjer bi se lahko zbirala mladina, se pomenila o svojih problemih in na ta način tudi bolje delala, čeprav nočem reči, da se daaj spl. Prostor so nam odstopili v gasilskem domu. Drugo, kar me moti, je smetišče v našem kraju. Mislim, da bo kmalu postalo krajevna znamenitost, če to že ni. Tisti, ki stanujejo tam v okolici sicer čistijo tisto področje po svojih najboljših močeh.

LIDVINA JEZERNIK: »Lepo bi bilo, če bi pri nas imeli trgovino. Kulturnega življenja tudi skoraj ni čutiti. Pred kratkim smo pri našem mladinskem aktivu ustanovili kulturno sekcijo. Mislim, da se bodo rezultati našega dela kmalu pokazali, saj že pripravljamo nekaj za dan Osvobodilne fronte, kaj pa, naj zaenkrat ostane še skrivnost.

Najbolj pa sem razočarana nad okolico našega kraja, ki se dobesedno utaplja v žalskih odpadkih. Mislim, da se bo tu moralo nekaj ukreniti.

In kaj naj ob koncu dodamo še mi? Pravzaprav nič. Če vse izjave strnemo v eno, potem smo lahko prepričani, da bo v Vrbju, prijazni savinskih vasici blizu Zalca, vse še v lepšem redu, ko bodo očistili smetišče, dobili trgovino in mladi svoj prostor. Tudi mi jim želimo vse to in pa seveda — kmalu navstedenje!

TEKST: Janez Vedenik
FOTO: Drago Medved

JOLANDA COKAN: »Obiskuje ekonomsko šolo v Celju, aktivno pa delam pri našem mladinskem aktivu. Imam samo eno veliko željo. To je urejen mladinski prostor, kjer bi se lahko mladi sestajali v prostih trenutkih, spregovorili o svojih težavah in o načrtih. Prepričana sem, da bi z urejenim prostorom mladinska dejavnost v kraju še bolj zaživela. Mladinci se bomo trudili, da bosta v kraju zaživele tudi ti dve področji.

IGNAC GOBEC: »V Vrbju živim že od leta 1962. Ljudje so me lepo sprejeli in kmalu sem se vključil v kraj. Ko pa sem spoznal, da kraj nima sploh ničesar, sem odprl bife, kjer najdejo danes ljudje po napornem delu vsaj nekaj zabave, saj je poskrbljeno tudi za glasbo. Danes prihaja sem že kar precej ljudi tudi od drugod. Kljub vsemu pa mislim, da v kraju manjka še trgovina, kjer bi lahko dobili vsaj najpotrebnejše stvari, saj je nerodno po vsako stvar skakati v Zalec. Zalska Krajevna skupnost za nas sicer skrbi kolikor najbolje lahko.

Ljubljanska banka

podružnica celje

VSE VEČJE ZAUPANJE

Ni naključje, da postajajo sredstva prebivalcev, ki se po najrazličnejših poteh in oblikah denarnega varčevanja zbirajo v enotah celjske podružnice Ljubljanske banke, čedalje pomembnejša za kreditni potencial podružnice. Se več, v njih je moč razbrati varčnost ljudi, gospodarsko sposobnost območja in še marsikaj.

Ta sredstva so zaradi svoje stalnosti in nenehnega naraščanja najbolj kvaliteten vir za kreditiranje gospodarstva. In tako je povsem na dlani, zakaj posveča celjska podružnica Ljubljanske banke zbiranju teh sredstev izredno veliko pozornost. V tem delu so prednosti in ugodnosti za varčevalce, posameznike in v tem tudi prednosti za gospodarstvo.

Kot odsev te skrbi v celjski podružnici Ljubljanske banke so nove ali prostorsko preurejene poslovne enote. Zato Ljubljanska banka sodeluje s poštnimi, zato razvija mladinsko varčevanje in ustanavlja pionirske hranilnice v šolah, zato skrbi za izobraževanje kadrov, uveljavlja elektronsko obdelavo podatkov, zato opozarja na te naloge preko odbora varčevalcev in sveta mentorjev pionirskih hranilnic . . . Skratka, vse to zato, da svoje bančno delo čim bolj približa ljudem, ga modernizira . . .

Uspehi teh prizadevanj so vidni. Lepi. Izredni. Po stanju ob koncu lanskega leta so imeli občani pri celjski podružnici Ljubljanske banke že 155.709 računov, se pravi hranilnih vlog, deviznih in žiro računov. To je za 24.150 komadov več ali za 18 odstotkov več kot ob koncu 1973. leta. Zaupanje prebivalcev v banko torej rase!

Lani so se sredstva prebivalcev po-

večala za 218.527.000 din ali za 50 odstotkov! Povečale so se vse vrste sredstev prebivalcev, najhitreje pa so naraščala sredstva na deviznih računih. Sicer so se lani devizna sredstva povečala za 57.388.000 din ali za 56 odstotkov, dinarska pa za 159.574.000 din ali za 49 odstotkov!

Ob koncu lanskega leta je bilo stanje vseh sredstev prebivalcev 652.223.000 din, od tega 493.072.000 din ali 76 odstotkov dinarskih (hranilne vloge in žiro računi) ter 159.151.000 din ali 24 odstotkov deviznih.

V celjski podružnici Ljubljanske banke predstavljajo sredstva prebivalcev kar 32,6 odstotka celotnega potenciala.

Zaradi povečanih sredstev prebivalcev se je povečala tudi poslovna ponudba banke na področju kreditiranja. Med pomembnimi ukrepi za povečanje sredstev prebivalcev v 1974. letu se je zlasti razmahnila akcija nakazovanja osebnih dohodkov preko banke. V tem času je podružnica sodelovala s 144 organizacijami združenega dela oziroma s 47.022 zaposlenimi v njih, ki so zbrali 105.423.000 din sredstev ali za 331 odstotkov več kot jih je bilo ob koncu 1973. leta. V tej akciji je vključenih 69 odstotkov zaposlenih na območju devetih občin, ki jih zajema podružnica.

V tej zvezi kaže opozoriti tudi na akcijo upokoencev, ki so sprejemali pokojnine preko banke.

Vse te in druge številke govorijo, da se celjska podružnica Ljubljanske banke zaveda pomembnosti, ki jo imajo vse oblike njenega poslovanja s prebivalci. To pa jo obvezuje, da jih bo krepila tudi v prihodnje.

PRAVI NASLOV ZA DENARNE ZADEVE

NJIŽNICA

politički odnosi u Kra-

grad 1970. S. 35009.

mačita. Ljubljana 1970.

Ljubljana 1970. S. 35064/1.

1964. S. 35088.

travljia radnika. Ljubljana

Ljubljana 1969. S. 35154/1.

1968. S. 35223.

umetnosti. Beograd 1970.

Zagreb 1968. S. 35327/2.

1965. S. 35512.

Ljubljana 1970. S. 35653.

dop. izd. Zagreb 1971.

Eine Untersuchung zur

anderis. München 1970.

KMETIJSTVO

DVA OBRAZA
PRISPEVKOV

Kmetije bi bilo treba ure-
diti tako, da bi kmečki lju-
dje bili s svojim delom ena-
ko zadovoljni kot delavci v
tovarnah. S stroji si kmetje
olajšujejo naporno delo in
skrajšujejo delovni čas. V zvezi
temu je še precejšnja razlika
med tako imenovanimi čistimi
kmeti, ki se preživljajo
skoraj samo s kmetijstvom,
in kmeti, ki so hkrati delavci.
Verjetno se nam je vti-
hotapila skozi zadnja vrata.
Nanj pa je treba opozoriti
in jo odpravljati.

Vsi delavci so zavarovani
pri delavskem pokojninskem
in invalidskem zavarovanju,
čeprav so nekateri hkrati
kmetje, kot pravi sedanji za-
kon, ker živijo na kmetiji
in v prostem času obdelu-
jejo zemljo. Njihova kmetija je
lahko enako velika kot kme-
tija čistega kmeta. Prispev-
ke za pokojninsko in zdrav-
stveno zavarovanje pa plaču-
jejo le iz osebnih dohodkov
iz zaposlitve. Njihovi dohodki
iz kmetijstva niso obremenje-
ni z njimi. Ob pripravi zaka-
nov se je to zdelo povsem
prav. Zakaj bi iz dveh virov
plačevali za pokojninsko in
zdravstveno zavarovanje? Tako
mnenje pa se spremeni,
če stvari začnemo ocenjevati
iz zornega kota čistih kme-
tov oziroma njihove proiz-
vodnje.

Kmetje, ki niso redno za-
posleni drugod, morajo vzdr-
ževati svoje pokojninsko in
zdravstveno zavarovanje s
prispevki iz kmetijstva. To
pa pomeni, da s takimi pri-
spevki bolj zvečajo svoje pri-
delovalne stroške kot kmetje
delavci. Z drugimi besedami:
delo čistega kmeta na kme-
tiji je bolj obremenjeno s
stroški, ki niso odvisni od
njega, kot delo kmeta-delav-
ca. Če bi to hoteli strokov-
no razložiti, bi rekli, da je
za vsak kilogram kmetijskih
pridelkov, pitancev, liter mle-
ka in drugega porabil več
sredstev kot kmet delavec.
Njegova proizvodnja je torej
dražja. Pa ne zato, ker bi
porabili več reprodukcijskega
materiala, ampak ker je ob-
remenjen z dodatnimi pri-
spevki.

Kmetje to povedo prepro-
sto takole: »Imam enako ve-
liko posestvo kot sosed, pla-
čujem pa veliko več danka
(med davke šteje vse pri-
spevke) kot on, čeprav ima
še dohodke iz zaposlitve. Za-
kaj se torej ne bi zaposlil
tudi jaz? Imel bom redne
dohodke in manj plačal za
kmetijo.«

To je hudo zavozlan vozel.
Hudo zato, ker je s prav-
nega stališča tako prav, ne
pa tudi z gospodarskega. Če
bodo dohodki čistih kmetov
iz kmetijske dejavnosti bolj
obremenjeni kot kmetov-de-
lavcev je povsem naravno, da
ne bodo hoteli biti taki
kmetje. Le s priložnostnimi
kmeti, ki pridelujejo le toli-
ko, kolikor se jim v primer-
javi z delom v tovarni ali
kje drugje splača, pa gotovo
ne bo moči zagotoviti do-
volj živil in obdelovati vse
zemlje. Družbena kmetijstva
ne marajo takih kmetijskih
zemljišč, ki jih ni moč ob-
delovati z velikimi kmetijski-
mi stroji in malimi stroški.

Ko so pripravljali zakone,
se menda nihče ni spomnil
na to. Zato sem v začetku
dejala, da se je menda vtiho-
tapilo skozi zadnja vrata.
Zdaj, ko kmetje že opozar-
jajo, pa bo treba proučiti,
kakšne so možnosti za enako
obremenjevanje vse kmetij-
ske proizvodnje.

JOŽE PETEK

MLADI IN KMETIJA

Ko smo ob našem letnem
uredništvu prišli v Vrbje,
smo obiskali tudi kmetijo
Štormanovih. Najprej smo se
mislili sicer pogovarjati z
lastnikom te kmetije, ker pa
ga ni bilo doma, nam je
»prav prišel« kar njegov sin
Jože.

— S čim se ukvarjate pri
vaš doma, Jože?

— Ž živilorejo in hmeljar-
stvom, poleg tega pa gojimo
še celo vrsto kultur, od fi-
žola do krompirja. To po
mojem ni ravno najboljše.

— Delaš samo doma na
kmetiji?

— Redno sem zaposlen v
SIP v Sempetru.

— Si kdaj razmišljal, da bi
ostal samo doma na kmeti-
ji?

— O tem sem razmišljal. Res
pa je, da je potrebno za to,
da si kmetijo moderniziraš,
precej denarja. Po drugi stra-
ni sem prepričan, da bi ostal
doma na kmetiji, če bi jo
oče dal prepisati meni. V
tem primeru bi kmetijo, ko-
likor bi se le dalo, moderni-
ziral, saj brez tega ne gre.

— Sta se s očetom že kdaj
pogovarjala o tem?

— Nikoli.

— Čigava je krivda, da do
pogovorov ni prišlo?

— Ne vem. Verjetno moja
prav toliko kot očetova.

— Še dolgo časa sva se po-
tem s Štormanovim Jožetom

pogovarjala o njihovem kme-
tovanju, o tem, kaj misli o
današnjem življenju in delu
na kmetih mlad človek, ki
prav gotovo ima veselje do
dela na zemlji, pa so, žal,
današnje razmere v kmetij-
stvu take, da kljub vsemu
odvrčajo mlajše od dela na
kmetiji. Bolj proti koncu na-
jinega pogovora pa se je do-
moval vrnil gospodar kmetije,
Jožetov oče. Povedal nam je,
da imajo danes dva tisoč sa-
dik hmelja, od tega polovico
na zemlji blizu Griž, ki so
jim jo dodelili ob arondaciji.
Pred tem so vedno imeli
okrog osem tisoč sadežev.
Povedal je še, da so danes

cene za hmelj takšne, da se
z njim sploh ne splača ukvar-
jati in da hmelj gojijo pač
samo zaradi tradicije. Eno
pa je venomer ponavljal. To
namreč, da je bilo za kme-
te nekoč vse boljše. Verjetno
pa zlahka ne bom pozabil
njegovih besed ob slovesu:

»Sovražim to prekleto zem-
ljo, zemljo, v katero sem
vtepel vse svoje življenje,
zemljo, ki sem jo nekoč imel
tako rad.«

Morda večkrat sliši te oče-
tove besede tudi Jože, ali bo
kaj čudnega, če bo kdaj dal
slovo misli na kmetijo?

Tekst: JANEZ VEDENIK
Foto: BRANKO STAMEJČIČ

STROKOVNJAK SVETUJE

DIPL. INŽ. A. GORIČAN

KAKO CENEJE

● Dosuševanje krme z
dosuševalnimi napravami
je drug zelo pomemben
način za pridobivanje ze-
lo kvalitetnega sena, v
katerem so ohranjeni vi-
tameni in beljakovine (se-
veda, če je trava pravo-
časno košena), prav tako
pa tudi škrobne enote.

Te sisteme je možno
vgraditi skoro na vseh
podstrešjih gospodarskih
objektov, pod kozolci, v
šupah in podobno. Pri
nas v celjski regiji so že
zelo razširjeni in skoraj
ni boljšega rešja, ki te
naprave ne bi imel. Naj-
več uporabljajo 50–60 m²
in 80 m² velike sušilne
prostore za seno.

Navadno sta urejeni po
dve, včasih pa tudi po tri
sušilne enote, pri čemer
pa uporabljajo en ventila-
tor.

Najpogostejše napake, ki
jih pridelovalci—začetniki
lahko napravijo, so tele:
prepozna košnja, nepri-
merno predušenje po
košnji, nepravilno nalaga-
nje, uhajanje zraka na
enem ali več mestih, ne-
uporaba termometra in
vlagomera (ter sonde za
odkrivanje tistih mest,
kjer se krma slabše suši).

● Silaža je začela v
krmnem obroku živali
odigravati vse večjo vlogo,
v svetu že dalj časa,
pri nas pa v večjem ob-
segu v zadnjem času. V
Angliji na primer je iz
krmnega obroka ponekod
že skoraj čisto izpodrini-
la seno, katerega pride-
lovanje je tam precej dra-
go.

Ko že omenjam Angle-
že, naj povem nekaj zani-

mitosti iz poročila skupi-
ne strokovnjakov, ki je v
organizaciji bivšega po-
slovnega združenja »Sty-
ria« Celje—Maribor v do-
govoru z neko angleško
pospeševalno organizacijo,
tam opravila strokovno
ekskurzijo v novembru
1974:

V sistemu krmljenja je
pri njih paša pretežni na-
čin poletnega krmljenja.
Ob urejenih čredniških
pašnikih bolj redko upo-
rabljajo stalne pašnike,
katere raje preorjejo na
tri do štiri leta, da s tem
zvečajo zmogljivost paš-
nih površin. Trave skrbno
selekcioniirajo, pasejo pa
podnevi in ponoči. Pripu-
ste krav imajo urejeno
tako, da jih večina te-
li v oktobru in novem-
bru.

Najvišjo zimsko mol-
znost dosežejo s konzer-
virano krmo in z dodatki
večjega dela koncentratov,
poleti pa vzdržujejo mol-
znost samo s pašo. S tem
dosežejo do 9 % višji let-
ni dohodek od mleka, ki
je pa pozimi dražje. Ve-
činoma pozimi krmlijo si-
lažo iz uvele trave, bolj
redko pa pokladajo še
malo sena. Za mlečnost
5.000 kg mleka porabijo
letno na kravo okoli 1.400
kg koncentratov. Precej
tega pa daje doma pride-
lani ječmen.

Zelo zanimiv je podatek
pri vzreji sennih telet, ki
ga uporabljajo na eni od
državnih farm, kjer že 25
let preizkušajo v praksi
to, kar je raziskala zna-
nost. Tele pridobi odpor-
nost šele v prvih 6 urah
iz mlečiva, ki naj ga po-

sesa takoj po telitvi: če
se to da doseči, bo v
glavnem z njim vse v re-
du. Pri materi ostane te-
le samo 12 ur, nato pa
gre v boks, kjer je samo.

Prve štiri dni krmlijo
dvakrat na dan in v tem
času navadijo tele čim
prej piti. S tem ga uspo-
sobijo, da začne uporab-
ljati kot prežvekovalec vse
želodce in da ga lahko
čimprej odstavijo, navad-
no 26 do 28 dni po po-
rodu.

Od petega dne starosti
naprej teleta krmlijo samo
enkrat po poljubno izbra-
nem času, ki pa mora
ostati stalen. Sicer cenej-
ši mlečni nadomestek so
opustili, ker je z njim
preveč dela, ni pa boljše
rešitev kot mleko. Če mo-
ra otrok dobiti toplo mle-
ko, za tele to ne drži. Le
prve štiri dni dobi tele
toplo mleko, da se lažje
načrta piti. Za napajanje
od petega dne naprej pa
dajejo 2 litra hladnega
mleka na dan do 28 dni
starosti; mleko je torej
lahko tudi mrzlo, vendar
je važno, da je tempera-
tura tega mleka stalna
ali da varira samo za 1.
stopinjo celzija. Napajajo
s hladnim in kislim mle-
zivnim mlekom, ki so do-
bro konzerviranega krmi-
li tudi 100 dni starega.

Hladna voda ne moti
teleta. Če se tele strese,
ko pije hladno tekočino,
je to normalno in dober
znak, v nasprotnem pri-
meru pa je z njim nekaj
narobe. Seveda teletom
krmlijo tudi starter, po 28
dneh pa gredo v skupin-
ske bokse. Tako torej
Angleži!

ČEBELARJI
SO „ROJILI“

Delegati 26. čebelarških dru-
žin združenih v Čebelarškem
društvu Celje so v nedeljo zborovali. Vse družine so že pred
tem imele letne konference, ocenile svoje delo, izvolile dele-
gate, ki jih zastopajo v društvu in Zvezi čebelarških društev
Slovenije.

Predsednik društva JOSKO SLANDER je v svojem poročilu
povedal, da je glavna naloga organizacije predvsem strokovna
rasti članstva. To nalogo vsrlo s tečaj, predavanji in prek
strokovnega glasila Slovenski čebelar. Za strokovno rast čebe-
larjev je bil organiziran tudi tečaj. V prihodnjem letu bo
društvo verjetno organiziralo tečaj o boleznih in škodljivcih.

Poleg navedenega delujejo čebelarški krožki na naslednjih
solah: v Podčetrniku, na Hudinji, v Vojniku, Rogški Slatini
in v Smarju. Letos se jim je priključil še krožek v Lesičnem.

Čebelarji imajo organizirane tudi gozdne opazovalnice, in to:
— Ivan Presečnik, Lenart pri Gornjem gradu
— Franc Gruden, Tirosek pri Gornjem gradu
— Jože Presečnik, Brezje pri Mozirju
— Viktor Kropelj, Zreče

Občne zbornice opravile vse družine, razen čebelarške dru-
žine v Lučah. Po sklepu zbora društva so v letu 1973 ustano-
vili plemenito postajo v Logarski dolini in dve preizkuševal-
nici čebeljih rodov. V preteklem letu so organizirali tudi čebe-
larsko razstavo v okviru razstave Hortikulturnega društva Ce-
lje. S posameznimi eksponati so prikazali tudi najnovejše čebe-
larske pripomočke.

Lansko leto je bil v Sloveniji srednji donos medu. Akacija
je sicer zatajila, medil pa je gozd v nekaterih predelih. Cena
medu stagnira, čeprav cene industrijskim izdelkom hitro ra-
stejo. Verjetno je temu kriv uvoz medu. Zaenkrat je cena 35
din po kg, čeprav je na Hrvaškem po 40 in še več. Naš med
je mnogo boljše od uvoženega. Prav bi bilo, da bi izbojevali
zaščito našega medu.

Zaradi uspešnega dela je Čebelarstvo društvo Celje, ki je
v preteklosti štelo 39 čebelarških društin za svoje delo prejelo
leta 1962 red Antona Janšeta I. stopnje, ki ga nima še nobeno
drugo društvo v Sloveniji.

Na pobudo kombinata Hmezd, obrata Mirovan, je bilo
pred leti ustanovljeno čebelarstvo društvo Zalec, ki je prevzelo
pod okrilje 10 čebelarških društin.

Pred kratkim je odpadla še čebelarška družina Laško, ki
je postala samostojno društvo. Tako ima sedaj društvo v Ce-
lju 26 društin z območja petih občin, in to: Celje, Slovenske
Koščice, Mozirje, Smarje in Sentjur.

Ob koncu poročila se je predsednik Čebelarškega društva
Celje Josko Slander zahvalil vsem za sodelovanje in pristavil,
da je dovršil 20 let predsednikovanja društvu in pravi, da si
je s tem gotovo zaslužil pogoje za »upokojitve«. A so ga pre-
pričali, da bo še vztrajal en mandat.

KRANJC ING. SLAVKO

ŽALEC

TEŽKO S HMELJEM

Ob nenehnem slabem
vremenu so se kmetje in
drugi kmetijski proizva-
jalci zaskrbljeno ozirali v
nebo in na svoja polja,
ki so že čakala. Posebno
hmeljišča so klicala. Mi-
nuli teden pa se je vreme
ustalilo in hmelj so pri-
čeli obrezovati. Kjer so
bolj urni, že obešajo vr-
vice, ki bodo rastlini v
oporo. Seveda je pri teh
opravih zaposleno veliko
ljudi. Tri delavke smo
srečali v hmeljišču Kme-
tijstva I. v Latkovi vasi,
ki so ročno obrezovale
hmelj. Vprašali smo jih,

Marija Vuzen

MARIJA VUZEN: »V Sa-
vinjsko dolino sem prišla
iz Varaždina pred dvema
letoma. Delo na polju, po-
sebnost pa v hmeljišču, m-
je všeč. Res pa je, da je
včasih hudo, posebno še
če je vreme slabo ali če
je huda vročina.«

Verjetno nam bi takoj
odgovorili tudi drugi, če
vsakdo, ki pozna delo na
polju, ve, da so zanj po-
trebna volja, vztrajnost
pa tudi ljubezen do zem-
lje.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Fanika Jamnikar

kaj menijo o svojem de-
lu.

FANIKA JAMNIKAR:
»Obrezovanje hmelja je
med najtežjimi spomla-
danskimi opravili v hme-
ljišču. Se dobro, da hmelj
obrezujemo ročno samo
v vrstah z drogovi, dru-
gega pa obrežemo stroj-
no.«

FANIKA STANIČ: »To
delo opravljam že šest-
najst let. Je zelo naporno
in glede na to ni najboljše
plačano. Če hočemo kaj
zaslužiti, moramo zelo hi-
teti, saj smo plačane po
sadežu.«

Fanika Stanič

KAKO SMO DOŽIVLJALI OSVOBODITEV

DNEVI NAPETOSTI IN SREČE

Sredi aprila 1945 je Sergej Kraigher sklical sejo okrožnega odbora Osvobodilne fronte za Celje, na kateri nas je seznanil z dejstvom, da je okupator tik pred kapitulacijo. Odločili smo, da v okrajnih središčih ob kapitulaciji prevzamemo oblasti okrajni odbori Osvobodilne fronte. Njihova naloga je, da zaščitijo prebivalstvo in njihovo imovino, javne objekte, skladišča s hrano itd. pred represalijami in uničevanjem umikajočega se okupatorja. Tako smo odšli vsak na svoj teren. Na območju Celja in njegove širše okolice sem delala kot aktivist Osvobodilne fronte in Komunistične partije že od novembra 1943. leta. Tako sem po sestanku okrožnega odbora odšla na območje Smartnega v Rožni dolini in tam čez nekaj dni organizirala razširjeni sestanek aktivistov Osvobodilne fronte, Narodne zaščite, gospodarskih komisij, Delavske enotnosti, zveze mladine, SKOJ in Partije. Povedala sem jim, da pričakujemo konec vojne v nekaj dneh. Sprejeli smo naloge in si razdelili delo.

6. ali 7. maja 1945 je bila ponovno sklicana seja Okrožnega komiteja KPS za Celje nekje nad Sentpavlovo v Savinjski dolini. Vsak hip smo pričakovali uradno kapitulacijo Nemčije. Hitler je pred tednom dni napravil samomor. Nemške in druge sovražne enote so se že od 5. maja pomikale proti Austriji. Na tem sestanku sva bila s Cvetom Vičovičem — Gorskim, pomočnikom politkomisarja Kamniško-zasavskega odreda, odrejena za prevzem oblasti v Celju.

Okrog polдне 8. maja sva v Prekopi vzela ob čisti puščen nemški avto, nanj obesila slovensko zastavico s peterokrako zvezdo in se odpeljala proti Celju. Na obeh straneh ceste so se nasproti pomikale strnjene kolone umikajočih tuda oboroženih Nemcev, ustašev, Cerkezov, četnikov in domobrancev. Občutki veselja zaradi konca vojne so se v teh trenutkih močno mešali s strahom. Med potjo naju je prestregel kurir iz Celja in povedal, da so Nemci vzeli za talce nekatere člane okrajnega odbora OF in jih zastražili na dvorišču magistrata. To nama je dalo moč, da sva tako izpostavljena vzdržala v tem avtu do Celja, sicer bi se podala peš, kot je bila naša navada vsa štiri leta partizanstva.

Ze med potjo so na hišah vihrale slovenske zastave s zvezdo, ljudje so bili nasmejani, vsi so samo čakali trenutek, ko bo uradno objavljen konec vojne. To je takrat pomenilo konec streljanja, izseljevanja, aretacij, mučenja, koncentracijskih taborišč — vse samo zato, ker si hotel biti Slovenec. Po hribih so se goreli kresovi, prižgani prejšnjo noč. V Celju so vrveli zbegani nemški vojaki, namrščeni oboroženi ustaši, med njimi skupine veselih naših ljudi — prava zmešnjava. Na magistratu sva zvedela, da je nemška komanda že pred najinim prihodom v Celje izpustila člane okrajnega odbora OF, med katerimi je bil tudi sekretar Nande Klancišar. Odšli naj bi v okolico Celja.

Enote Narodne zaščite, ki jih je vodil Ivan Veber, so že varovale trgovine, tovarne, železniško postajo, mostove, skladišča hrane v Spodnji Hudinji pred uničevanjem, krajo in zmešnjavo.

skratka anarhijo, ki tako rada spremeni prekratne dni.

Hiša, kjer smo stanovali pred vojno, je bila bombardirana. Po štirih letih ni bilo več našega doma, ne očeta, ne mame, otroci smo bili razkropljeni. Prenočila sem pri svojih sorodnikih na Polulah blizu Celja. Iz Laškega so se proti Celju valile sovražne kolone. Na travniku med hišo in cesto so se ustavljali in počivali, se gredli ob malih ognjih, kuhali v menažkah, spali in odhajali naprej. To noč nisem mogla spati. Ni me bilo strah teh vojakov. Premišljevala sem o domu, vojni, prihodnosti, o ljudeh tam zunaj, o grozi, ki je stala za njimi. Kaj vojna napravi iz ljudi? To noč pred 9. majem 1945 je bila objavljena uradna kapitulacija Nemčije.

9. maj je bil lep sončen dan. Zgodaj zjutraj sem odšla v Celje. Povsod ljudje, cvetje, pesem veselja. Proslavljali smo zamago, konec vojne, svobodo.

Za marsikoga od nas, ki smo vedeli, da se bo čez Spodnje Stajersko umikal del sovražne vojske, se je navdušenje mešalo s skrbjo, če bodo predvideni ukrepi zadostovali. Tega dne, 9. maja, smo se pa morali sprijazniti z dejstvom, da od Rogaske Slatine in Kozjanskega, Vojnika in Teharij hrumi celo 250 tisoč glava množica vojske in civilnega prebivalstva skupaj s težkim in lahkim orožjem, vozovi, živino...

Nemška uprava je v dneh pred kapitulacijo prenehala z delom in zapustila Celje. Ze zjutraj sva si z Gorskim v magistratu uredila dva prostora. Dopoldne so prišli k nama poveljniki sovražnih enot in beguncev ter zahtevali, da jim damo našo patrolo za spremstvo po partizanskem ozemlju na poti v Ljubljano. Ta skupna poveljnikov se je namreč tam hotela dogovoriti za predajo z Anglo-Američani, ker so od njih pričakovali boljše pogoje za predajo. Prepričevala sem jih, da so v Ljubljani partizani, pa mi niso verjeli. Odprija sem radio. Na valu Ljubljane slišimo partizanske pesmi z vzkliki naših vojski. To je prepričalo tudi tuje komandante, ki očitno takrat niso imeli še nekaj ur podatkov o najnovejših premikih. Nato so zahtevali, da zasedejo

celjske vojašnice in druge objekte. Grozili so, da bodo zavzeli z borbo mesto, ga požgali, če ne sprejmemo teh zahtev. Zaradi resnosti položaja sva se z Gorskim hotela povezati z nadrejenimi in smo razgovore prekinili za štiri ure.

Gorski je s poveljstvom štaba IV. operativne cone uredil, da se isti dan s položajem pri Mozirju pošljejo v Celje ojačanja. Na ozemlju Celja in okolice so se namreč takrat nahajali le bataljon Kamniško-zasavskega odreda, deli Kozjanskega odreda, manjše enote SKOJ OZNA in mobilizirana Narodna zaščita.

Popoldne 9. maja smo zaključili nadaljevanje razgovorov s poveljniki sovražnih enot in beguncev. Razgovora se spominjam takole: povedala sem jim, da so nemške oborožene sile podpisale kapitulacijo pred zavezniki. Objavljena je tudi uradna kapitulacija. Njihov glavni poveljnik general von Lehr je pristal na kapitulacijo in se predal s svojim štabom enotam IV. operativne cone, ki je bila takrat najvišja vojaška oblast na Stajerskem in Koroškem. V sestav oboroženih sil von Lehra spadajo tudi njihove divizije. O zasedbi vojaških objektov v Celju in namestitvi njihovih vojakov v mestu ne more biti govora, ker mesto nikakor ne more postati taborišče za vojne ujetnike, ki bi vanj prinesli nered in epidemične bolezni. Pogajali smo se o razorožitvi vojaških enot, ki so že bile v Celju, in o njihovem umiku proti Vojniku — Vitanju in Mislinjski dolini. Nato sem zahtevala, da se njihove kolone, ki so drle preko Kozjanskega, razorože in usmerijo na isto pot. Kaj bodo napravile naše enote v primeru, da se posamezne skupine ne bodo hotele razorožiti na tej odrejeni poti, jim nihče ne more zagotoviti. Na grožnjo, da moramo partizani zapustiti mesto, sem odgovorila, da so enote narodnoosvobodilne vojske povsod na ozemlju Stajerske in Koroške, pa tudi v neposredni bližini Celja in v Celju. Nato so nam hoteli pustiti le pratež in begunce, kar nismo sprejeli. Obljubili smo pomoč bolnikom in otrokom. Tako je bil naš razgovor končan.

Zvečer 9. maja so prišli v Celje nekateri člani okrožnega komiteja KPS Celje in člani štaba IV. operativne cone. Sprejeli smo nujne ukrepe za razorožitev sovražnih enot, organizacijo ujetniških taborišč, zdravstveno zaščito prebivalstva proti epidemijam in posebno tifusu, ki je že razsajal med begunci. Pozvali smo prebivalstvo, naj se javi na svoja prejšnja delovna mesta in naj začne z delom. Kljub težkim razmeram smo hoteli čimprej organizirati normalno življenje in delo.

Naslednji dan, bilo je 10. maja, je Zidanska brigada kot prva enota naše partizanske vojske vkorakala v Celje. Vsi smo jo sprejeli z velikim navdušenjem, veseljem in cvetjem. Se isti dan je prišla v Celje Slandrova brigada. Imeli sta nalogo ojačati naše postojanke na vseh vpadnicah v celjsko kotlino, razoroževati sovražnika in odstranjevati vojni material. Naslednji dan je z vlakom prispel tudi 1. bat Prekmurske brigade, ki je bil določen za zaščito ujetniških taborišč. Vojski in Narodni zaščiti je ves čas pomagala tudi mladina. Vsi skojevci in organizirani mladinci z okoljskih vasi in mesta so se pridružili vojski in pomagali razoroževati sovražne enote. To nalogo so sprejeli zelo resno in odgovorno. Prepričana sem, da je bila pomoč civilnega prebivalstva zaradi naglice, ki je bila potrebna, zelo pomembna in dragocena. Mislim, da bi brez te pomoči te naše prve dneve svobode preživljali drugače, saj nam je grozilo brezumno nasilje, uničevanje in bolezni.

Nekatere nemške enote SS in ustaši niso hoteli odložiti orožja. Preoblačili so se v civilne obleke, vdrali v hiše, ropali in grozili s požigi. Ustavili se niso niti pred grozljivimi dejanji. Neka enota ustašev je na svojem begu pobrala iz otroških ustanov otroke. S seboj jih je imela okoli 200 in jih pred železniško postajo v Celju uporabila kot talce za doseg svojega cilja — pri ti oborožen v Austrijo. Poseben napor naših enot je to preprečil.

Ze 10. maja je bil v Celju prvi veliki miting. V Unionski dvorani so nastopili kulturniki, ki so že v gozdovih pripravili del programa za ta veliki dan. Igrala je železničarska godba in Sancinov simfonični orkester. Srečni ljudje, posamezniki in skupine, so sami od sebe prihajali na oder, peli, recitirali in pripovedovali... Vse je polnoma prevzela popolnost trenutka in nasičenost občutkov. Tudi v naslednjih dneh so se vrstili mitingi, posebno ob prihodu partizanskih enot in enot JA v mesto.

Dne 12. maja zjutraj je vkorakala v Celje XI. divizija in za njo še isti dan enote V. divizije III. armije. Do 15. maja so enote teh divizij dokončno razorožile sovražnika in se premaknile proti avstrijski meji. S posamezniki, ki so se uspeli skriti tudi tem enotam, da bi rovarile proti novi ljudski oblasti, so obračunale enote KNOJ.

V tovarnah so delali stroji, trgovine so se odprle, pekarnе so peklo kruh, ljudje so se vrnili na svoja delovna mesta. Svoboda.

Dnevi med 8. in 15. majem 1945 so mi ostali v spominu kot dnevi velikih naporov, neprespanih noči, vendar sreče in navdušenja.

Gabrovec • Molek Milica »Lenka«

Mm mmm...

Res pravi užitek...

Odlično je.....!

LAŠKO PIVO LAŠKO

30 LET V SLUŽBI LJUDSTVA

ZNANJE IN POGUM!

Letos praznujemo 30. obletnico, odkar je bil 13. maja 1944 z odlokom vrhovnega komandanta NOV in POJ maršala Jugoslavije Josipa Broza Tita ustanovljen oddelek za zaščito. V Sloveniji je obstajala narodna zaščita že leta 1941, hkrati pa tudi varnostna obveščevalna služba. Dne 19. II. 1944. leta je bil na prvem zasedanju SNOS v Črnomlju ustanovljen odsek za notranje zadeve, z odlokom SNOS z dne 1. III. 1944 pa so bile ustanovljene tudi okrožne izpostave za notranje zadeve.

Vloga organov za notranje zadeve se je z leti seveda bistveno spreminjala, obdržala pa je vse-skozi osnovno in najvažnejšo nalogo: skupno z delovnimi ljudmi in občani skrbeti za varstvo neodvisnosti in nedotakljivosti države, ustavne ureditve, samoupravnih pravic človeka, družbenega premoženja, osebne varnosti občanov in njihovega premoženja.

Bili smo v Tacnu, tam, kjer se za svoj miličniški poklic usposablja mladi fantje iz vse Slovenije. V podnožju Šmarne gore je v lepem okolju moderna šola za miličniške kadete, ki ima sodobno urejene kabinete, kriminalistični muzej, športno dvorano, zimski plavalni bazen, potrebna igrišča, strelišče in poligon za vožnjo z motornimi kolesi. Seveda je pod Šmarno goro še kaj drugega, na primer red in disciplina, občutek odgovornosti in resnost, ne manjka pa mladostne zagnanosti in veselosti. Tukaj žive mladi ljudje, ki bodo že jutri stali na cestah, ob mejah, povsod, kjer bodo potrebni.

Med njimi bodo tudi fantje s celjskega območja. Ravnatelj šole Ivan Vinkler nam je pojasnil, da prihaja s celjskega območja precej mladih v to šolo, skorajda največ, žal pa vseh ne morejo sprejeti. Zanimanje za ta poklic je kar precejšnje kljub veliki odgovornosti in napornosti poklica.

Med velikimi in lepo urejenimi nasadi, med internatskimi sobami, ki so čudovito urejene, stezicami, da bi jih odnesel domov, če bi se dalo, smo srečali Ivana Preloga s Planine pri Sevnici, Zdenka Freceta iz Kozjega in Franca Vuka iz Podplata pri Rogaški Slatini.

Pestro življenje šole

»To, da bi bil miličnik, je v meni živelo že dolgo, še ko sem bil majhen. Odločil sem se in sem šel. Ni mi žal, sem v prvem letniku in vedno kaj delam. Tukaj je zelo pestro življenje, dovolj prireditev pa tudi prostega časa. Mnogo čitamo, najraje leposlovje. To ni težko, ker je naša knjižnica zelo dobro založena, je dejal Ivan Prelog s Planine pri Sevnici in dodal, da domov sicer ne bi rad šel službovat, kam v bližino pa.

Zdenka Freceta je najprej zamikala vojna gimnazija v Ljubljani, potem pa se je takoj navedlo, da je odšel v Tacen. Poklic miličnika mu

Ivan Prelog

je zelo všeč, ker »je mnogo z ljudmi, pri študiju mnogo pridobiš.«

Tudi on misli, da je prostega časa dovolj, celo toliko, da se intenzivno ukvarja z judom. Ima rumeni pas, kar konec koncev ni kar tako in je član TAK Olimpija.

»Berem knjige, vsak teden imamo različne kinopredstave. Večkrat grem tudi domov. Disiplina? No, me ne moti. Namesto tega pa so druge ugodnosti, ki se jih ne splača prezreti.«

Zdenko je že v drugem letniku, njegov sotovariš Franc Vuk iz Podplata pa v tretjem, torej zadnjem. Samo še letos, kajti v prihodnjem šolskem letu bo šola štela že štiri letnike.

»Pred prihodom v Tacen sem že delal v Železarni Sto. re, ko sem se odločil za miličniški poklic. Ni mi žal, da sem storil tako.«

Učiti se je res treba kar precej, toda tudi prostega časa nam ne manjka, vprašanje je le, kako ga kdo izkoristi. Jaz na primer dvigujem uteži in veliko berem. Najraje imam knjige s tematiko iz NOB. Ker se mnogo ukvarjam s prostimi dejavnostmi, je dan seveda zelo natrpan.

V domu imamo plesne vaje pa tudi ples, kamor povabimo dekleta z medicinske šole. Sem tudi starešina tretjega letnika.«

Franc Vuk

Zdenko Frece

Franc deluje zelo resno, podoben vtis pa smo dobili skorajda pri vseh fantih, ki smo jih srečevali skorajda cel dan v Tacnu. Očitno je, da se dobro zavedajo svoje odgovornosti. Če bo vse po sreči, pravi Franci Vuk, bo po šoli odšel v bližino domačega kraja, toda ne vanj.

Kako priti do poklica

V šolo za miličnike sprejemajo mladince, ki so uspešno končali osemletko in ki niso starejši od 17 let. Kot predvidevajo, bodo v šolskem letu 1975/76 sprejeli 180 mladincev.

Do šole pa se ne da priti kar tako, pač pa mora kandidati delati sprejemni izpit iz slovenščine, hkrati pa mora prestati tudi preizkus telesnih zmogljivosti ter psihološko testiranje.

Solanje traja štiri leta, torej toliko kot po drugih srednjih šolah. Kadeti imajo dobro izobrazbo, saj smo našli kar 29 predmetov, med nji-

mi deset splošno izobraževanja, 12 strokovnih in sedem izrazito vojaških. Fantje s tudi oproščeni služenja vojskega roka.

Ker je šola internatskega tipa, so seveda obvezne učne ure. Vsi kadeti se že v prvem letniku nauče fotografiranja, dobe vojniški izpit, tudi smučanje jim ni neznan. Da bi naštevati izvenšolske dejavnosti, bi porabil preveč prostora. Imajo tudi gledališke abonmaje, obiskujejo opero, na svoj račun pridejo zlasti tisti, ki ne morejo brez športa. Že na začetku smo omenili, da imajo v Tacnu lepo urejene športne objekte in vse, kar sočraven.

In še to: oskrba je brezplačna, kar velja za knjige, oblačila dobijo pa tudi mesečno žepnino. Tisti, ki želijo študirati naprej, jim to omogočijo.

Možnosti je torej dovolj. Šola čaka na vas, fantje.

MILENKO STRASE

VAŠ PROBLEM

ONESNAŽENJE OKOLJA

Na zadnjem letnem uredništvu naše redakcije NT-RC v Vrbju pri Zalcu je bil navzoč pri popoldanskem ustresem časopisu tudi predsednik krajevne skupnosti Zejen Franc Cink. Mož je poznan po tem, da se zelo striktno zavzema za čisto okolje in da ga močno moti vse, kar deluje proti temu. Tako je na ustresem časopisu tudi spregovoril med drugim o tem problemu, ki je dejansko problem ne samo Vrbja, ampak tudi Zalcu.

Pogajamo najprej primer Vrbja. Ob cesti, ki pelje iz Vrbja na Grisko cesto, je zrastle v zadnjih letih veliko smetišče, ki zlasti v poletnem času nudi vse prej kot prijeten vonj. To pa še ni največji problem! Problem je tudi v tem, da to smetišče uničuje izgled narave, ki je v vrbenski gmajni drugače izredno lepa. Kljub raznim opozorilnim tablam, da je odlaganje smeti prepovedano, nekateri tja še vedno vozijo svojo saro, ki je ne rabijo več.

Da bo mera polna in slika kompletnejša: nič bolje se ne godi s potokom Lavo, v katerem lahko najdeš vse, samo čiste vode ne! Vrbenski mladinci so v treh ali štirih akcijah del struge potoka Lave očistili, toda kaj, ko je zdaj vse več ali manj po starem.

Smeti in odpadki ležijo

Franc Cink

povsod. Tudi po Zalcu. Tu ni nič bolje, kot v Vrbju. Obstojajo mesta, ki so obupno zanemarjena in napolnjena z različnimi odpadki (parki, nasadi, zelenice, okolice blokov, prostori ob smetnjakih itd.). To je naša skrb za lepo in čisto okolje!

Franc Cink: »Takšnemu stanju moramo narediti konec, kajti če bo šlo tako naprej, naš budoči pokopali lastni odpadki. V današnjem času moramo skrbeti za čisto okolje, kajti to nam bo zagotavljalo solidno življenje. Zato pozdravljam akcijo vrbenskimi mladinci za čiščenje okolja oz. potoka Lave. S tem je treba nadaljevati, istočasno pa iskati in kaznovati tiste, ki ne spoštujejo predpisov o čistem okolju.«

T. VRABL

CELJE

MODEFEST 75 NA ULICO

Prejšnji četrtek smo si Celjani in predvsem Celjanke imeli priložnost ogledati svojevrstno modno manifestacijo — Modefest 75 oziroma festival mode. Letos je bil že šesti po vrsti in na svojem potovanju po dvajsetih največjih jugoslovanskih mestih, ali bolje trgovskih centrih, je letos prvič obiskal tudi Celje. Za to gre zahvala sodelovanju s trgovskim podjetjem Tehnomerator, ki je prevzelo pokroviteljstvo nad to prireditvijo. Največja modna manifestacija pri nas ima ta cilj, da gledalcem, to je jugoslovanskim potrošnikom, prikaže modne tendence za jesen-zimo 75-76 in modeli, ki smo jih videli na re-

viji, so bili v glavnem namenjeni temu obdobju. Proizvajalci težjega in lažjega tekstila so nam predstavili zelo uspele kolekcije, narejene po vseh pravilih nove mode, in nam na ta način prikazali uporabnost in kvaliteto svojih materialov. Prav tako lahko pohvalim tudi konfekcionarje, saj so vse kolekcije vsebovale najnovejše modne tendence, čeprav nekatere uspešne, druge manj. Pri trikotarjih in pletenarjih pa zadnja leta že tako pričakujemo največ in Modefest ni razočaral naših pričakovanj, čeprav je od slovenske »trojke« sodelovala samo Almira Radovljica.

Vse prikazane kolekcije so

bile na svojstven način zaključene, dale so nam slutiti novo modno linijo, aktualne materiale in vodilne barve. Toda kljub temu, da so bili modeli v koraku z evropsko modo, so povsem sprejemljivi tudi za naše razmere, prav lahko bi jih nosila vsaka izmed nas. In organizatorji Modefesta obljubljajo, da bo to celo mogoče. Najuspešnejši modeli, torej tisti, ki so jih obiskovalci revij najbolje ocenili, bodo namreč izdelani v manjših serijah, ki jih bodo prodajali v Studiu Modefest. To so posebni prodajni prostori, ki jih organizirajo v blagovnih ali modnih hišah — pokroviteljih Modefesta. Če se bodo pogovori s trgov-

skim podjetjem Tehnomerator uspešno končali, bom takšen Studio Modefest dobili tudi v Celju. Tako bo modni ki smo jo občudovali prejšnji četrtek, zares prišla v naše dne piste med nas, na ulico. Ker pa je festival mode tudi zabavna značaja, je gost večera nastopila v našem Celju zelo priljubljena pevka Tereza Kesovija. Da je res priljubljena, je tokrat znova dokazala, saj je s svojim pestrim in zanimivim programom izredno navdušil prav vse obiskovalce. Modfest 75 je torej v celoti uspešen in v Celju bo vedno dobi došel.

Tekst: STASA GORENŠE

Foto: DRAGO MEDVE

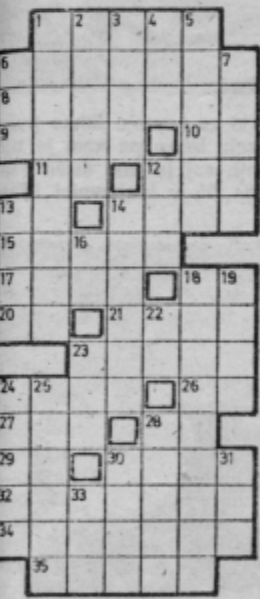
Ena izmed uspešnih kolekcij na MODEFESTU 75, ki nam je prikazala večerno modo za svečaneje priložnosti.

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno križanko, bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

- 1. NAGRADA: 100 DIN
- 2. DO 6. NAGRADA: PO 50 DIN

Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite LAZJA NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrтка, 23. aprila.

Vodoravno: 1. važno hranivo, ki spada med ogljikove hidrate, 6. izdelovalec skled, 8. elegantna ženska obleka, tudi lepotična muzica z ogledalom, 9. tekoča snov, ki jo dodajamo solati, 10. kratka za Izvršni komite, 11. pritrdilnica, 12. dalmatinsko žensko ime, 13. avtomobilska oznaka glavnega mesta Makedonije, 14. pijača iz riževega slada (iz istih črk kot RAKA), 15. pesem kot simbol

države, 17. kis, jesih, 18. okrajšava za »slovenski«, 20. dve črki iz besede DAN, 21. prebivalca evropske otočne države, 23. vkladanje, 24. kokoš, 26. zadnja ter šestnajsta črka abecede, 27. okrajšava za »radiotelevizijo«, 28. nikalnica, 29. avtomobilska oznaka italijanskega mesta Avellino, 30. medena rosa na listju (anagram besede NAMA), 32. suha cévasta testenina, 34. tiskarski pojem, 35. ječa, zapor.

Navpično: 1. majhna školjka, 2. drugo ime za krmno, 3. stikalna naprava za samodejno vključevanje električnega toka pri določeni temperaturi, 4. vzvišene lirske pesmi, 5. močan udarec, 6. število z dvema ničloma, 7. kraj na Notranjskem (lesna industrija), 12. naplačilo, 13. sestanek, zbor, 14. grškoriški stari vek, 16. osebnih zaimek, 18. spačenost, izmalicečnost, 19. ime pevca Leskovarja, 22. avtomobilska oznaka republike Libanon, 23. oža, ože, 24. orodje za kopanje, 25. prazen up, slepilo, 28. ena od perspektiv pri tehničnem risanju, 30. dalmatinsko moško ime, tudi paragvajski čaj, 31. četrti rimski kralj, ki je zgradil Ostijo ter utrdil Janikul (iz istih črk kot KAN), 33. veznik.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno 3. aprila, smo prejeli 100 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

- 1. nagrada (100 din): ANICA RATAJC, 63230 Sentjur, Sentjur 116
- 2. do 6. nagrado (po 50 din) prejmejo:

SLAVICA HAJNSEK, 63000 Celje, Ljubljanska 17

METKA KOSTOMAJ, 63000 Celje, Teharska 92

MISO OJSTERSEK, 63204 Dobrna 3a

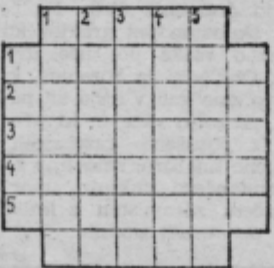
TJASA JURMAN, 61000 Ljubljana, Derčeva 23

JAKOBINA PEJHA, 63250 Rogaska Slatina 107

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE Vodoravno: 1. nalet, 6. soteska, 8. Trentar, 9. Rina, 10. le, 11. še, 12. iks, 13. on, 14. svat, 15. mikro, 17. očet, 18. SV, 20. ta, 21. Irka, 23. angel, 24. prga, 26. sj, 27. Rea, 28. da, 29. eg, 30. pena, 33. Salomon, 34. starost, 35. akant.

MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. športni delavec, ki da znak za začetek hitrostnega tekmovanja, tudi zaganjač pri avtomobilu, 2. življenjska, poklicna pot, 3. gora na Gorenjskem, 4. snov, ki se uporablja za izdelovanje sveč, 5. zimska odeja, napolnjena s perjem.

Združene delovne organizacije KMETIJSTVA, INDUSTRIJE, TRGOVINE IN GOSTINSTVA CELJE

Komisija za razpis javnega anonimnega natečaja objavlja

IZID javnega anonimnega natečaja za ime firme in zaščitni znak združenih delovnih organizacij:

I. — 1. nagrada v znesku 2.500 din se podeli za ime firme »DOBRINA« predlagateljema:

- a) Zdravku Markošek, Flandrova 11, Ljubljana
- b) Jožetu Resnik, Roška 21, Ljubljana

II. — 2. in 3. nagrada za ime firme se ne podeli.

III. — 1. nagrada v znesku 2.500 din za zaščitni znak se podeli predlagateljema:

- a) Zdravku MARKOŠEK, Flandrova 11, Ljubljana
- b) Jožetu RESNIK, Roška 21, Ljubljana

2. nagrada v znesku 1.500 din za zaščitni znak se podeli predlagatelju: Ranku NOVAK, Tabor 9-619, Ljubljana

3. nagrada za zaščitni znak se ne podeli.

Delavski svet je na svoji 2. redni seji dne 12. 4. 1975 potrdil predlog komisije za razpis javnega anonimnega natečaja za ime firme in zaščitni znak.

Vsi predloženi predlogi se zadržijo v arhivu združene delovne organizacije.

Odbor za medsebojna razmerja KOMUNALNEGA PODJETJA ŽALEC

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

materialni knjigovodja

POGOJI: — ekonomska srednja šola in najmanj 3 leta delovnih izkušenj

več visokokvalificiranih in kvalificiranih ključavničarjev oziroma vodovodnih inštalaterjev za montažna dela

več kvalificiranih vodovodnih inštalaterjev za vzdrževalna dela

Ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela in dokazila o strokovnosti, pošljite na naš naslov najkasneje v 10 dneh po objavi.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SR SLOVENIJI — PODRUŽNICA CELJE

objavlja naslednja prosta delovna mesta

1. DVA DELAVCA

z visokošolsko izobrazbo ekonomske ali pravne smeri

2. DVA DELAVCA

z višješolsko izobrazbo ekonomske ali pravne smeri,

3. PET DELAVCEV

s končano ekonomsko srednjo šolo, gimnazijo ali srednjo administrativno šolo

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe do 28. aprila 1975 kadrovski službi Podružnice:

- dokazilo o šolski izobrazbi
- življenjepis.

EXPORT — IMPORT

TEHNO-MERCATOR CELJE

EXPORT — IMPORT

TEHNO-MERCATOR CELJE

EXPORT — IMPORT

TEHNO-MERCATOR CELJE

HČI GROFA BLAGAJA

RADO MURNIK

4

»Dobrodošel naš gost, ki nam bo prebral vsakdanjo kocko, je pozdravila viteza Ahaca in sedla k mizi. On je vstal, uklonil koleno in dejal slovesno: »Vaš prijatelj Karani sluga se vam klanja, žlahtna gospodična! Na svečega Antona dan praznujemo god starega grofa Blagaja. Postov bo mnogo. Grof Ladislav vabi tudi vaju.«

Sedel je zopet. Nemo sta se priklonila brat in sestra. Salda je burno zatrepetalo srce. Kri ji je udarila v glavo, da jo je zbolelo nad senci. Toda nihče ni opazil njene razburjenosti.

Zadišalo je po masti in močnih kuhinjskih dišavah. Kate je prinesla poprnico, solnjak, orehov in belega kruha, politega z mastjo. Bare pa veliko skledo, kjer so bili obeti možgani in želodec, nadevan s sesekljanimi jajci in žajfranom.

Vitez Ahac se je lotil jedi in pijače z veliko slastjo. Ob tem pa ni pozabil zabavati Hansa in Salde.

»Le pridita oba, imeli se bomo izvrstno! Velecenjena gospodična, preveč se zapirate med domačimi zidovi. Dolgo vas ni bilo na našem gradu. Bili ste več let na Dunaju, kajne? Pri nas se ni prav nič spremenilo. Noben kamen ne leži zdaj drugače kakor prej. Tudi mi smo ostali taki kot prej leti.«

»Kaj pa mlada gospa grofinja?« je vprašal Frauensteiner.

»Moja sestra Ljudmila?« je dejal gost počasi, medtem ko se je drgetajoča Salda nasmehnila na klopi nazaj. »Le pridita oba, imeli se bomo izvrstno! Velecenjena gospodična, preveč se zapirate med domačimi zidovi. Dolgo vas ni bilo na našem gradu. Bili ste več let na Dunaju, kajne? Pri nas se ni prav nič spremenilo. Noben kamen ne leži zdaj drugače kakor prej. Tudi mi smo ostali taki kot prej leti.«

Salda je vstala. Cutila je, da ne bo mogla več prikriti svoje razburjenosti.

»Lepega sokola imate zunaj, gospod vitez!« je rekla prijazno. »Moram mu dati kaj dobrega. Oprostite — vrnem se kmalu.«

»Kakor izvolite, žlahtna prijateljica!« je dejal vitez Ahac, izpraznil majotko in se obrnil k Hansu. »Kaj pa zdaj midva? Hočeš kockati?«

Odšel si je usnjato torbico s pasu in iztresel srebrnike in zlatnike. Frauensteiner je prinesel visoko kupo in dve majhni slonokoščeni kocki, s črnimi pikami. Odrgnil je prt. Položila sta vsak svoj srebrnik na sredino mize. Začel je vitez Doljanski. Pokril je kupo z dlanjo, potresel in vrzel kocki.

Sprva je dobival vedno vitez Ahac. Od samega veselja je prav pridno segal po majotki. Pozneje pa se mu je sreča izneverila. Čim bolj je naraščal Hansov kupček, tem huje se je v nemala v Ahacu igrala strast. V kratkem je zalgal ves svoj denar. Snel si je bodalo z verižice in ga vrzel na mizo.

»Poglej, Frauensteiner!« je dejal že precej glasno. »Ročnik je srebrn. In ta dva kamna sta prava rubina! Moje bodalo je vredno več nego vse, kar sem danes tukaj zakokal.«

Kaj me gledaš kakor žaba zvonik! Narediva tako! Če pada tebi več pik, bodi bodalo tvoje in potem nehava. Če pa dobim jaz, mi moraš vrniti ves moj izgubitek!«

Oba je prevzela razburjenost. Znova sta vrgla kocki, toda dobil je spet Frauensteiner. Doljanski je pogladič lepo bodalo, kakor za slovo; težko se je ločil od njega. Začel je vpiti in s pretrganim glasom predlagal:

»Kockajta za sedlo! Dajva! Za sedlo!«

»Oprosti mi, dragi prijatelj!« se je upiral Frauensteiner in porinil prikokano bodalo v kot k oknu. »Pogodila sta se, da ne igrava več, če izgubiš. Pijva rajši! Ex!«

»Kaj boš govoril latinski, ti ki ne znaš nič!« je revskal vitez Ahac, jezen, da tovariš ne mara več izkušati sreče. Nato pa se mu je sprožila beseda. »Latinski govoriti se spodobi tukaj le meni, ki sem se kaj učil, alkimistu in astrologu, ki pozna zvezde in njih vpliv na človeka. Odlično sem dovršil šenklaško šolo v Ljubljani. Na dunajskem vseučilišču sem poslušal mimo drugih profesorjev kanonskega prava, doktorja Bernarda iz mesta Kranja, magistra Andreja iz Ljubljane in še dva magistra iz Kranja, Konrada in Gregorija. V Italiji pa sem poslušal učenjake Poggia, Donata, Acciaiuola in Argiropula, na padovanski univerzi pa še prav posebno slavnega pravoslovca Francesca Aretina. Zelo mi je ugajalo v Italiji. Dolgo

sem bil v Benetkah, ki so prvo mesto Evrope. Najljubši prijatelj mi je bil velenadarjeni Hrvat Janko plemeniti Česmički. Komaj šestnajstletnega mladeniča so občudovali vsi izobraženi Italijani. Zdaj je škof v Pečuhu, živi pa menda na dvoru ogrskega kralja Matjaža v Budinu. Janko me je predstavil slavnemu Kozimu de Medici in Eneju Silviju de Piccolomini! Ali me poslušaj ali spiš, ti plemeniti jetika? Oni Enej Silvij je zdaj naš papež Pij Drugi. Ko je govoril z mano, je bil kardinal, izpraševal me je mnogo o moji domovini. Papež Pij pozna naše kraje, saj je svoje dni tajnikoval našemu cesarju in bil z njegovim velikim spremstvom tudi v Ljubljani. Vidiš, Hans, s kakšnimi očitniki sem občeval na Laškem?«

»Pravemu vitezu pritiče orožje, ne pa učeni križi kraži.«

»Kje si pa še premagal koga, ti klavni junak?« je zaropotal vitez Ahac. »Kakšnega trgovca še vrneš razkono — saj pravijo, da se vojskuje na samotnih cestah. Sveti Miklavž te obvaruj prvi in veš!«

Vitezu Frauensteinerju so se zablistale mežave oči. Krčevito je stisnil pesti, toda le pod mizo. Tedaj se je vrnila Salda.

»Gospod vitez,« ga je ogovorila zelo prijazno, »dala sem vašemu sokolu malo vrano, ki jo je ujel hlapec davi v hosti.«

Sedla je na klop poleg Ahačevega naslanjača. Sonce je viselo že nizko nad zahodnimi holti. Skozi okno je sijala ozka lisa na beli prt in kakor gorela ob levi strani rdeče opravljene Salde.

Vitez Ahac se je zahvalil za vrano in nadaljeval: »Zakaj se še niste omožili. harja mladosti? Starejša ste od naše Ljudmile, zato bi vam privoščil, da vas kmalu odvede ženin iz tega na pol podrtega kurnika na prijaznejši grad.«

Jezni bliski so švigali iz njenih oči, ali že se je spet smehljala. Vitez Ahac pa je vstal in dejal: »Zdaj pa pojdem. Prosim, Hans, ukaži hlapcu, naj osedlata!«

Pili so še šentjanževca. Ko se je zopet umil, sta brat in sestra spremila gosta v prvo sobo. Bare mu je pripela ostroge, Salda pa mu je podala baret in sokolarsko rokavico, razprskano od ostrih krempijev.

Stasa Gorenšek

POPELIN IN PROGE

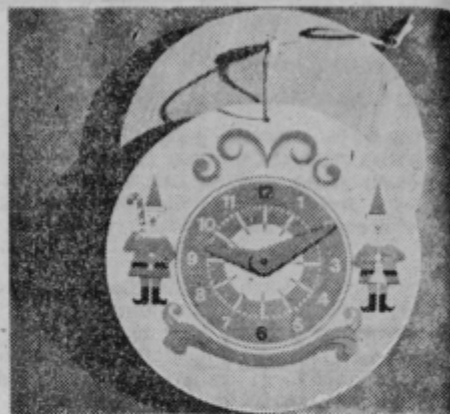
Modni hit novih pomladno-poletnih kolekcij je lahek popelin kot material in proge in črte kot vzorec. Plašči, kostimi, obleke in poletni kompleti — vse je sešito iz popelina. To je fina tkanina iz volne, bombaža, polsvile ali umetnih vlaken, zelo gosto tkana. Najbrž se boste spomnile, da so iz njega bile sešite srajce. Danes pa bo popelin kot nalašč za novi šotorasti stil, za ohlapne linije in široke, nabrane kroje oblek ali kompletov. Iz njega se lepo oblikujejo najrazličnejši kroji, pada v mehkih gubah in se prijetno nosi.

Nežne pastelne barve so največkrat združene v črte ali ujete v progeaste vzorce, lahko pa so te črte tudi zelo kontrastno in živahno obarvane. Zelo lepe so kombinacije azurno modre z belo, barva kakija s črno, olivna s peščeno.

Tako bo ob upoštevanju novih materialov in aktualnih vzorcev modna silhueta še popolnejša.

priporočamo

Na okrogli deski za rezanje lahko ponudimo domač narezek, lahko pa nam je tudi kot okras v kuhinji, saj je ena stran lepo poslikana. Prodajajo jih v blagovnici Ideal. Cena: 34,30 din.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

NASTOP SLUŽBE IN NOSEČNOST

Vprašanje: Delodajalec me je poslal na pregled pred nastopom službe, pa sem noseča. Bojim se, da me v službo ne bodo sprejeli. Bralka M. K.

Odgovarja dr. Milan Bekič: Znano je, da imamo predpis, po katerem morajo delavci pred nastopom službe na zdravniški pregled, zlasti pred nastopom dela pod težjimi delovnimi pogoji. V mnogih podjetjih so se zaustavili ob vprašanju, kako z nosečnicami, ki pa so zdrave. Nedvomno je res, da je nosečnost nekaj normalnega, nosečnica je sposobna za večino del. Nekaterim delovnim organizacijam ni všeč, da je delavka noseča, ce-

lo insistirajo, da bi jih morali pošiljati na ginekološke preglede in ugotavljati nosečnost. To pa ni prav in zdravstvene organizacije tega ne smejo delati.

Pametno je napotiti ženske k ginekologu, predvsem tiste, ki že dalj časa niso bile na pregledu, ne zaradi nosečnosti, temveč zaradi mnogih ginekoloških bolezni, ki jih morda imajo.

Z zdravniškim mnenjem o delazmožnosti je zagotovljena tudi zdravniška tajnost. Nikjer ni zapisana nobena diagnoza, zdravnik poda le omejitve: ne sme delati ponoči, ne sme delati ob ropotu, ne sme delati v višini itd. V zdravniškem spričevalu oziroma v oceni delazmožnosti je navedeno, da je delavka zmožna za predlagano delo, ali pa za delo z omejitvami, da je na primer začasno nezmožna za predlagano delo in da je zmožna za drugo delo.

Sodimo, da so delovne organizacije, ki delajo po tem pravilniku, storile korak naprej k boljšim preventivnim pregledom, zlasti pa k uresničitvi načela »pravi človek na pravo mesto«.

ZDRAVILNA ZELIŠČA

GABEZ: je znan še po drugih imenih, kot so: gavez, črni koren, plušč, izvinek in svaljnik. Najdemo ga na vlažnih travnikih, ob jarkih, potokih in rekah. Zraste do trideset metra visoko in ima nekoliko kosmato steblo in suličaste liste. Cvet pa je zvončast, temno ali bledordec, bel ali belorumen. Cveti od maja do septembra, v zdravilstvu pa je uporabna samo korenina, ki vsebuje veliko sluzi. Iz suhih korenin kuhan čaj pomaga pri nočnih bolečinah v prsih, pri želodčnih in črevesnih čirih. Na četrt litra vode skuhamo pet gramov korenin in izpijemo vsake pol ure dve do tri žlice. Obkladki iz korenine, ki smo jo surovo zmečkali v kašo ali pa kuhali v pivu, zdravijo rane in krvave podplutbe. Iz posušenih razrezanih korenin narejeno tinkturo, zmešamo z arnikovo ali prstančovo tinkturo, uporabljajo v domačem zdravilstvu z velikimi uspehom pri raznih zlomih.

zaupno

DARILO STARŠEM

Očka in mama bosta čez nekaj tednov praznovala srebrno poroko. Vsi se že veselimo tega dogodka. Mama in očka sta sklenila, da ga bosta praznovala dvakrat: enkrat skupaj s sorodniki, enkrat pa samo z nami, v družinskem krogu. Stárje otroci smo, a nobeden še ne razpolaga z velikimi sredstvi, saj vsi študiramo in smo vezani na štipendije. Od starih staršev, stricev in tet si ne bi radi izposojali denarja za darilo, ker se nam ne zdi častno. Radi bi kupili skupno darilo z lastnim denarjem, ki pa ga imamo premalo, da bi bilo darilo res slavnostno. Nam lahko kaj svetujete? Otroci

Dragi otroci,

Mislím, da ste srečna družina, kljub temu, da vas tarejo denarne skrbi. V družini, v kateri so člani tako tesno povezani med seboj, lahko že malenkost naredi praznik. Tudi vi se boste domislili česa primernege. Sklepam, da vsakdo od vas lahko odšteje 150 do 200 dinarjev. Če bi kupovali vsak posebej, bi bilo malo. Ker pa boste prihranke združili, boste imeli veliko več možnosti izbire.

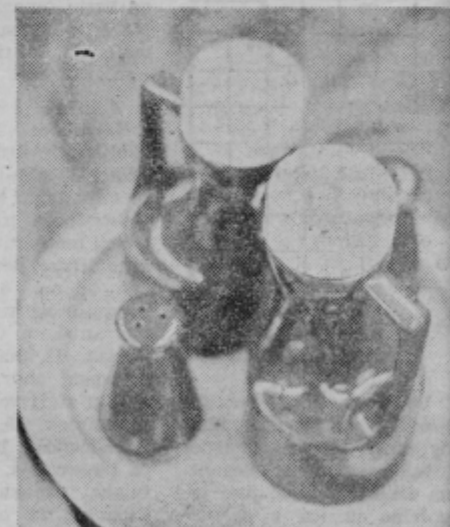
Srebrna poroka je lep jubilej in pomemben praznik. Odpadejo vsa preveč osebna darila, izbirajte pa med nakitom, če je denarja dovolj ali pa med darili, ki imajo družinski značaj.

Ker ste zaupali, da boste srebrno poroko praznovali tudi v najbližjem družinskem krogu, se mi je utrnila misel — kaj če bi z darilom poskrbeli za slavnostni pogrinjek?

V naših trgovinah dobite lepe prte, zelo praktične ali pa tudi take, ki so okrašeni z vezeno in so seveda manj praktični, pa zato bolj slavnostni. Jaz bi za vaš nakup izbrala vezen prt, če pa bi imela čas, pa bi ga izvezla sama in v vogal uvezla 25 let.

Na prt bi postavila lep svečnik, prt primerno stiliziran. In kaj je bolj slavnostnega in intimnega, kot je večerja ob svečah?

NATAŠA

Tale komplet italijanske keramike za olje, kis, sol in poper v lepih barvnih kombinacijah lahko kupite v velelagovnici T. Cena: 395,82 din.

V novi prodajalni Industrije čevljev Beograd smo izbrali za vas mladostne in modne čevlje iz jeansa in s podplatom, preoblečenim z vrvo. Na voljo so vam številke od 35 do 41. Cena: 248,60 din.

Vaš otrok se bo gotovo zelo razveselil keramičnega hranilnika, oblikovanega iz živalskega ali pravljničnega sveta, ki mu ga lahko kupite pri Mladinski knjigi. Cene: 53,10 do 86,00 din.

V vsakem gospodinjstvu bodo zelo dobrodošli majhni in praktični ročni strojčki, ki nam hitro zmeljejo orehe, lešnike, korenje, čokolado ali sir. V Tehnomicatorjevi prodajalni Železninar jih prodajajo samo za 25,00 din.

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

razpisuje

1. eno prosto delovno mesto

**DIPLOMIANEGA
GRADBENEGA
INŽENIRJA**
za poučevanje predmetov iz gradbeništva (statika, fundiranje, gradbeno poslovanje, prometne zgradbe)

2. dve prosti delovni mesti

**KVALIFICIRANIH
STRUGARJEV in**

3. dve prosti delovni mesti

**KVALIFICIRANIH
ORODJARJEV**

Pod 1. je na razpolago večje komfortno družinsko stanovanje.

Ponudbe poslati 15 dni po objavi razpisa na naslov: Tehniška šola Celje, Kidričeva 3.

ŽELEZARNA ŠTORE

STORE

OBJAVA

Železarna Store uspešno uresničuje program razvoja, višjo stopnjo predelave in finalizacije, zato vabi k sodelovanju

— delavce za priučitev v livarstvu, valjarstvu in jeklarstvu

Po treh mesecih priučitve prejmejo delavci na teh delovnih mestih osebni dohodek v višini od 2.800 din dalje

— delavce s končano poklicno šolo kovinske ali elektro smeri

(strojni ključavničar, strugar, orodjar, elektromehaničnik, obratni električar itd.). Pogoji za sprejem je uspešno končana poklicna šola in 1 leto prakse.

Po treh mesecih prakse v Železarni prejmejo delavci, ki so razporejeni na izmensko delo na strojnem, elektro in energetskem vzdrževanju, osebne dohodke v višini od 3.200 din dalje.

Pred zaposlitvijo si lahko delavci delo na delovnih mestih ogledajo in dobijo tudi vse potrebne informacije.

Vabimo vas, da se odločite za zaposlitev na ustreznem mestu v priznanem podjetju.

Zglasite se lahko vsak dan osebno, ali pisмено, v kadrovsko-spolnošnem sektorju Železarne Store.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

11. FRENKOV MEMORIAL

Tudi letos bo prizadevno telovadno društvo Gaberje v Celju, ki ga vodi kot predsednik znani športni delavec Konrad Končan, pripravilo tradicionalno spominsko tekmovanje 11. FRENKOV MEMORIAL v namiznem tenisu. Zanimivo je, da bo letos trajalo tekmovanje, ki je eno redkih v Celju v tej dinamični športni zvrsti, kjer Jugoslovani v svetu uživamo velik ugled, kar tri dni in to od petka do nedelje. Začelo se bo jutri, 18. aprila, ko se bodo srečali najboljši igralci Celja za naslov občinskega prvaka oz. prvakinje. V prvi skupini bodo med moškimi nastopili tisti, ki so rojeni do leta 1935, v drugi pa mlajši. Tudi pri ženskah bosta dve kategoriji, ena za tiste rojene do leta 1945 in druge, ki so bile rojene po tej letnici. Igrali bodo na izpadanje na dva dobitna seta, žrebanje pa bo pol ure pred pričetkom tekmovanja. V obeh kategorijah bosta prejela zmagovalca pokal. To bo po daljšem času prvo tekmovanje za prvenstvo občine Celje v namiznem tenisu.

Naslednji dan se bodo srečali dopolne predstavniki osnovnih in srednjih šol, kjer bodo za fante nastopali po

trije tekmovalci, za dekleta pa dve tekmovalki. Tudi tu bodo igrali na izpadanje, žreb pa izvršili pol ure pred pričetkom tekmovanja.

Glavno tekmovanje bo v soboto popoldne in nedeljo dopoldan, ko se bodo srečali tekmovalci iz vse Slovenije za pokal 11. Frenkovega memoriala, ki ga prirejajo kot spomin na znanega celjskega športnika, zlasti pa dobrega namiznoteniškega igralca Franca Rebevskega. Moški bodo nastopili v treh kategorijah: veterani rojeni do leta 1925, starejši člani rojeni do leta 1939 in mlajši člani rojeni po letu 1940. Ženske bodo nastopile v dveh kategorijah: v prvi tiste, ki so rojene do leta 1939, v drugi pa ostale. Turnir je namenjen tako kot vedno neaktivnim igralcem in igralkam, ki ne nastopajo v društvih oz. zvezi za namizni tenis.

Torej gre za eno najmnogičnejših tekmovanj v namiznem tenisu v Celju, katerega namen je tudi v tem, da bi pripomogli do še večje uveljavitve namiznega tenisa v Celju. Torej od jutri (18. aprila) pa do nedelje (20. aprila) bo veliko namiznoteniško tekmovanje za 11. Frenkov memorial v Celju v organizaciji TVD Gaberje v njihovi telovadnici.

T. VRABL

VEDNO DILEME

Smešno je to naše športno področje. Enkrat uživaš in hvališ, drugič kritiziraš in se jeziš. Tako je tudi po zadnjem športnem vikendu, ki ga lahko z redkimi izjemami ocenimo za ponovno razočaranje. Zakaj? Presenetili in razveselili so nas pravzaprav samo rokometaši in to po hladnem tušu, ki smo ga doživeli prejšnjo nedeljo v Celju, ko so iztržili proti Splitu samo točko in tako prepustili vodečo pozicijo Mehaniki. Zdaj so odpotovali na sorazmerno neugoden teren v Zenico, zaigrali po navodilih šdirigenta Zeljka Seleša dobro, koristno in borbeno ter — zmagali! Vknjižili so dve novi dragoceni točki, ki sta vredni predvsem iz naslednjih razlogov:

— morala igralcem in ostalim po neuspehu proti Splitu ni padla, kar je vsekakor več kakor samo dobro in pravilno;

— s tem so uspeli obdržati korak z vodečima ekipama za najboljšo pozicijo Mehaniko (prva, vodi za točko) in Kvarnerjem (tretji, zaostaja za točko za Celjani);

— vrnjeno je zaupanje v lastno znanje in moč, ki jo bodo najbolj lahko koristili in pokazali že v soboto, ko gostijo Kvarnerja z Reke, bivšega prvotligaša. Tokrat ni

več dilem: spodrsijaja doma ne sme biti več, kajti to bi pomenilo dokončni polom! Fantje so dokazali, da znajo igrati in naj še zdaj dokažejo, da je bil spodrsijaj proti Splitu zgolj nesrečen slučaj, ki se lahko zgodi tudi komu drugemu. Na slednje sicer ne smejo računati, kajti igrati je treba sam in za sebe! Verjamemo in pričakujemo, da bo ob koncu vse dobro! Dokazi za to so! Dejstvo pa je, da je v želji po prvem mestu težje igrati doma, kot zunaj. Vendar to vedno ne drži, zatoorej...

Nogometaši Kladivarja se po odvzemu treh točk nikakor ne znajdejo in so zabeležili že dva poraza ter s tem zadržali s tretjega mesta na šestega. V nedeljo pride v goste ranjeni lev Mercator, ki si je doma privoščil spodrsijaj proti ekipi Vozila, kar ga je stalo prvo mesto. Tekma bo težka, vendar naj tudi igralci Kladivarja najdejo toliko zaupanja v svoje znanje, da bodo tokrat zaigrali tako kot znajo in ugnali trdovratnega nasprotnika. Velik odstotek šansa je na njihovi strani, vendar izkoristiti jih je treba ob polni maksimalni angažiranosti.

Vse ostalo gre več ali manj po zlu: odbojkarji Gaberja nizajo poraz za porazom in

jim celo grozi izpad iz republiške lige. Hokejisti na travni zdaj doživljajo poraze že doma, kar je nedvomno slabo. Dvigalci uteži izgubljajo točke zaradi preokračanih tež dvigalcev in podobnega. Se bi lahko nadaljevali, vendar bi bilo dovolj črnih podatkov.

Drobne svetilke še pomenijo strelci pa šahisti in atleti. Slednji se še le dobro pripravljajo na novo sezono. Tu pa tam postrežejo s kakšnim rezultatom smučarji pa kegljači (tokrat so izgubili na Jesenicah, kar je predvsem neugodno za žalski Hmezd, ki bo zaradi tega po vsej verjetnosti izpadel!) in smo že na koncu. Ostane nam še rekreacija, ki je zelo razgibana in v polnem teku ter nam vsem veliko pomeni. Zato se pripravljajte za akcijo »Vsi na kolo za zdravo telo«, ki je bila rojena lani v Celju in je kasneje doživela veliko uspešnih repriz po vsej Sloveniji. Letos bo ta prireditev z manjšimi dodatki, o katerih bom še poročali, 18. maja.

Vedno pa ostajajo dileme, zakaj tako različna gibanja v dosežkih. Razumemo šport, vendar marsikdaj pa bi bili le lahko bolj uspešni, mar ne?

TONE VRABL

NOGOMET

Pred začetkom spomladanskega prvenstva nam je trener nogometašev Kladivarja Bogdan Šipe povedal: »V prvih štirih tednih lahko dosežemo šest točk, da možno je tudi, da osvojimo samo dve, kajti močna naprotinika v Celju (Mura in Mercator) ter močvirji iz začelja (Izo in Nafta) nam lahko zagodeta v gosteh.«

Cepprav nismo pričakovali popolne realizacije te napovedi, vse kaže, da je imel Bogdan Šipe prav. Celjani so v prvih treh tednih dobili samo dve točki! To je za ekipo, ki se bori za višjo uvrstitev, premalo. Tokrat so Celjani izgubili v Lendavi. Povečevalci pravijo, da zaslužno, kajti obramba je držala pritisk napadnih, napadalc pa so popolnoma odpovedali. Če ne bodo pokazali v naslednjih srečanjih več realizacijskih sposobnosti, lahko pričakujemo še večkrat slabe vesti z gostovanj in tudi doma.

Trenutno so na lestvici šesti. Vendar ali dva lahko že pripeljejo celjsko vrsto v področje za uvrstitev za obstanek v republiški ligi. V nedeljo je priložnost, da se proti Mercatorju, ki ni v formi, doseže kaj več.

Nogometaši Smartina nadaljujejo z zmagovitim pohodom v republiško ligo. Po 14. kolu so vedno neporaženi. V kolikor v nedeljo v Mariboru premagajo Kovinarja bodo verjetno zasedli prvenstvo neporaženi, kar bi bil tudi svojevrsten uspeh. V tem času so se močno potrudili nogometaši Steklarja. Zato to ne moremo trditi za nogometaše Velenja, ki so doma izgubili proti Braniku samo zaradi neučinkovitosti napada. Petlji jih enake težave kot Kladivarja. Ostala predstavnika celjske nogometne regije Dravinja in Bankarica pa igraja s spremenljivo formo.

J. KUZMA

SAH

Trije celjski šahisti Franc Pešec, Stane Pertinač in Milan Ojstir so sodelovali na letošnjem republiškem brzo poteznem prvenstvu v Zagorju. Uspeli so! Franc Pešec je za las »izgubil« naslov prvaka. Tri kola pred koncem je skupaj s kasnejšim prvacom Musilom vodil in ga tudi v zadnjem kolu premagal; toda dva poraza pred tem sta mu odvzela najvišje mesto. Osvojil je četrto mesto z desetim točkam! Tudi Ojstir se je uvrstil v finale in osvojil zelo dobro deseto mesto. Stane Pertinač je za »slabo izpadel iz finala.

Ob dnevu železničarjev so celjski šahisti, člani železniškega omrežja Celje, priredili tradicionalen turnir, na katerem so sodelovali najboljši šahisti slovenskih železnic in deset najboljših celjskih šahistov. Borba je bila zelo zanimiva. Prehodni pokal je osvojil Franc Pešec pred Bervarjem in Planincem. Zlasti slednji, ki je še mladenec, je presenetil. Vrstni red najboljših: Franc Pešec in Brvar 14,5, Planinc 13, Tavčar 12,5, Ojstir 12,5, Jazbec 12,5, Silbar 10, Streher 9,5, Ceglar 8,5, Pertinač 8, Janez Pešec 7 točk itd.

V osmem kolu medobčinske lige so presenetili šahisti Prebolda, ki so premagali vodečo moštvo Sentjurja s 3:1. OSTALI REZULTATI: Zalec: Polzela 4:0, Celje (ml): Zreče 2,5:1,5, Zalec (ml): Laško 0,5:3,5 in Cinkarna: Sempeter B 2,5:1,5.

VRSTNI RED: Zalec B 20, Laško 19,5, Celje (ml) 19, Sentjur in Prebold 18, Sempeter in Velenje 16,5, Cinkarna 15, Nazarje 14,5, Zreče 12, Polzela 11 in Zalec (ml) 4 točke.

JOZE KUZMA

STRELJANJE

Strelska družina »Celje« je izvedla družinsko prvenstvo z značilno puško za pionirke, pionirje in mladince. To tekmovanje je pomemben korak pri razvoju strelstva v Celju. Vodstvo strelske družine priznava svojo napako, ker v preteklih letih ni dovolj prizadevno skrbelo za podmladek, vendar pa se s prizadevnim delom vse da popraviti. Ob tej priložnosti želimo pohvaliti Ivana in Jožeta Jerama ter ostale, ki skrbijo pri vzgoji novih kadrov. Na družinskem prvenstvu je bila udeležba kar zadovoljiva, doseženi rezultati pa za začetek vzpodbudni. Pri mladincih je zmagal Marjan Tratnik s 313 krogi pred Janijem Strempfom, Stefanom Roščaričem in Milanom Hrnčičem.

Pri pionirjih je zmagal Mirko Jevnišek s 151 krogi, 2. Franc Krašek, 3. Gorazd Kalčič, 4. Darko Leljak itd.

Rezultati pionirk: 1. Alenka Jager 149 krogov, 2. Mojca Lipar, 3. Tanja Tratnik, 4. Marjana Roščarič itd.

Občinsko prvenstvo v značilno puško za pionirke, pionirje, mladince in mladince bo 18. aprila od 10. do 12. in od 13. do 17. ure na strelišču pri strebskem domu na gričku.

JOZE KUZMA

TONE JAGER

SPORTNE VESTI

● V Laškem so pri avto-moto društvu ustanovili športno ekipo, ki bo letos redno tekmovala na vseh relijih. Zlasti resno se pripravljajo za tekmovanje »Stajerska 75«. Ze v prvem nastupu na Madžarskem so tekmovalci Laškega dosegli lep uspeh. Biderman in Smerec sta bila odlična. Sama sta osvojila drugi mesti v svojih kategorijah, ekipno pa četrto mesto. Predsednica Viktorija Bezjak napoveduje izenačeno borbo v letošnjem letu z ekipama AMD Slavko Slander Celje in ZSAM Celje.

● Športna rekreacijski odbor v Cinkarni, ki je dobil lansko leto za uspešno delo Bloudkovo plaketo, je pripravil prvenstvo v kegljanju. Zmagal je Kukić 529, pred Cernanom (bivši atlet) 490, Grkovičem 483, Šmonom 465, Leskom 458, Kacbecom 447, Horvatom 444 itd. Med TOZD je bila najboljša ekipa Transport in skupne službe 1500, sledijo TIO 2 1785, Kemija 1723, vzdrževanje 1667, metalurgija 1651 in grafika 1467. Nastopilo je 60 tekmovalcev.

J. KUZMA

stop

ALPINISTIČNI KOTIČEK

PLANINCI NA HIMALAJO

Planinska zveza Slovenije pripravlja sočasno s 6. JAHO zanimivo novost. Trekking-popotovanje, na katerega vabi, naj bi približalo gore Himalaje tudi tistim planincem, ki se ne ukvarjajo z ekstremnim alpinizmom.

Cilj popotovanja je bazno taborišče 6. JAHO. Primerno opremljeni in pripravljeni udeleženci pa bi se po načrtu povzpeli tudi na lažji vrh, koto 6157 metrov v neposredni bližini baznega taborišča.

Letalski prevoz do Kathmanduja in naprej do Tumlingtarja bodo oskrbeli v sodelovanju z Air-Indijo.

Dostop do baznega taborišča bo ob sodelovanju šerp in nosačev trajal predvidoma 13 dni. V bazi in njeni okolici pod južno steno Makaluja, v

ŠŠD
SMUČARSKÉ ŠOLE

Letošnja zima je ponovno zagodila številnim ljubiteljem smučanja, predvsem pa učencem in vodstvom osnovnih šol. V nižinskih predelih ni bilo snega in organizacija množičnih smučarskih šol z učenci petih razredov je tako propadla. Zakasnela obilna pošiljka snega v višinskih predelih pa je te omogočila nekaterim šolam izvedbo smučarskega pouka. Vodstva nekaterih šol so izkoristila ugodne snežne razmere na Golteh, Raduhi in Rogli. Otroke so popeljali na sredogorska smučišča, kjer so okusili radost smučanja, gorskega zraka in sonca. Organizacija takšnih šol je težka, zato veljajo tem šolam še posebne čestitke. Na tečajih so bili učenci vseh petih razredov. Socialnih razlik ni bilo! Za socialno šibke otroke so šole poravnale vse stroške udeležbe iz drugih virov.

PRVAKA RSC
IN EŠC

Na gimnastičnem prvenstvu srednjih šol je nastopilo le 12 mladincev in 27 mladink iz petih šol. Res, skromna udeležba, kakršne ne pomnimo že vsa leta po osvoboditvi. Pri mladincih je zmagal RSC Velenje z veliko prednostjo pred celjsko gimnazijo (193,7 — 177,4 točke), med posamezniki pa Moravec (RSC) pred Korberjem (GIM Ce) in Pristovski (RSC). Pri mladinkah smo bili priča boljši kvaliteti. Zaslužno so zmagale mladinke ESC iz Celja pred PSC Celje in drugo vrsto ESC Celje. Ostale šole so nastopile le s posamezniki. V konkurenci posameznice je zmagala Vesna Teran (GIM Ve) 37,5 pred Streličev (PSC Ce) 37,4 in Petauerjevo (ESC Ce) 36,7. Pri mladinkah smo bili priča izenačenosti večjega števila tekmovalk. Posebno priznanje za dobro udeležbo si zaslužita ESC in PSC s prizadevnima pedagoginjama za telesno vzgojo Klamperjevo in Kruščev.

ODLIČNI MLADINCI
V STRELSTVU

Na področnem prvenstvu v streljanju za mladince in mladinke ŠSD na srednjih šolah, ki je bilo v Velenju v odlični organizaciji OSO, so mladinci dosegli izvrstne rezultate. Med posamezniki je bil naslednji vrstni red: 1. Rešetar (RSC BK) 182, 2. Borovnik (RSC) 178, 3. Ramšak (GI Ve) 175, 4. Peitler (RSC) 169, 5. Golob (teh. Ce) 169, 6. Juvan (RSC) 166 krogov. EKIPE — 1. RSC I. 837, 2. SC B. Kidrič I. 803, 3. RSC II. 694, 4. RSC III. 686, 5. tehn. 8. Celje 659 in 6. gimn. Velenje 646 krogov. Pri mladinkah je zmagala gimnazija Velenje s 521 krogi pred PSC Celje 484 in tehniško Celje 451. Med posameznicami je bila najboljša Batošič (teh. Ce) s 119 krogi pred Korenovo (GI Ve) 118 in Močnikovo (te Ce) 118. Vse kaže, da bodo na bližnjem republiškem strelskem prvenstvu ŠSD srednjih šol Velenjani in Celjani segli po visokih mestih.

K. JUG

ATLETIKA

Znani celjski atlet PETER SVET je odpotoval v Kaštel Stari pri Splitu. Tu se bo zdravil pod vodstvom znanega strokovnjaka s akupunkturo dr. Stanojevića. Če se ta poteza ne bo opela po dvanajsetih dneh, bo moral mladi celjski atlet na operacijo poškodovanega kolena, ki je za letos odtegnilo s steze.

V nedeljo bo v več mestih v Jugoslaviji državno prvenstvo v atletskih disciplinah. Celjani branijo več naslovov. Letos bodo v Splitu nastopili s ekipno metalec Vojta in diska, v Beogradu pa s moško ekipo v skoku v višino in ob palici. Ženska vrsta skakalke v višino bo nastopila v Mariboru. Zadnji miting v Celju je pokazal, da je Mišo Mijač odlični tudi v kopju, saj je vrgetel orožje 60,28 metra daleč.

Planinska zveza Slovenije vabi v Himalajo

od 20. III. do 20. V. 1975
20% POPUST

JELOVICA

20 LET 20 LET 20 LET 20 LET 20

20 LET 20 LET 20 LET 20 LET 20

v posl. ŠKOFJA LOKA kidričeva 58,
in v vseh ostalih trgov. podjetjih z
gradbenimi materijali

**BALKONSKA OKNA
NOTRANJA VRATA**

ZAGREBPUBLIC

KMETOVALCI!

NUDIMO VAM PO UGODNIH CENAH RAZNE STROJE

- Samohodne in traktorske prikolicе različnih vrst
- Obračalnike za seno FAVORIT 220 in O-220
- Samonakladalne prikolicе SENATOR 22
- Puhalnike za seno Tajfun
- Trosilnike umetnih gnojil Vicon-Creina in Ferti
- Trosilnike hlevskega gnoja Krpan 30 V in Krpan 30 H
- Silažne kombajne enovrstne nošene MB-J, MB-2

Poleg teh strojev imamo stalno v zalogi pluge, brane, kultiva-
torje, rotovatorje, sejalnike — koruzne in žitne, škroplilnike
metalne, traktorske prikolicе, kabine ceradne, orodje in pribor
za vrtničarje, sadjarje in vinogradnike.

OBIŠČITE NAŠO BLAGOVNICO V CELJU — Aškerčeva 19.

Kupite CIGANKO

agrotehnika

Celotni ciklus slovite pisateljice Marije Jurić-Zagorke
»PRESTOL MATIJE KORVINA«, v izvirniku »GORDANA«,
sestavljajo trije romani »Prerokovanje pri kamnitih
vratih« (tri knjige — razprodano), »Pekel na prestolu«
(šest knjig) in »Veliko sodišče« (sedem knjig).

Po prvih štirih knjigah VELIKO SODIŠČE (I — II — III —
IV) so zdaj izšle še zadnje tri knjige romana

VELIKO SODIŠČE V-VI-VII

iz ciklusa „PRESTOL MATIJE KORVINA“

Vsi trije romani, ki sestavljajo ciklus o Gordani, so pripo-
vedno tako tesno prepleteni, da ustvarjajo zaokrožen or-
ganizem; zgodba se v dramatičnih vrtincih preliva iz knji-
ge v knjigo, osrednje osebe se zapletajo v zmeraj nove
konflikte. Začetek »Velikega sodišča« je logično nadalje-
vanje »Pekla na prestolu«.

Celoten ciklus je postavljen v petnajsto stoletje, v čas,
ko je na Ogrskem in Hrvatskem vladal kralj Matija Kor-
vin. Zgodovinskim osebnostim, kot je legendarni kralj,
se pridružujejo junaki, ki jih je ustvarila pisateljčina buj-
na domišljija; seveda pa se vse vrtili okoli glavne junaki-
nje Gordane...

Vse tri zajetne knjige romana »VELIKO SODIŠČE« V —
VI — VII stanejo vezane v platno (1332 strani) 380 din.
Založba nudi možnost obročnega odplačevanja v obrokih
po 100 din.

Tako je serija 16 knjig »Prestol Matije Korvina« zaključ-
na. Založba ima na voljo še šest knjig romana PEKEL NA
PRESTOLU I—VI in prve štiri knjige romana VELIKO SO-
DIŠČE I—IV.

Knjige dobite v vseh knjigarnah,
izpolnjeno naročilnico pa pošlji-
te na naslov

**DRŽAVNA ZALOŽBA
SLOVENIJE**
Mestni trg 26, Ljubljana

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam:*

- VELIKO SODIŠČE V — VI — VII (380 din)
- VELIKO SODIŠČE I — II — III — IV (600 din)
- PEKEL NA PRESTOLU I — II — III — IV — V — VI (540 din)

Znesek din bom poravnal:*

- takoj
- v mesečnih obrokih po 100 din

Knjige mi pošljite na:*

- moj domači naslov
- kraj zaposlitve

(* Ustrezno, prosimo, označite!)

Kraj in datum:

Podpis naročnika:

Naslov naročnika:

Ime in priimek:

Kraj:

Ulica:

Zaposlen pri:

EMO — EMAJLIRNICA, METALNA INDUSTRIJA, ORODJARNA — CELJE

vabi

k delu in sodelovanju nove sodelavce različnih poklicev in profilov za dela v TOZD in delovni skupnosti skupnih služb.

Predvsem vabimo nove sodelavce s stalnim prebivališčem v Celju oziroma neposredni okolici, katerim je omogočen redni dnevni prevoz na delo v 3 izmenah.

PREGLED PROSTIH DELOVNIH MEST:

EMOCONTAINER:

- 4 moške in 2 ženski
- z opravljenim izpitom za žerjavovodjo (upravljanje z dvigalom)
- 1 KV strojni ključavničar
- 2 strojna tehnika (tehnologa)
- 1 varnostni inženir
- z opravljenim strokovnim izpitom iz VD
- 1 KV obratni električar

TOZD ORODJARNA:

- 2 KV rezkalca
- 2 KV strugarja

TOZD ODPRESKI IN AVTOKOLESA:

- 1 tehnologa (STŠ)
- 1 konstrukterja (STŠ)
- 1 inženirja ali dipl. inženirja strojništva
- 1 varnostnega inženirja s strokovnim izpitom

SEKTOR VZDRŽEVANJA:

- elektro obrat:
- 6 KV električarjev
- Skupne službe:
- 1 snažilko prostorov
- strojna delavnica:
- 6 KV ključavničarjev
- 3 KV strugarje
- zidarska delavnica:
- 1 čistilca dvorišč
- materialno skladišče in transport:
- 1 žerjavovodjo z izpitom

Osební dohodek ureja Pravilnik o delitvi OD OZD EMO Celje. Prijave, ponudbe in ostale informacije sprejema, daje in posreduje kadrovska služba OZD EMO Celje, v času 8 dni po izvršeni objavi v informacijskih sredstvih javnega obveščanja.

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA REŠUJEJO

- schiedel — YU — dimniki
- schiedel — YU — zračniki
- schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40 % manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNI ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenah

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA širom po domovini.

GOSTIŠČE JEZERO BRASLOVČE VABI

- na oddih, veslanje in ribolov
- v petek od 14. do 20. ure
- sobota, nedelja od 10. do 21. ure

Združite prijetno s koristnim, saj ribe čakajo na vas!

LESNA INDUSTRIJA

(TOZD Lesnine — Ljubljana)

Komisija za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

objavlja prosto delovno mesto:

TAJNICE DIREKTORJA

POGOJ:

- srednja izobrazba ekonomske ali administrativne smeri.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema svet za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu vključno do 28. aprila 1975.

KMETOVALCI!

Ne zamudite ugodne prilike in si že v predsezoni kupite kmetijske stroje za vsa letošnja dela, posebno za spravilo sena, po konkurenčnih cenah. Za pomlad si nabavite takoj: trosilnike hlevskega gnoja KRPA 30, razsipalnice umetnih gnojil Vicon-Creina B-75.

Za spravilo sena takoj dobite motorne kosilnice BCS, traktorske bočne in zadnje — domače — uvožene, obračalnike za seno Favorit 220 in Panonija O-220, samonakladalne prikolice Senator 22 in Pionir-17, puhalnike Tajfun, ventilatorje za dosuševanje sena, silokombajn Mengele MB-J.

Dobava blaga takoj!

Informacije daje AGROTEHNIKA — TOZD trgovina Ljubljana, s poslovalnicami Ljubljana, Titova 38 (315-555), prodajalna JURČEK, Ljubljana, Titova 50 (313-398), Murska Sobota, Titova 25 (069 21-508), Celje, Aškerčeva 19 (063 25-500), Maribor, Meljska 5 (062 23-081), Ljutomer (069 81-083).

MALI OGLASI

PRODAM

PRODAM telico 8 mesecev staro pšenične barve šeko. Ludvik Majdič, Male dole 68, Vojnik.

NUJNO prodam tovorni avto 682 N3, odlično ohranjen. Anton Čretnik, Frankolovo 47.

NSU 100 C ugodno prodam nekaramboliran, garažiran. Pešec, šolski bok Liboje, ogled samo ob nedeljah dopoldne.

PRODAM obračalnik SIP in voziček za BCS kosilnico. Rom, Črneliče 9, 63230 Sentjur.

PRODAM bikca, 300 kg težkega. Globočič 13, Vojnik.

PRODAM malo posestvo. Hiša in gospodarsko poslopje zgrajena po vojni, primerne tudi za vikend na zelo mirnem kraju in čistem zraku, po zelo ugodni ceni 8.500.000 starih dinarjev. Ponudbe pod »Takoj vseljivo«.

PRODAM VW 1200, letnik 1965. Kenda Rudi, Lahomšek 9, Laško.

MANJSE POSESTVO v Malih dolah nad Vojnikom prodam. Lipovšek, Male dole 27, Vojnik.

PRODAM zazidljivo parcelo v najlepšem kraju na periferiji Rogaške Slatine in vinski sod 1300 litrov. Ignac Švencbir, Irje 5, Rogaška Slatina.

FIAT 850 ugodno prodam. Vzamem tudi ček. Vinko Sternad, Migojnice 8 a, Griže.

PRODAM dobro ohranjen fiat 750, letnik 1971. Ogled od 14. do 19. ure. Avgust Cerar, Trnovlje 35.

PARKETARJI — poceni prodam dobro ohranjen enofazni stroj »OBNOVA« za čiščenje parketa. Stane Kregar, Malgajeva 2 a, Celje.

DOLGO belo poročno obleko prodam. Ponudbe pod »Novas«.

PRODAM stilno pohištvo za dnevni prostor. Ogled dnevn med 15. in 16. uro, razen ob sobotah, nedeljah in ponedeljkih. Ponudbe pod »Stilno«.

UGODNO prodam novo otroško posteljo ter jogi vložek. Silva Zimšek, Celje, Zidarskova 1.

UGODNO prodam 3 trodelna okna iz borovega lesa dimenzij 1300 x 1360, 1 kom. verandno okno 2000 x 1300 s šipami. Ivan Sivko. Vrbo 22, Sentjur.

PRODAM vinograd, 500 trsov, žičnico in sadonosnik v Pletovarju, p. Dramlje. Jože Lampret, Luterje 3, pošta Pomikva.

SLADKO seno prodam. Marija Vodovnik, Ljubija 19, pošta 63330 Mozirje.

OTROSKI globok voziček prodam. Malo rabljen. Ogled v soboto od 9. do 10. ure in od 15. do 16. ure. Kovačičeva 8, stanovanje 33, Celje.

PRODAM novo jadralnico »Optimista«. Jožica Tomše, Polzela 138.

FIAT 850 special prodam po ugodni ceni. Debro 21, Laško.

FIAT 750, ugodno prodam, letnik 1972. Jože Jazbec, Kočevarjeva 4 a, Celje (Zavodna).

PRODAM obdelano kamenje za hišo ali škarpo. Franc Kresnik, Bukovžlak 97, Teharje.

NEMSKI šotor za 6 oseb in 2 boksoma za bivalne prostore zelo dekorativne prodam za 2500 dinarjev. Orač, Celje, Gregorčičeva 7.

FICKA, 72.000 km, odličnega prodam za 12.000 dinarjev. Orač, Celje, Gregorčičeva 7.

PRODAM kobilu z žrebetom, staro 6 let. Poizvedbe vsak dan pri Viktor Ulep, Paška vas, Smartno ob Paki.

UGODNO prodam Austina 1300, registriranega in tehnično pregledanega do 15. aprila 1976. Motor 500 km po generalnem popravilu. Možnost plačila na kredit. Gorjan, Celje, Slomškov trg 4.

PRODAM fiat 750, letnik 67, dam tudi za ček. Kranjec, Dušan, Orla vas 10, Braslovče.

PRODAM kobilu, staro 7 let. Ivo Mirnik, Medlog 63.

SPOČKA prodam. Meznarič, Celje, Ribarjeva 2.

ZARADI starosti prodam po ugodni ceni hrastov kozolec na 8 oken, postavljen 1955. leta. Ana Perdih, Laško št. 12.

PRODAM enostanovanjsko hišo za porušitev. Rušenje možno v maju. Albin Brežnik, Celje, Erjavčeva 4 (Zg. Hudinja).

LOKAL v centru Celja ugodno prodam. Ponudbe pod »Takoj vseljivo«.

PREKRASNO žensko poročno obleko za višino 170 cm prodam. Pohorska 13, Celje.

PRODAM zastavo 750, letnik december 1973, 16000 km, registracija v decembru. Šip Dušan, Pozd Tajfun, Planina pri Sevnici, telefon Planina 12. Prijave ob delavnikih.

UGODNO prodam zastavo 750. Ogled vsako popoldne v Cestlinovi 2, Skalna klet, Celje.

ZASTAVO 750, prevoženih 23.500 km, zelo dobro ohranjeno takoj prodam. Informacije Avtokleparstvo Sentjur.

PRODAM dobro ohranjen fiat 750, ogled od 16. do 19. ure. Dušan Rizmal, Breg 87, Polzela, poleg Tovarne nogavic.

PRODAM novo hišo, dvojček v Celju, Skalna klet. Informacije dobite vsaki dan razen sobote v Bife Park, Celje, Maistrova 2, tel. 217-63.

PRODAM kravo, sivopšenično, breje 9 mesecev. Težko nad 650 kg, vozno. Ludvik Eržen, Bukovžlak 8, Teharje.

KRMA za prodati. Kovač, Babno 24, Celje.

SKODO 1000 MB, letnik 1967, ugodno prodam. Kač, Ložnica 46, Zalec.

PRODAM težko kravo pšenične barve. Bukovžlak 28, 63221 Teharje.

SKODO limuzino, letnik 1971, 45.000 km, odlično ohranjeno, garažirano, sive barve prodam. Medvešek Stane, Prijateljeva 12, Zg. Hudinja, Celje.

PRODAM traktor »Bautz«, 14 konjskih moči, v odličnem stanju, poraba goriva zelo majhna. Rok Ovek, Cesta v Lokrovec 37, Celje.

UGODNO prodam kuhinjski dvojni pomivalnik emajliran komplet, konsola, pipa, sifon. Dva posteljna vložka 185 x 85 cm. Vprašati v Celju, Moša Pijade 15 a.

ZARADI selitve takoj prodam kuhinjske elemente s pomivalno omarico. Ulica bratov Kresnikov 34.

UGODNO prodam stanovanjsko hišo v Zalcu, Savinjska cesta. Poizvedbe pri Lilija, Gotovlje 52.

PRODAM rezervne dele za VW 1500 in fiat 1300. Jože Sarlah, Platinovec 12, Grobelno.

PRODAM malo rabljen globok in športni voziček. Lorenčak, Šlandrov trg 2, Celje.

PRODAM harmoniko, 48-basno firme Weltmeister, dobro ohranjeno. Ott Toni, Saranovičeva 17, Celje.

HISO, primerno za vsako dejavnost, prodam v Savinjski dolini. Jože Hočevnar, Prebold 61.

PRODAM kosilnico BCS, otroški voziček Tribuna. Roman Čater, Zadobrova 40, pošta Škofja vas.

PRODAM zemljišče 26 arov. Arclin 44, Škofja vas.

KUPIM

KUPIM večjo hišo v Celju ali najbližji okolici. Sifra: Rušenje — gotovina.

KUPIM ali vzamem na posodo pisalni stroj. Nujno! Fani Kovač, Lopata 71, Celje.

KUPIM gradbeno parcelo, začetno gradnjo ali starejšo hišo na relaciji Celje—Sempeter. Ponudbe pod »Gotovina«.

KUPIM lahko prikolico za osebni avto. Reher Vinko, Kasaze 57, 63301 Petrovče.

KUPIM parcelo v okolici Celja od 600 do 1000 kv. metrov. Ponudbe pod »Plačam v devizah«.

KUPIM vseljivo dvoipolno centralno ogrevano stanovanje v Celju ali okolici. Franc Kokol, Cankarjeva 2, Ljubljana.

KUPIM rabljeni mešalec za beton. Sporočite na telefon 26-744.

STANOVANJA

ZENSKA mirnega značaja in poštena išče sobo ali sobo in kuhinjo v Celju ali bližnji okolici za eno ali dve leti. Ponudbe pod »Cimprej«.

NUJNO potrebujem opremljeno sobo v okolici Celja. Ponudbe pod »Plačam po dogovoru«.

MLADA družina išče enosobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici za dobo dveh ali treh let. Toni Filipič, Celje, Nazorjeva 20.

ZAMENJAM stanovanje, 78 kv. m, kopalnica, telefon, v centru, za dvoipolno sobo v bloku. Ponudbe pod »Centralna ni obvezna«.

ODDAM opremljeno in ogrevano sobo ženski osebi. Ponudbe pod »Centralna«.

STANOVANJE komfortno dvosobno na Otoku, zamenjam za trisobno. Ponudbe tel. 21-453.

MLADA zakonca brez otrok iščeta neopremljeno sobo za dobo 1 leta. Lahko plačava vnaprej. Telefon: 26-744.

SAMSKA nujno išče opremljeno sobo v Celju. Popoldne bi pomagala v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Kladivar«.

KOMFORTNO dvoipolno sobo

stanovanje v centru mesta zamenjam za zbirko Stane- ta Klančnika. Tomaž Salamun, Pot revolucionarjev 27, Celje.

V CENTRU vasi Luče oddam enosobno stanovanje tistemu, ki bi k temu stanovanju uredil dimnik in bi bil oskrbnik hiše. Sonja Sobot, Na otoku 5, Celje.

ENOSOBNO sončno stanovanje, 40 kv. metrov, center mesta, zamenjam za večje v bloku. Ponudbe pod »Blok«.

ZAPOSLOITEV

SPREJMEM takoj dva vajenca za vodovodno inštalaterstvo. Arclin 87, Obrtno naselje, pošta Škofja vas pri Celju.

DVA učenca sprejemem takoj ali pozneje. Drago Pirh, avtoličar, Zalec, Savinjska 49, telefon 710-868.

SLUŽBO dobi snažilka na osnovni šoli »Slavko Slan-

Industrija čevljev
Beograd
sporoča, da že
posluje v novi

PRODAJALNI v Celju
v Stanetovi ulici.

Nudijo vam veliko iz-
biro obutve, torbic in
nogavic.

Pridite, ne bo vam
žal!

OBRNO PODJETJE

»KREATOR« — CELJE

razpisuje prosto delovno mesto

ADMINISTRATORKE

pod naslednjimi POGOJI:
2-letna administrativna šola z znanjem strojepisja
5-letna praksa.

Delovno mesto zajema tudi vodenje blagajne, personalne evidence ter še druga opravila.

Osební dohodek — po internem pravniku podjetja.
Preizkusna doba je tri mesece.
Pismono vlogo naslovite do 30. aprila na naslov:
Odbor za delovna razmerja pri KREATORJU, Cankarjeva 1.
Nastop službe je možen 1. maja 1975.

der, Ljubljanska c. 64, Celje. Nastop službe takoj!

RAZNO

NEKVALIFICIRAN moški srednjih let išče oziroma sprejme kakršnokoli zaposlitev, najraje v Sentjurju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Pridena«.

OBRNIKU vodim knjigovodstvo. Ponudbe pod »Verziran«.

SPOSOBNO in pridno šiviljo ženskih oblačil zaposlim predvidoma maja ali junija. Plača in delovni pogoji zelo ugodni. Staša Gorenšek,

Ulica XIV. divizije 8, Celje, telefon 25-585.

IZDELUJEM raznovrstne kraljeve kranjske za okras. Dobite jih pri Stanku Zabuškoju, Slance 16, Teharje pri Celju.

ZAMENJAM novejšo hišo vrtom za enakovredno manjšo ali enako v okolici. Aljožev hrib, telefon, balkoni. Ponudbe pod »Celjska panorama«.

OBRNIKI! Vodim poslovne knjige. Ponudbe oddajte pod »Zanesljivo«.

UPOKOJENKA, 57 let, 187 cm, z lepo pokojnino in stanovanjem išče prijatelja za občasna srečanja. Ponudbe pod »Lepa jesen«.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi ljube žene, hčerke, sestre, tete in svakinje

Marije Kovač

rojene VELENSEK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znan-
cem, ki so jo v tako velikem številu spremili na
njeni zadnji poti in ji darovali cvetje in vence.
Posebna zahvala Onkološkemu inštitutu v Ljubljani
za skrb in lajšanje bolečin. Zahvaljujemo se tudi
požrtvovalnim najbližjim sosedom za skrb in daro-
vano cvetje, pevskemu društvu upokojencev ter
duhovščini.

Zalujoči:

mož Franci, mama, brat Mihael z ženo Štefko, ne-
čakinji Brigita in Nevenka z možem in malim
Sandijem ter drugo sorodstvo.

AVTO CELJE CELJE

VAM PRIPOROČA
OSEBNE AVTOMOBILE

ZASTAVA

Po sklepu samoupravnih organov ZCZ Kragujevac so do 30. 4. 1975 zajamčene sedanje cene za naslednje tipe osebnih avtomobilov

ZASTAVA

101	maloprodajna cena	53.126,10 din
1300 P	maloprodajna cena	49.810,90 din
1300 L	maloprodajna cena	51.833,60 din
1500 F	maloprodajna cena	60.625,95 din

Sedanje cene za ta vozila so zajamčene vsem kupcem, ki do 30. 4. 1975 vplačajo tovarniško ceno.

Obiščite prodajalno avtomobilov »AVTO CELJE« Celje, Ljubljanska 11 ali zahtevajte informacije po telefonu 22-180.

DOMAČA KRONIKA

KINO

Union:

od 15. do 18. aprila, ameriški barvni film METULJ. Od 19. do 22. aprila, ameriški barvni film VPLIVEN MOŽ. Metropoli:

Od 17. do 20. aprila, hong-kongski film KARATE JOHNS, od 21. do 24. aprila, ameriški barvni film LJUBEZEN SAMO DO POLNOČI, Dom:

Od 15. do 21. aprila, ob 18. in 20. uri, ameriški barvni film POTEPUHI ZAHODA, od 22. do 24. aprila, ameriški barvni film, VENEC KALUŽNIC.

SLG

Petek, 18. aprila ob 19.30 — Tone Partljič: ŠČUKE PA NI. Gostovanje na Sterijinem pozorju v Novem Sadu. Od 17. do 19. aprila NASA BESEDA.

Ponedeljek, 21. aprila — Moliere: LJUDOMRZNIK, ob 19. uri za občino Zalec.

Torek, 22. aprila Moliere: LJUDOMRZNIK, ob 15.30 za II. mladinski abonma in izven.

Sreda, 23. aprila — Moliere: LJUDOMRZNIK, ob 17. uri za upokojece.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

Zalec:

Cetrtek, 17. aprila dr. Andrej Ločnikar, petek, 18. aprila dr. Janez Cukjati, od 19. do 21. aprila dr. Lojze Rizmal, ponedeljek, 21. aprila dr. T. Tanasković, torek, 22. aprila dr. Ivan Sviben, 23. aprila dr. Janez Cukjati.

Slovenske Konjice:

Cetrtek, 17. aprila dr. Božo Pahljina, petek, 18. aprila dr. Anka Kolar, sobota, 19. aprila dr. Božidar Topolšek, nedelja, 20. aprila dr. Božo Pahljina, ponedeljek, 21. aprila dr. Branka Stefič, torek, 22. aprila dr. Božo Pahljina, sreda, 23. aprila dr. Milica Pejič.

Šmarje pri Jelšah:

Cetrtek, 17. aprila dr. Erna Graner, od 18. do 20. aprila dr. Nada Mikulič, ponedeljek, 21. aprila dr. Erna Graner, torek, 22. aprila dr. Dragica Plasaj, sreda, 23. aprila dr. Nada Mikulič.

DEŽURNI VETERINARJI

Zalec:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 710-952, ali postaja milice, telefon 710-922.

Celje:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 230-164.

Sentjur:

Od 18. do 20. aprila vet. Franc Kovač, 24. in 25. aprila vet. Jože Stiglic. Slovenske Konjice:

Od 17. do 23. aprila vet. Stanko Golčer, Liptovska 10, tel. 750-017.

PRIREDITVE

V Likovnem salonu v Celju je do 23. aprila odprta razstava likovnih del Hermana Gvardjančiča.

TV SPORED

NEDELJA, 20. aprila

8.55 Poročila (Lj)
9.00 J. Semjonov: 17 trenutkov pomladi — serijski film (Lj)
10.10 Otroška matineja: Čevljar in njegovi pomočniki — iz serije Japonske lutke, Viking Viki, Avtomobil skozi kamero (Lj)
11.10 Mosaik (Lj)
11.15 Kmetijska oddaja TV Novi Sad (Bgd)
12.00 Poročila (do 12.05) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE: Pisani svet, Mladi za mlade — oddaja TV Sarajevo, Hokej SZ : Švedska
17.30 Poročila (Lj)
17.35 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
17.50 Leonardo da Vinci — serijski barvni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 P. Zidar: Sledovi časa — barvna TV nadaljevanka Utonilo je sonce (Lj)
20.40 Postaja — kratki film (Lj)
20.50 Baski — II. del dokumentarne oddaje (Lj)

21.20 Športni pregled (Sar)
22.00 TV dnevnik (Lj)
22.20 Nogomet Hajduk : Partizan — reportaža (Zgb)

PONEDELJEK, 21. aprila

8.10 TV v šoli (Zgb)
10.00 TV v šoli (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
15.35 TV v šoli (do 16.05) (Bgd)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.35 Brehenski muzikantje — oddaja iz serije Japonske lutke (Lj)
17.50 Obzorik (Lj)
18.05 Pop jazz skupina Ljubljana — barvna oddaja (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Načrtovanje dietne prehrane (Lj)
19.05 Odločamo (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 E. Kryeziu: Jetniki — drama TV Prishtina (Lj)
20.55 Kulturne diagonale (Lj)
21.25 Mosaik kratkega filma (Lj)
... TV dnevnik (Lj)

TOREK, 22. aprila

10.05 TV v šoli (Bgd)
11.00 TV v šoli (Sar)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
15.35 TV v šoli (Bgd)
16.05 TV v šoli (Sar)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.35 Otroški spored (Lj)
17.50 Spoznavajmo glasbo: Kaj je ritem (Lj)
18.05 Obzorik (Lj)
18.20 Tutankamon — barvna TV serija (Lj)
18.45 Mosaik (Lj)
18.50 Ne prezirite: Gledališče »Pekarna« (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Mi med seboj: Delavke Rašice o sebi (Lj)
21.05 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.10 L. Feuchtwanger: Brata Lautensack — TV nadaljevanka (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 23. aprila

8.10 TV v šoli (do 10.50) (Zgb)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.30 Viking Viki — barvni film (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Mladi za mlade — oddaja TV Beograd (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Po sledih napredka (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Kako umreti (Lj)
21.35 Miniature: Janez Pirmat (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)

CETRTEK, 24. aprila

8.10 TV v šoli (Zgb)
9.35 TV v šoli (do 10.35) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zgb)

15.35 Francoščina (do 16.05) (Bgd)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.35 Na črko, na črko — barvna oddaja TV Beograd (Lj)
18.05 Obzorik (Lj)
18.20 Mosaik (Lj)
18.25 Vzpon človeka — barvna TV nadaljevanka (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 17 trenutkov pomladi — TV nadaljevanka (Lj)
21.00 Kam in kako na oddih (Lj)
21.10 Cetrtekovi razgledi (Lj)
21.40 Iz koncertnih dvoran: W. A. Mozart: Koncert za flavto in harfo (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

PETEK, 25. aprila

8.10 TV v šoli (Zgb)
10.50 Angleščina (do 11.25) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
15.30 TV v šoli (do 16.35) (Zgb)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.20 Kuhinja pri Violinskem ključu: O violini, barvna oddaja (Lj)
17.50 Obzorik (Lj)
18.05 Tuja folklor: Madžarski narodni plesi, barvna oddaja (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Spoznavajmo otrokov svet: Moč govora (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar — (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Pinky — celovečerni film (Lj)
21.55 Barvna propagandna oddaja (Lj)
22.00 625 (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA, 26. aprila

9.15 TV v šoli (Bgd)
10.35 TV v šoli (Zgb)
12.00 TV v šoli (Sar)
12.55 Nogomet Radnički : Olimpija — prenos (do 14.45) (Bgd, Lj)
v odmoru rezerviran čas
16.25 625 — ponovitev (Lj)
17.00 Slovenija leta 1941 — I. del (Lj)
17.25 Poročila (Lj)
17.30 Mosaik (Lj)
17.35 Učitelj dnevnik — serijska barvna oddaja (Lj)
18.40 Proslava ob obletnici ustanovitve OF (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar — (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Gledališče v hiši (Bgd)
20.30 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
20.45 Na svoji zemlji — celovečerni film (Lj)
22.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
22.35 Jahorina — zabavno glasbena oddaja TV Sarajevo (Lj)
23.00 TV dnevnik (Lj)

IDEAL

REPORT
KOVINOTEHNA in **POSREDOVANJE**
IMPORT

ZA VAS

ČE KUPITE V BLAGOVNICI IDEAL:

1. PRALNI STROJ 620 BIO S — dobite mešalnik special
2. ZMRZOVALNO SKRINJO 101 ali 102 — dobite mlinček za meso TRI — MLIN
3. TV COLOR ELEKTRONIK 961 — dobite haubo za sušenje las
4. STEDILNIK APOLLO LUX 103 — dobite tehniko REKORD
5. STEDILNIK DE LUX 102 — dobite namizno tehniko BRILJANT

VSE NAVEDENO BLAGO DOBITE NA POTROŠNIŠKO POSOJILLO. DOSTAVA NA DOM!

POGLEJMO NAOKROG

VRBJE

TINETOVI VAZI

Našli smo ga na dvorišču lepo urejene hiše, kjer je kljub pomladnim dnem sekal debela polena drv. Ponudil nam je hišni prostor, da smo lahko napravili razgovor z Glazarjevim stricem, 86-letnim korenjakom. V kuhinji na mizi pa smo opazili (to ni bilo težko!) dve izredno lepo oblikovani leseni vazi, ki ju je napravil nihče drug, kot naš gostitelj Tine Sobočan. »Prvi vazi sta to, ki sem ju napravil. Videl sem druge in probal, če bo šlo. Pa je šlo!«

Kako pa te vaze delate?

»Več vrst raznobarnega lesu lepim na les. Potem to dam drugim, da mi oblikujejo, ker sam nimam za to primerne stroja.«

Se boste s tem še ukvarjali?

»Seveda se bom, samo les je težko dobiti. Potrebujem ostanke...«

Vas je kdo učil te umetnosti?

»Ne. Opazoval sem druge in začel. Šlo je, kot vidite!«

Tako je pripovedoval skromni Tine Sobočan, ki v Vrbi pri Zalcu živi že 18 let, drugače pa je zaposlen v podjetju Gradnja v Zalcu. Ker je to videl pri drugih in ker mu je bilo všeč ter ker ima vsaj kdaj pa kdaj prosti čas, se je odločil za posebnega konjička — izdelovanje lepih lesenih vaz po sistemu lepjenja raznih vrst barvnega lesa ter oblikovanja. Če bo prodajal te vaze? Težko, še sam ne ve. Bo kdaj pripravil razstavo? Težko, tudi tega ne ve. Vseeno zaželimo našemu Tintu še veliko takšnih vaz in seveda ostanke lesa, da bo takšne vaze delal. Morda pa mu bodo priskočili na pomoč mizarji...

Tekst: T. VRABL
Foto: D. MEDVED

V DVAJSETIH DNEH OKOLI SVETA (18)

SLOVO S HAVAJEV

Kdor spozna mičnost in spokojno odsvitanje havajske resničnosti, mora videti tudi Polinezijski kulturni center. Zemljepisno znanje o polinezijskem arhipelagu nam bo olajšalo razumevanje nepresenetljive odločitve vselej iznajdljivih Američanov, ki so za več kot pol milijona dolarjev pred slabimi petnajstimi leti začeli graditi Polinezijski kulturni center. Pazljiv pogled na zemljevid nam pojasni, da so Havaji najbolj visoko od osrednjega skupka polinezijskih otokov, ki se stiskajo pod ekvatorjem kot odvečna šara na podstrešju. Samoa, Fiji, Tahiti, Tonga, Maori in Havaji so polinezijski otočki, ki se sedaj košato in skorajda predrzno, a v miniaturni seve, stiskajo na majhnem prostoru petnajstih »acres« (ploskovna mera, 0,4 ha). Zakaj? Zato, da svetovni popotniki in turisti spoznajo pristno, razsvetljeno sliko polinezijskega najzvirnejšega, poskočnega, nenavadnega, izrazitega eksotičnega življenja.

Mathew Cowley, mormonski misijonar (mormoni so tudi katoliške verske sekte, Čosić je na primer med njimi) je Polinezijscem rekel: Želim vam povedati, vi ljudje narave, da ne boste nikoli veliki, če boste hoteli postati veliki kot beli ljudje. Veliki boste samo, če boste poskušali biti veliki kot domorodci. Imate nežno, občutljivo dušo, ki je beli ljudje nimajo.

Domorodci na polinezijskih otokih ne nosijo v svoji temperamentni naravnosti izvalne razbrzdane. Pač pa najneposrednejši izraz neponeverjene, neizpridene povezanosti z naravo, z okoljem, s podedovano kulturo, z globoko občuteno pesmijo, ki utripa v njihovih srcih kot zemeljska masa, kadar hoče izbruhniti prenenirno in žarečo lavo. Mi kaj pak njihovega poskakovanja, zapeljivih nasmehov, otočno zavitih pesmi in silovitih poskokov, pa tolčenja po bobnih ne razumemo dobro. Preveč nas je zagrabil osupljivo hladen civilizacijski dah XX. stoletja.

Moram odkritosrčno priznati, da smo pričakovali obisk polinezijskega kulturnega centra z radostno nemirnostjo. Nekako tako, kot fant prvič, drugič in morda še večkrat, če je pošteno zaljubljen, čaka na ljubljeno deklico. Mi smo si naslikali polinezijski paradiz, obsijan z vso prikupno primitivnostjo, ki jo čutimo do vsega, kar je nenavadno, pa je blizu našim čustvom.

Vsaj zase moram reči, da sem prihajal v Polinezijski kulturni center s takimi občutki...

Hodil sem med palmami, med bambusovimi hišicami, od vasi do vasi. Gledal, srečaval sem domorodce s Samoe, pa z

Polinezijski kulturni center na otoku Oahu, najatraktivnejša privlačnost, je zgradila cerkev. V njej so danes zaposleni študentje, prav zares z vseh naštetih polinezijskih otokov, ki študirajo na Brian Young University, Hawaii Campus. Sto metrov stran od Polinezijskega kulturnega centra.

oder: Zahvaljujemo se vam, ker ste nas gledali. Poslušali. Z vašim obiskom nam pomagata študirati. Da bomo diplomirali in se vrnili domov. Tja na otoke, kjer nas potrebujejo. Mi smo zdravilo za novo kulturo, za napredek, ki ga moramo prenesti med rojake... To je bil žalostni mej-

PIŠE JOŽE
VOLFAND

nik. Nkainica. Rubikon. Stres. Polinezijski kulturni center je navadni »biznis«. Komercializem, morda z najlepšimi nameni — ohranjati, čeprav v resnici na najpreprostejši način, vselej živo kulturno tradicijo stoletij — stoletij, ki se vedno segajo v naš čas z nedremavo komunikacijo zgodovine, s hazardnim potovanjem v odprtih, hitrih kanujih in s cvetjem. S cvetjem okrog vratu, pasu, rok, na glavi, na oblačilih. Kjer pač hočete. Zakaj toliko cvetja? Morda vse troje, zgodovina, kanuji in cvetje, nepristransko odkrivajo nelažljivo razsodnost o povezanosti časa, ki ga živimo. Morda tudi to, da ne smemo pozabiti na kulturno preteklost, ki nas vselej spominja naše samobitnosti, človeške in nacionalne neodvisnosti. In nam tudi na sipinah starega kaže sledove prihodnosti.

Vse to drži. Mrk pa sem bil zato, ker so Američani iz Polinezijskega kulturnega centra napravili preveč bleščečo, a zato že nenaravno sliko tradicije in kulture polinezijskih ljudstev. Obledelo sliko hirajoče tradicionalnosti.

Elizabeta Derquin, dvajsetletna študentka iz Brazilije, mi ne bi pritrdila. Ko me je vprašala, ali sem užival ob programu, se nisem prav nič zlagal, rekoč — zelo. A bolj ko danes razmišljam, bolj ko brskam po literaturi, ki sem jo privlekel domov, se ne morem otresti neblagega okusa nezadovoljstva. Havaji niso pesem romantičnega razpoloženja. Aloha — to je le še klic po nečem, česar ni več, pa je morda bilo. Prepričljiv navdih havajske neposrednosti bi morda dali neobljudeni, skriti kotički havajskih otokov. Tisti, pred katerimi ne bi bilo potrebno zardeti zaradi prevzemirjivega drhtenja modernizma, ki se mu vdaajo, hitreje, kot glabo plačana prodajalca ljubezni, tudi Havaji.

Pa vendar. Havajev se oom rad spominjal. Rekel bom — aloha. Aloha, da me vendar še kdaj zanese pot tja, kjer je havajski arhipelag ohranil deviško naravnost. Vključno s polinezijskimi otočki.

V zboru smo jim odgovorili: Aloha!

Ceprav je narahlo rosilo, pa je težko popisati ubrano čustveno razpoloženje, ko se je oglasila mehko bna tahitska glasba, ki najbrž omehta še tako hude realiste. Kot da bi nastopajoči na improviziranem odru sredi zelene otoka odstrili zaveso nad komaj sluteno pesem sreče domaćinov. Domačinov? Se vedno si nisem bil povsem na jasnem.

Ampak... Elizabeta Derquin me je zvečer sprejela v amfiteatru Polinezijskega kulturnega centra in me z vabljivim nasmehom popeljala na enega izmed tisoč sedežev. Čakali smo na sklepi, impresivni show domorodcev...

Jezik mi ni dal miru. Povprašal sem Elizabeto, kaj dela, od kod je, kako se je znašla v Polinezijskem kulturnem centru.

»Od kod ste pa vi?«

»Iz Jugoslavije.«

»O. In je ta «or» povlekla z začudenjem, kot da še nikoli ni slišala za Jugoslavijo. A je bila prsrčno ljubezniva.

»Delam. Danes sem dežurna in trgam vstopnice.«

»Kakšna dežurna?«

»Služim denar za šolo.«

»Za kakšno šolo?«

In tako sva se nekaj časa lovila okrog nebištevne, dokler mi ni razkrila zgodovine Polinezijskega kulturnega centra in njegove sedanje vloge

Elizabeta je bila tako prijazna, da mi je celo pogumno priznala, kdo se vse šola na univerzi — študentje iz najbolj konservativnih dežel Južne Amerike, pa iz Južnega Vietnama, Južne Koreje in seveda z otokov. Ker nimajo dovolj visokih stipendij, so v Polinezijskem kulturnem centru našli priložnostno zaposlitev. Plešejo, pojejo, zabavajo turiste. V dnevurnem spektakularnem nastopu 150 otočanov — študentov s polinezijskih otokov slikovito, z vsemi najbolj prefinjenimi svetlobnimi efekti, z neponarejeno naravnostjo in z nazorom, slajno predstavivijo sproži v gledalcih občutenje pravadne, prastare iluzije neizmerljive idiličnosti, primitivnosti in domišljjske pisanosti. Kot da bi se znašel ob ognjšču bambusove kupolaste hišice, sredi rokodelske spretnosti ali bojnege plesa. Ali pa med brhkami tahitskimi plesalkami.

Težko je pričarati nastop, ki so nam ga v nenavadnih, izvirnih oblačilih, s posebnimi glasbami, z izjemnimi rekviziti in s silno spretnostjo pokazali študentje.

Spektakel, zares.

In v tem je tragedija Polinezijskega kulturnega centra. Ko se je po koncu predstave 150 nastopajočih poklonilo omrežnemu navdušenemu občinstvu, je nekdo stopil na